

MESTNA OBČINA LJUBLJANA
MESTNI SVET

Mestni trg 1, 1000 Ljubljana

☎ 306 10-10 , ☎ 306-12-14

Šifra: 032-224/2005-8

Datum: 17. 10. 2005

MAGNETOGRAMSKI ZAPIS PRVEGA ZASEDANJA 38. IZREDNE SEJE MESTNEGA SVETA MESTNE OBČINE LJUBLJANA, ki je potekala v ponedeljek, 17. oktobra 2005, s pričetkom ob 15.30 uri, v Veliki sejni dvorani Mestne hiše, Mestni trg 1, v Ljubljani.

G. MILOŠ PAVLICA

... svetnic in svetnikov je prijavilo svojo navzočnost na seji. Predlagam, da postopoma začnemo z današnjim delom. Kljub temu, da je zunaj lepo, sončno vreme.

Spoštovane svetnice in svetniki. Gospe in gospodje. Spoštovani vsi navzoči. Lepo pozdravljeni. Predlagam, da začnemo 38. Izredno sejo Mestnega sveta Občine Ljubljana. Na seji je navzočih, po tem, kar so me obvestili, 33 svetnic in svetnikov. Svojo odsotnost so opravičili svetniki: Cvetka Selšek, prof. dr. Stanislav Pejovnik in Janez Železnik.

Mestni svet Mestne občine Ljubljana je sklepčen in lahko prične s svojim delom.

Na začetku vljudno prosim vse navzoče, da tako, kot običajno, izključite zvok mobilnih telefonov, da ne bo moteno delo mestnega sveta.

V skladu s 93. členom Poslovnika Mestnega sveta, odloča mestni svet o mandatnih vprašanjih na začetku nadaljevanja seje.

Pred sejo ste prejeli Predlog Ugotovitvenega sklepa Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja o prenehanju mandata članu Mestnega sveta Janezu Železniku. Zato prosim predsednika komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja Slavka Slaka, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite.

G. SLAVKO SLAK

Spoštovani kolega podžupan, kolegice in kolegi. Janez Železnik je Mestnemu svetu Mestne občine Ljubljana pisno sporočil, da zaradi bolezni ne more več opravljati funkcije člana Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana. In zato, v skladu z drugim odstavkom 37. a. člena Zakona o lokalni samoupravi, članu Mestnega sveta preneha mandat z dnem, ko mestni svet ugotovi, da so nastali razlogi za prenehanje mandata.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja, je na svoji 53. seji, dne 13.10. letos, obravnavala dopis kolega Železnika in izoblikovala naslednji

Predlog Ugotovitvenega sklepa. In sicer:

1. Janezu Železniku preneha mandat člana Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, ker je podal odstopno izjavo.

2. Mandat preneha z dnem sprejema tega ugotovitvenega sklepa.

S potrditvijo tega sklepa potem seveda začnejo teči postopki, ki jih najprej spelje Mestna volilna komisija in potem Mestna – naša komisija, v funkciji mandatno imunitetne komisije – predlaga tako, kot že v nekaterih primerih do sedaj, predlog potrditve mandata. Tako, da – toliko za uvod. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Opiram razpravo. Želi kdo razpravljati o tem predlaganem sklepu? Izvoli, kolega Omerzu.

G. BRANKO OMERZU

Hvala za besedo. Jaz se opravičujem, ker me na zadnji seji Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja ni bilo. Ampak, če me spomin ne vara, smo mi vedno zamenjave na svetniških mestih delali istočasno. Ker, če mi danes ne naredimo istočasno zamenjave, to pa verjetno ni možno, mammo mestni svet, ki ima 44 svetnic in svetnikov. Ne pa 45, tako, kot je zakonsko. Samo na to opozarjam.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa za opozorilo, ampak do zdaj smo zamenjave delali tako, da smo ugotovili razrešitev. Ker to je sploh pogoj, da volilna komisija da poročilo, ne? Takoj na naslednji seji, ne? Zato je to pred dnevnim redom. Takoj, na začetku...

G. BRANKO OMERZU

O.K.. Ni problem,

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ne želi razpravljati. Ugotavljam, da je razprava končana, zato prehajamo h glasovanju.

PREDLOG UGOTOVITVENEGA SKLEPA, o katerem bomo glasovali:

Gospodu Janezu Železniku preneha mandat člana Mestnega sveta Mestne občine Ljubljana, ker je podal odstopno izjavo. Mandat preneha z dnem sprejema tega ugotovitvenega sklepa.

Ugotavljamo navzočnost na seji. Za glasovanje o sklepu.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

Navzočih je 26 svetnic in svetnikov.

Glasujemo, kdo je za in kdo je proti.

Zaključujem glasovanje.

ZA je glasovalo 27 in NIHČE PROTI.

Ugotavljam, da je predlog ugotovitvenega sklepa sprejet.

Dovolite mi, da v imenu županstva, verjamem, da tudi v imenu vseh svetnic in svetnikov, ki v tej dvorani sedimo – se iskreno zahvalimo kolegu, dozdejšnjemu kolegu Janezu Železniku, za njegovo izjemno korektno in ustvarjalno sodelovanje na tej seji. In, verjamem, da je skupna želja, da mu zaželimo kar največ zdravja, kljub temu, da ga očitno – v zadnjem času to zdravje nekoliko izdaja. Verjamem, da je naša skupna želja. In v tem smislu bomo mu tudi prenesli pozdrave mestnega sveta, če dovolite. Hvala lepa.

Prehajamo na dnevni red današnje seje.

Za 38. Izredno sejo je določen naslednji

DNEVNI RED:

1.

- a. **Predlog Sklepa za sprejem Izhodišč in predlogov za nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti v Mestni občini Ljubljana.**
- b. **Predlog Sklepa za zavrnitev Pobude za izločitev dela območja Snebrje iz Četrtna skupnosti Jarše, zaradi priključitve tega območja Četrtni skupnosti Polje**
- c. **1. Predlog Sklepa za zavrnitev pobude za izločitev območja nekdanje Krajevne skupnosti Zalog in Četrtna skupnosti Polje in ustanovitev nove Četrtna skupnosti Zalog.**

2. Osutek Odloka o skrbi za pitno vodo

3. Osutek odloka o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinskih – padavinske odpadne vode.

4. Osutek odloka o dejavnosti sistemskega operaterja distribucijskega omrežja zemeljskega plina in o dobavi zemeljskega plina tarifnim odjemalcem ter o distribuciji toplote.

5. Ocena stanja zemljiško knjižne ureditve stanovanjskih objektov v Mestni občini Ljubljana.

O dnevnem redu izredne seje, mestni svet, skladno s 57. členom Poslovnika Mestnega sveta Občine Ljubljana, ne razpravlja in ne glasuje.

Zato prehajamo kar k 1. točki. In sicer a-delu prve točke:

AD 1.

a.

PREDLOG SKLEPA ZA SPREJEM IZHODIŠČ IN PREDLOGOV ZA NADALJNJI RAZVOJ ČETRTHNIH SKUPNOSTI V MESTNI OBČINI LJUBLJANA

In pod 1.b.

b.

PREDLOG SKLEPA ZA ZAVRNITEV POBUDE ZA IZLOČITEV DELA OBMOČJA SNEBERJE IZ ČETRTHNE SKUPNOSTI JARŠE IN PRIKLJUČITEV TEGA OBMOČJA ČETRTHNI SKUPNSOTI POLJE.

In pod 1.c.

c.

PREDLOG SKLEPA ZA ZAVRNITEV POBUDE ZA IZLOČITEV OBMOČJA NEKDANJE KRAJEVNE SKUPNOSTI ZALOG IZ ČETRTNE SKUPNOSTI POLJE IN USTANOVITEV NOVE ČETRTNE SKUPNOSTI ZALOG.

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Pred sejo ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za lokalno samoupravo. Ter poziv Svetniške skupine Ljubljana, moje mesto.

Prosim predstavnika predlagateljice, gospoda Vojka Grünfelda, načelnika Oddelka za lokalno samoupravo, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite.

G. VOJKO GRÜNFELD

Spoštovani predsedujoči, svetnice in svetniki. Podal bom uvodno obrazložitev k 1. a. točki. Posebej pa potem k točki b. in c.. Po tej končani točki, pa skupaj.

Lokalna samouprava je danes sistem, ki ima različno – ma veliko različnih modelov. Raznih organizacijskih oblik, načinov izvajanja in drugih elementov. Skupno vsem pa je, čim bolj neposredno zagotavljati in uresničevati potrebe in interese prebivalcev v lokalni skupnosti. Z decantralizacijo, se uresničuje tudi načelo subsidiarnosti. In iz vidika načela subsidiarnosti sodobnih teženj v Evropi, na področju lokalne samouprave, lahko ugotovimo, da je treba tudi pri nas decentralizirati vrsto zadev.

Notranja členitev občine je tudi ena od oblik decentralizacije odločanja in izvajanja teh odločitev. To področje je, tako kot tudi druga področja, na katerih se izvaja decentralizacija, lahko predmet ustrezne, ali pa neustrezne, tako centralizacije oziroma decentralizacije. Zato je treba pri uvedbi notranje členitve občine, poleg načela subsidiarnosti, upoštevati še druga načela. To so načela enotnosti, delovanja in uporabe, učinkovitosti, smotrnosti, solidarnosti. Predvsem pa seveda načelo zakonitosti, načelo upravičenosti, v povezavi z načelom sorazmernosti in enakosti.

V mesecu januarju 2001, je bila s sprejemom sprememb in dopolnitev Statuta Mestne občine Ljubljana, po skoraj šestih letih, uvedena notranja členitev Mestne občine Ljubljana. V skladu z Zakonom o lokalni samoupravi, je bil izbran model oziroma koncept, ki vsebuje ožji del občine, z imenom četrtna skupnost. Le ta ima voljen organ svet. In status pravne osebe. To je najširši možni model oziroma koncept, ki ga omogoča naš Zakon o lokalni samoupravi.

To pomeni, da ima ožji del občine, v našem primeru četrtna skupnost v MOL-u, pristojnosti in funkcije in naloge, v najširšem možnem obsegu Zakona o lokalni samoupravi. Saj ima predstavniki organ, organ odločanja, izvoljen na neposrednih volitvah. Na popolnoma enak način, kot se voli mestni svet. Le območje volitev je manjše. Kot sem rekel ima tudi status pravne osebe. Status neposrednega proračunskega uporabnika. In možnost financiranja iz proračuna in drugih virov, ki jih določa zakon.

Za tak model ožjega dela občine oziroma koncept notranje členitve, se glede na teritorialni vidik, določi veliko večje območje, kot pa za druge modele oziroma koncepte. V primeru MOL, so bila na podlagi strokovnih podlag, Urbanističnega inštituta in drugih strokovnih služb, ki so sodelovala pri pripravi podlag, določena tako imenovana območja prvega ranga. Strokovne podlage so vsebovale tudi druga območja. Tako imenovanega – drugega in tretjega ranga. Ki so manjša in so primerna za drugačne modele oziroma koncepte notranje členitve.

Ob ustanovitvi četrtnih skupnosti in s tem uveljavitvi tega modela, ta model še ni bil napolnjen z vso možno vsebino, ki jo ta model omogoča. Ampak, le z manjšim delom. Kar je normalno, saj je za to potreben določen čas in proces. In tak – in potreben je tudi postopni razvoj. In ni možno že na začetku, ob sami ustanovitvi, ta model celovito napolniti.

Sedaj je nastopil čas, ko je treba uveljaviti naslednjo fazo oziroma nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti. Saj je bila tako imenovana ustanovitvene vsebina že absorbirana. V ta namen je

pred nami strokovni predlog za nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti, ki naj bi razširil vsebino našega modela oziroma četrtne skupnosti tako, da se poveča vloga in pomen četrtnih skupnosti pri odločanju in izvajanju javnih lokalnih zadev v Mestni občini Ljubljana. Bolj uveljavi načelo subsidiarnosti, decentralizacija – in s tem približa vsebinske rešitve potrebam in interesom prebivalcev.

Aktivnosti v zvezi s tem, so se začele že leta 2003. Z zagotovitvijo finančnih virov v proračunu za izdelavo raziskave. V letu 2004 se je izvedlo javno naročilo in izdelala raziskava. In v letošnjem letu so se pričele vsebinske priprave. Najprej v obliki zbiranja predlogov, potem javna razprava – priprava strokovnega gradiva. In njegova obravnava in sprejem danes na mestnem svetu.

Temu bojo potem sledile vse aktivnosti, ki so vsebovane v predlogih tega gradiva. In naša ocena je, da bi normativni del bilo možno sprejeti v cca pol leta.

Samo gradivo je sestavljeno iz petih poglavij. In sicer – uvoda, zbirnika vseh posredovanih pobud na nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti, ki so jih posredovali tako posamezniki, kot organizirane skupine in četrtne skupnosti in drugi. Potem je opredeljen – pod – opredeljeno področje nadaljnjega razvoja četrtnih skupnosti iz vidika predpisov in nekaterih mnenj strokovnih inštitucij, za katere smo zaprosili. In na koncu so konkretni predlogi nadaljnjega razvoja. In pa seveda viri, ki smo jih uporabili, kot podlago.

V gradivu predlagamo trinajst predlogov, ki so vezani na spremembe in dopolnitve sedanjih predpisov. Ali pa na izdelavo novih. Poleg tega, so še trije predlogi, ki se nanašajo na boljše sodelovanje med mestno upravo in četrtnimi skupnostmi. Vsak predlog nadaljnjega razvoja, ima poleg vsebinskega naslova, v oklepaju navedeno, kateri predpis je potrebno spremeniti. Oziroma na novo sprejeti. In pa potem krajšo ali daljšo vsebino obrazložitve, glede na konkretni predlog.

Na kratko bom navedel vse predloge, ker v gradivu so natančno navedeno.

Prvo predlog je – se veže na vključitev načela subsidiarnosti decentralizacije v temeljne določbe statuta. Drugi predlog gre v smeri pobude za spremembo Zakona o lokalni samoupravi, ki naj bi boljše uredil vsebine, vezane na notranjo členitev občine, kot so sedaj. Tretji predlog je vezan na prenos določenih javnih gospodarskih služb v izvajanje četrtnih skupnosti. Četrty predlog je prenos nalog v zvezi s pospeševanjem kulturne, športne in drugih društvenih dejavnosti. Naslednji predlog je sodelovanje četrtnih skupnosti pri upravljanju javnih zadev v občini. Tukaj je mišljeno prenos sedanjih nalog iz odloka v statut. Naslednji predlog je določitev meril in kriterijev za financiranje četrtnih skupnosti. V obliki odloka, ki ga sprejema mestni svet. Potem je vključitev možnosti, da četrtne skupnosti lahko sklicujejo zbere občanov. Te možnosti sedaj nimajo. Potem vključitev možnosti oblikovanja posvetovalnega telesa župana, ki ga sestavljajo predsedniki oziroma predstavniki svetov četrtnih skupnosti. Potem zagotovitev možnosti predstavnikov četrtnih skupnosti, da na seji pristojnega delovnega telesa, ali mestnega sveta, predstavi stališče četrtne skupnosti. Omogočiti četrtnim skupnostim sodelovanje pri upravljanju objektov in prostorov, namenjenih za lokalno samoupravo. Vključitev četrtnih skupnosti že v fazo pripravo gradiv in dokumentov. Določitev koordinatorjev v vsakem oddelku mestne uprave, ki bo zadolžen za področje četrtne skupnosti.

Kot sem povedal, pri vsakem predlogu je navedeno, kateri predpis bo potrebno spremeniti in dopolniti. Oziroma na novo sprejeti. Predlogi za boljše sodelovanje med mestno upravo in četrtnimi skupnostmi, so vsebinsko vezani na sestanke, rokovnike opravil in način sodelovanja četrtnih skupnosti pri nadzoru.

To gradivo je obravnaval tudi matični odbor in soglasno podprl. Svetnicam in svetnikom predlagam, da sprejeta izhodišča in predloge za nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti sprejmejo. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Prosim gospoda Boštjana Cizlja, predsednika Odbora za lokalno samoupravo, da poda stališče pristojnega odbora. Izvolite.

G. BOŠTJAN CIZELJ

A, ha... Ja, hvala za besedo, gospod predsedujoči. Lep pozdrav, kolegice in kolegi. Odbor za lokalno samoupravo je na 18. seji, dne 14. 10. obravnaval gradivo, ki je bilo ravnokar predla..., predstavljeno. In sprejel sklep, da odbor podpira sprejem tega predloga. Tako, kot je bilo tudi že rečeno v uvodniku. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Statutarno pravna komisija ni imela pripomb, zato odpiram razpravo. Želi kdo razpravljati? Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Pa ja nisem jaz ta prvi oziroma upam, da ne bom edini, ne? Pri zadevi. Zdaj nastopa druga faza. Ker prva faza je bila težka deset let. In sem prebral, da v tej prvi fazi je bilo ustanovljeno – prvič, ima prvo a. fazo – ustanovitev. In druga a. – in prava b.- faza je začetek delovanja. In tuki piše, da je trajalo predolgo. Ne? To se pravi, zdaj gremo v drugo fazo. In zdaj si v tej drugi fazi pogledjmo vsebino. Torej, cel ta material, seveda, če bi bil usklajen znotraj – česa že? Razvojnega kolegija županje, bi bil material, ki ga na nek način – poziv namreč je, ne? Županje. Da se do 24. oktobra, s strani svetniških skupin, dobijo pripombe za spremembo statuta, ne? To se pravi, zdaj, če je v tej smeri ta razprava, da bomo od danes do 24. ujeli pravzaprav, rekel bi – neke te normativne določbe, malo manj abstraktno, kot so tle napisane, ne? Pol bo to fino, ne? Edino, kar se bojim, je to, ne? Da v desetih letih ustanavljanja, ne? Ustanavljanja in delovanja, nismo prišli tolk daleč, da bi teh deset ali koliko je teh predlogov, recimo spravili v obliko neke alinee za potrebe statuta. Tle se skoz govori koliko je tega in tako dalje, ne? Zdaj, mogoče bo ta servis do 24. narejen. Pa da bojo te alinee spravljene skupaj, ne?

Torej, že sam sklep se mi zdi silno zanimiv, ne? Govori o izhodiščih in predlogih. Jaz moram reč, da - da sem zasledil informacije – ne pa izhodišča. In zasledil sem predloge. No, na izhodiščih smo slabi tu notri. Ampak, to je zbirnik pobud in nekak, rekel bi, niti ne pravi komentar.

No, zdaj bom pa jaz vseeno šel konstruktivno, ne? Po teh desetih predlogih, ne? Pa bom vprašal, kaj to kaj pomeni, ne? Da bom to razumel, ne?

Prvo je – vključitev načela subsidiarnosti in decentralizacije v splošne določbe Statuta MOL, kot temeljnega načela organizacije in delovanja MOL, dopolnitev Statuta MOL, ne? Zdaj, jaz vem, da mam občino. Vem, da mam četrtno skupnost. In zdaj bomo – kje? Rahljali to strukturo? In kako jo bomo rahljali recimo inštitucionalno in zares, ne? Ali bomo med občino in med četrtno skupnost dal inštitucionalno skupnost skupnosti, ne? Četrtnih? Ne? Al bomo vmes mel nekaj, čemur se reče možnost občnega zbora, pa kakšne take reči. In tako naprej.

Drugič. Če imamo tuki, namreč, to ne vidim tle not, ne? Kako se to rahlja. Strukturalno, ne? In potem mam četrtne skupnosti, ne? Ki jih bomo nekak podelili funkcionalno, ne? Če mene vprašate, bi naredil aktive. Razdelbo mam pa že kar v statutu. Ta razdelba je po bivših krajevnih skupnostih in je v statutu že kar – številke so not. Pa tako naprej. Tako, da če bi znal te aktive narediti vmes po posameznih vprašanjih, se mi zdi, da bi bila to – nek način.

Ne? Če mene vprašate, je to osmi odstavek 58. člena statutom, ne? Se to notri vključi – aktive. Al pa v 59. ali pa v 60. členu. Med občane in druge, ne? Tako, kot so občani in drugi. So lahko tudi aktivni. In je fino. S tem, se mi zdi, da smo konzumirali prvi predlog. Upam, da ga bojo znali napisat do 24.

Spremembe Zakona o lokalni samoupravi. Oprostite, tuki vidim, ne? Da bi posamezni zadevi lahko prenesli na ožji del občine, mestni svet – tega ne boste doživeli – in v določenih zadevah svojo odločitev lahko vezal na mnenje ali soglasje četrtne skupnosti. To bi bilo pa fino doživet, ne? To bi bilo pa fino doživet. To se pravi, to se uredi v 27. členu statuta, ne? Kjer se pove, katere od funkcij oziroma tud – to so funkcije MOL. Katere od funkcij mestni svet opravlja na podlagi soglasja ali mnenja. Ne? Četrtna skupnosti. Jaz mislim, da bo to veljalo predvsem pri prostorskih rečeh, ne? Mogoče še kakšnih rečeh s področja kulture. Ne? Drugač si pa težko predstavljam, da bi bilo treba še kaj na ta način. Bog ne daj, da bi pa kaj prenašal. Iz mestnega sveta dol, ne? In zato spreminjali zakonodajo. Lepo vas prosim. Kdo si je to zmisлил? Da bi spreminjali zakonodajo?

No, tretji, tretja, tretji predlog sprememb, ne? Prenos določenih javnih gospodarskih služb v izvajanje četrtnim skupnostim. Dopolnitev Statuta MOL in sprejem odlokov o podrobnejši določitvi nalog. No, toliko, da ne bo tle preveč pleonezmatičnega načina razmišljanja, ne? Mi imamo danes tri odloke na mizi, ne? Ki bi morali met teritorialno razdelitev. In iz te bi se moral storitev, ne? Iz te bi se moral, recimo lokalni vodovodi – iz teh bi se moralo videt, ali so sposobni, ne? Lokalni vodi, ne? Da se jih prenese na četrtne skupnosti? Drugač je, rekel bi – tole – vse skupaj nesmiselno poglavje. Ne? Če istočasno mi, z našimi odloki tega ne urejamo. Z današnjimi tega ne urejamo. Moram reč, da je tukaj not ena inovacija. Ko se kombinira Zakon o gospodarskih javnih službah in Zakon o lokalni samoupravi, opozarjam pa, da se tam govori več ali manj o uporabniških združbah. To se pravi zadrugah. Ne pa četrtnih skupnostih. Ampak, to se da z dopolnitvijo, recmo, nekaterih členov statuta. Ne pa z nekim posebnim odlokom. Ali pa, kakor koli to je. To se pravi, iz tega bi lahko izhajalo ven, ne? Da se moramo zmeniti. Že danes v okviru točke dnevnega reda, ko se govori o vodovodih, ali ima ta poglavje sploh smisel, ne? Ali na celotnem območju deluje – deluje Vo-Ka, ne? Ali – pardon, ne Vo-Ka, ne? Ne? He, he... To še ni podeljeno. Skratka, organizacija, ki opravlja to dejavnost. Ne? Ali je – ali je mogoče v Besnici, kjer je lokalni vodovod, ki ga lahko lokalna združba ali pa četrtna skupnost, ki je sicer mestna, ne? V Besnici. Mestna četrtna skupnost v Besnici. No, ali jo lahko, ne? Na sebe prenese. O.K. Bog ne daj pa, da bi to blo, ne? Drugač.

Prenos nalog v zvezi s poslovalniškim, kulturno in tako dalje. Ja, to je dopolnitev 60. člena, kjer – Statuta – kjer piše – pospeševanje kulturnih in društvenih dejavnosti, ne? In to je zlo enostavno, ne? Tiste, ki se vežejo – društva, ki imajo sedež. In sicer po imenu in tako dalje – ki se vežejo na četrtno skupnost, ne? Bi se uredilo tako, kot tu not piše, ne? Tako, da bi denarje, recimo v Zalogu, ne? K je že predlog za novo četrtno skupnost. Če bo ostal to samo aktiv, ne? Aktiv. Bi pol v Zalogu, ne? Iz enega žaklja oni sami delili denar, ne? Da se ne bi trudili to v Polju delat. K mogoče noben še ni do Zaloga nikoli v življenju prišel. No, to bi bilo za urediti v 60. členu statuta.

Pol mam – 5. Sodelovanje četrtne skupnosti pri opravljanju javnih zadev v občini, dopolnitev statuta MOL in razveljavitev odloka o nalogah. Ne? No, to je prav, da se razveljavi tisti odlok. Ker mi lahko v vse vgradimo, da ne bo pleonazma. V statut. In vse lahko vgradimo v posamezne odloke o javnih službah. Ne? Še iz določitev meril in kriterijev za financiranje poslovanja četrtnih skupnosti MOL, ne? .../// nerazumljivo.../// o odloku, o načinu financiranja delovanja – to ne vem, zakaj je odlok. Mogoče sam za kriterije delitve. Ne vem, če je za to potreben poseben odlok. Pa sedma točka – vključitev možnosti, da se v četrtnih skupnosti sklicuje zbere krajanov – dopolnitev statuta. Torej, župan že danes lahko, ne? V segmentih sklicuje, ne? Tudi na pobudo, rekel bi – zdaj, ali bo svet sam skliceval? Ne? O.K.. To se statutarno opredeli. Vprašanje ni, če ni že zlo velik tega v prvem odstavku 65. člena. Al

se pa doda nekaj zraven. No, tuki so neka mnenja in soglasja. Za aktive bi pa res lahko šli dol, ne? Samo iz sveta dol, ne? Ne od župana do aktiva. Pri sklicevanju, recimo, v neki bivši krajevni skupnosti – zbor obččanov. Ne? Ne? Tisto bi pa lahko svet, magar za potrebe svojega internega delovanja pol naprej.

Osem. Vključitev možnosti oblikovanja posvetovalnega telesa župana, ki bi ga sestavljali predsedniki svetov četrtnih skupnosti – dopolnitev statuta MOL, ne? No, mislim, da ni noben problem, ne? Ta posvetovalni organ napisat. Ne? V - v statutu. Ali pa tudi ne. Župan ima itak lahko posvetovalne organe. Kakšrne koli hoče. Verjetno že zdaj. Tako, da ne vem, če je to tako komplicirano vprašanje. Če bi pa bilo to seveda soglasodajalski organ, inštitucionalni in tako naprej. Potem je pa to drug – drug problem, ne?

Tuki, deveta točka. Zagotovitev možnosti predstavniki sveta četrtne skupnosti, ne? Da na seji delovnega telesa in tako naprej – predstavi stališče oziroma mnenje do obravnavanega gradiva, ki se nanaša na četrtno skupnost. No, tle je vprašanje do kod se gre. Piše, ki je posredovalo svoje mnenje o gradivu. Ali soglasje, ne? Takrat, kadar gre za soglasje, sem rekel, pri nekaterih teh stvari – teh, ne? Se to pač artikulira.

Mh. Da bi pa četrtne skupnosti zdaj – nekaj - omogočiti četrtnim skupnostim, da s posredovanjem predlogov in mnenj sodelujejo pri upravljanju s poslovnimi prostori – namenjenih za delovanje lokalne samouprave. Odredbe o načinu oddajanja poslovnih prostorov v najem in določanje najemnin v MOL. Naj povejo – kaj, no. O.k.

Vključevanje predstavnikov četrtnih skupnosti v pripravo gradiv – dopolnitev odloka o organizaciji dela na področju mestne uprave. Ne vem, če sodi takšno sodelovanje v proces priprave gradiva. Ne? Sicer pa, gradiva, ki morajo imeti soglasje, ne? Skozi tistega, ki ta gradiva popravlja, se lahko že neko soglasje dobi notr, ne? Če bo na mestnem svetu nekdo soglasodajalec, ne? Je potem, seveda lahko evidentiran recimo zazidalen načrt, ne? Zazidalen načrt ima petnajst glasodajalcev, ki morajo biti tudi v elaboratu, ne? In takrat lahko že, kot soglasodajalec, kadar bo določeno, da nek – nek subjekt, ne? Občanski, ne? Daje soglasje, ne? Potem se to tam notri že, avtomatično doseže. Treba je pa pazit, da ne bojo tukaj notri sodelovali, ne? V tem procesu – za vsako reč, ne? Ki je inštitucionalno in ki ni inštitucionalno. Namreč, v tem trenutku poznam preveč neinštitucionalnih sodelovanj, ne? Recimo rezultat je pol, da gospod Pišler kupi Litostrojsko cesto, ne? Ne? Pa da jo zavede za 100 Evrov v svojo bazo, ne? Ker mi tam, kjer nimamo pravnih interesov, recimo, v – v – ali pa v BS3, ne? Namesto, da bi opravil svojo nalogo, ne? Smo tam notri, mammo tam družbeno politično angažiranje. Ali pa – ne? Tako, se mi zdi, da ...

G. MILOŠ PAVLICA

A smo...

G. MIHA JAZBINŠEK

Veste o čem govorim, ne? Ni traba, da... o.k.. O tem, da mestna uprava deluje na področjih, ki niso stvar mestne uprave, na način, kot da je to družbeno politični organ, ki daje od sebe napačna priporočila. In rezultati so takšni, kot so. Pri eni od naslednjih točk bomo imeli ta problem.

No, nadaljevanje postopkov za spremembo območij četrtnih skupnosti – sprememba statuta. To točko pa ne razumem, ne? Ta točka je tako perfektno napisana tle – v kolikor bo mestni svet pobudi sprejel, se bo pričelo s postopki spremembe statuta ter izvedbo ugotavljanja interesa prebivalcev. V naslednjih dveh, b., pa c., ne? Pa seveda pobudo za ustanovitev nove krajevne skupnosti odvržemo z zelo slabimi argumenti. Ne? In me zdaj zanima, ali je ta točka sploh mišljena, ne? Ne? Ker, če bi zavrgli tisti Zalog, ki ga imamo pol naprej – bi ta točka

morala bit drugač napisana. V tem trenutku nočemo drobit četrtnih skupnosti, ne? Ker – in tako dalje in tako naprej, ne? Ta točka je pa tako napisana, kot da jih hočemo drobit, ne? To se pravi, da se izhodišče, ne? K je tlele notr dost nevtraln napisano, v dveh naslednjih točkah, seveda – bom povedal še tudi na pravno formalno nesprejemljiv način – pravzaprav takoj povozi. Ne? Takoj povozi.

No, tako, da se mi zdi, da je teh pripomb za statut zelo malo. In upam, da jih boste znali do 24. artikulirat. Ne? Če jih ne boste znali, se bom pa javil mal na en mejčkn consalting, ne? Iz, ne? Neobvezen consalting, ne? V redu. Najlepša hvala za prijazen nasmešek in to stran – v redu.

Ja. No, vidim, da ti predlogi za kvalitetnejše sodelovanje med mestno upravo in četrtnimi skupnostmi – je treba pazit. Da ne bo preekstenzivno, ne? Da ne bo preekstenzivno, ne? Zato, da se ne bo dogajalo to, da bo vse skup izobraževanje, ne? Cele populacije, ki je že itak dobro izobražena. Moram pa reč, sodelovanje četrtne skupnosti pri nadzoru pri izvajanju predpisov oziroma izvajanjem lokalnih javnih služb – to bi blo pa treba opredelit, ne? Mogoče bi bili to lokalni denoncianti, ne? Ker lokalni inšpektorji ne morejo bit. Funkcijo, ki jo ima pa sicer pri nadzoru javnih služb oddelek gospoda Klavsa, pa tud ne more na sebe prevzet, ne? Rekel bi – četrtna skupnost. Seveda ma pa te naloge že itak tle not napisane. Najlepša hvala. Sem zaključil.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika? Razprava? Kolega Žagar, razprava.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja. Hvala lepa. Lep pozdrav vsem prisotnim. Mislim, da je sam namen, da se nekaj več nalog na četrtne skupnosti prenese, dobrodošel. Mislim, to je pohvalno. Samo bojim se, da je to samo vse nekako tako abstraktno. Da neke konkretne pristojnosti, ki bi bila občutena na terenu, niti ne bo. Namreč, jaz si čisto tako predstavljam – nek predsednik četrtne skupnosti ima nek vpliv v kraju. Neko moč. Če vidi neko zadevo, ki je potrebna neke hitre sanacije, recimo mogoče manjšega stroška. In lahko ukrepa. Lahko odredi naročilo, plačilo in tako naprej. Če pa mora on poslat predlog na mestno upravo. Kjer, če so dobre volje – odgovorijo. Če niso dobre volje – ne odgovorijo prav kmalu. In nato še enkrat skliče sejo. In zopet ugotovijo, da odziva iz mestne uprave ni bilo. In tako dalje in tako dalje. Potem nekaj gorkih slišimo tudi mestni svetniki. Kaj se gor gremo. Toliko časa četrtne skupnosti prav posebne teže ne bojo imele. Tudi spoštovanja med krajanji zaradi tega ne morejo dobiti. Ker pač nimajo moči. Jaz sem že večkrat predlagal, da bi morale četrtne skupnosti met nekaj vpliva tudi pri imenovanju svetov zavodov, na njihovem območju. Mislim, da bi bilo potrebno, da ima četrtna skupnost tudi neke izvirne prihodke. Mogoče tudi s samega naslova stavbnih zemljišč. Seveda, zavedam se, da tukaj bi pa potem ponovno nastala bitka za meje. Za primer, izpred druge svetovne vojne je bila bitka za Papirnico Vevče. Če bi to območje se formiralo, kot samostojna občina, bi se bitka ponovno začela. Zato, ker je še vedno – ni Ljubljana meja, ampak je meja pač dvorišče, ograja – papirnice, ne? Na škodo Četrtne skupnosti Sostro. Tako je razmišljanje med krajanji. Starejšimi. Mlajši pač tega še ne razmišljajo. Toliko. Če pa bi to postala zrela zadeva, bi pa verjetno to tudi lahko.

Pri teh predlogih organiziranja, imam sicer nekaj manjših pripomb. Bom začel kar z osmo točko. Mislim, da ta skupnost predsednikov, ali svet, posvetovalni organ, ni tako nujno pereča zadeva, ker župan, če želi, ali pa če predsedniki izrazijo željo, mislim, da se – do tega posvetovanja lahko pride. V nasprotnem primeru, bi formirali nek drugi dom, ne? O tem se moramo pa dogovoriti, ali je možno, da ima občina tudi drugi dom, ne? Jaz mislim, če ima

župan čas, pa voljo, se lahko posvetuje s četrtnimi predsedniki enkrat mesečno. In jaz mislim, da tudi četrtni predsednik bi moral pač imeti odprta vrata do župana – v nekem frekvenčnem obdobju. Da pač svoje probleme prenese na – direktno na župana.

Dotaknil se bom predvsem točke 13. – ki veliko obljublja, a v naslednjih točkah, kar imamo pa na dnevnem redu – b. in c. – pobude tudi zavrne. Jaz mislim, da tlele ne bi smeli biti tako rigorozni. Da pobude s kraja niso vedno samo neke, pač želje posameznikov, ki bi se radi afirmirali, ampak, da nosijo včasih tudi nekaj vsebine. In, dovolite, da bom kar tukaj, ker mogoče mi naslednje točke, b. in c. – ne bota dale možnosti razpravljat – da kar tukaj dam nekaj pripomb. Ker to, kar bom govoril, ni predloženo pri samih točkah. Mogoče je, kar se tiče Četrtna skupnosti Polje in izločitev iz Jarš. To se bo dalo razpravljat.

Namreč, jaz podpiram to pobudo krajanov, ravno zaradi tega, ker so zgodovinsko, ne glede na to avtocesto, ki je pač presekala ta kraj, zgodovinsko vezani preko fare, preko osnovne šole, preko gasilnih domov, preko bivše krajevne skupnosti in tako dalje...

G. MILOŠ PAVLICA

To imamo sicer potem razpravo pri...

G. JANEZ ŽAGAR

No, ampak... k tej točki 13., ne?

G. MILOŠ PAVLICA

Glejte... To je za spremembo statuta, ne?

G. JANEZ ŽAGAR

Ja. Ker hočem – to je – ilustracija, kaj nam prinaša predlog številka 13., ne? Se pravi, če mi ne bomo – tudi nekaj takih predlogov poslušali, potem je boljše, da tega v gradivu ne ponujamo. Če je že praksa pri isti točki dnevnega reda na mestnem svetu, da to zanikamo. Moram pa bit nekoliko bolj precizen pri razlagi 13. točke, pa za odnos med četrtno skupnostjo Sostro in Četrtno skupnostjo Polje in morebitno Četrtno skupnostjo Zalog. Namreč, tisti predlog za Zalog, ki ga imamo v naslednjih točkah, pač nekaj zadev obide, ne? Imamo med temi četrtnimi skupnostmi – ne samo, da so želje po drugačnih mejah. Te so mogoče manj pomembne. Ampak, dobesedno napak, ki so se nam zgodile pri – pred enim tremi, štirimi leti, ne? In te napake bi morali pač v doglednem roku odpravljat. In ni dovolj, da samo enostavno zavračamo. Ampak, bi morala mestna uprava v tem času pripraviti, kje so se take napake zgodile. In dati na dnevni red točko za spremembe teh mej. Bom kar konkretno.

Naša vas je pač samostojno naselje. In je ena, dve hiše so – ena hiša je v Četrtni skupnosti Polje, ena hiša je v Četrtni skupnosti Sostro. Mislim, večina hiš so pa v Četrtni skupnosti Sostro. To enostavno ne gre. Potem je naselje Podgorje. Ki je v bistvu zaselek Sostrega, ki je tudi zaselek Ljubljane – paše pod Četrtno skupnost Polje. Cesta, glavna je – proti – v šolo hodijo, se pravi v Osnovno šolo Sostro. Se pravi, te meje so bile dokaj na pamet risane. Saj nikogar to posebno ne boli. Ker četrtna skupnost še za enkrat nima takih pristojnosti. Ampak, v bližnji prihodnosti bo pa mogoče imela. Se bo pa to začelo odražat. Jaz mislim, da bi morali te napake odpraviti. Da je pač vsake štiri leta čas, da se zadeve prevetrijjo. In jaz sem pričakoval na tej točki, da bo to možno. Ampak, očitno ne bo. Za enkrat hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Cizelj. A ja, replika, kolega Božič. Se opravičujem.

G. PETER BOŽIČ

Jaz se z mojim predhodnikom strinjam. In bi rad poudaril zakaj se strinjam v eni sami točki. In predvsem v tej točki, da so četrtne skupnosti, v katerih sem jaz bil dolgo časa član sveta, da so zelo dobro organizirani. Sistemi sijajno funkcionira lahko. Člani sveta. Število članov. Razdelitev vsega tega je res domišljeno in tako naprej. Samo, problem je pa nekaj družga. Problem je pa ta, ki ga je omenil moj predhodnik. Namreč, ta – te četrtne skupnosti nimajo nobene pristojnosti. In, ker nimajo nobene pristojnosti, je njihov učinek minimalen, ali pa ga skoraj ni. In tisto, kar je pa za mene še hujše je pa to, da so četrtne skupnosti pravzaprav prostor, kjer poskuša kapital uveljavljat svoje javnomnenjske interese. Poznam primere. Četrtne skupnosti, zaradi tega, ker nimajo nobenih lastnih - lastnih pristojnosti, nobenih lastnih virov financiranja, postajajo izpostave raznih trgovskih firm. Postavljajo izpostave gradbenih firm. In tako naprej. Vem, da bojo nekateri trdili, da to ni res. Bom pa pol povedal s primerom, da je res. Primerom. In zato mislim, da bi nujno morala četrtna skupnost imeti svoje – svoje pristojnosti. Številka ena. Številka dve, okol tega delat kakšno veliko, grozno meglo, pa delat ene čudne metafizične zgodbe, kako ni mogoče, pa kako bi bilo mogoče te pristojnosti uvest. Bom povedal, da je šlo v tej grdi državi pred nami, ki je sama grešna zgodba – da smo mel krajevne skupnosti, kjer niso imeli nobenega problema s tem. Pa tudi občine niso imele nobene probleme s krajevnimi skupnostmi. In te krajevne skupnosti so mele svoj žiro račun. So mele svoje pristojnosti. In – in kako in v kakšno korist so bile. Dajte mal pogledat tudi mogoče celo krajevne skupnosti, kako so lahko funkcionirale.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko...

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz bi potrl ta razmišljanja in bi povedal, ne? Kje je problem glede pristojnosti, ne? Saj, Zakon o lokalni samoupravi reče, ne? Statut občine, se pravi naš statut, ne? Lahko prenese izvajanja v ožjemu delu občin. Zlasti nalog, ki se nanašajo na – lokalne javne službe. Recmo. Ko bomo enkrat prišli do pokopališč, se bomo morali zmenit, kdo jih ureja, ne? Ko bomo prišli zdaj, pri naslednji točki do – do lokalnih vodovodov – bomo morali nekaj reč na to temo. Vzdrževanje krajevnih cest in drugih javnih površin, ne? Perfektno jih znajo, če majo mal denarja uredit v nekem, recimo – ob tja, proti Janšam, ne? Jančam, ne? Perfektno, sigurno, ne? Zato, ker domač traktor porabiš enkrat v en namen, drugi dan -.. in tako dalje in je stvar urejena. Ne? In pospeševanje kulturne in drugih društvenih dejavnosti. Ne? Recimo, ne? To bi morali v statutu definirat. Ker to so tudi interesna področja. Ob tem, seveda, da pa moramo definirat kera soglasja so tista, ne? Ki bi se vezala na četrtne skupnosti. In iz tega ven seveda izhajata tudi bitka s kapitalom, ne? Ker verjetno ta kapital prihaja tja...

G. MILOŠ PAVLICA

Čas...

G. MIHA JAZBINŠEK

... tja, k ta kapital prihaja ponavadi tja – v – v spregi z urbanističnimi rešitvami. Da bi na nek neformalen način. Pa naj prihaja od zdaj naprej na formalen način, ne? Skozi te četrtne skupnosti, proti mestnemu svetu. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Cizelj. Razprava.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala lepa še enkrat za besedo. Ne bom toliko dolg, ker mejčkn sem zdele poslušal. Sicer pa, moram reč, da vseeno bom dal nekaj razmišljanj iz samega odbora, pravzaprav. Bom rekel, nekaj teh ocvirkov iz razprav, ki smo jih imeli.

Pa mi dovolite, da bi začel bolj na koncu z razmišljanjem. Namreč, ko smo se odločili, da bo Ljubljana razčlenjena na četrti – teh sedemnajst četrti, nekako. Je bilo domišljeno v najboljšem smislu. Skratka, da bodo sami meščanke in meščani imeli več vpliva na sam razvoj mesta. To je jasno. Strinjali smo se tudi, mislim, zdaj je – se nanaša tule na odbor in razpravo in pa mislim, na vse tukaj prisotne, da je ta prva faza bistveno predolgo trajala. In v tem času pravzaprav smo naredili, ali pa mesto, samo vodstvo tega mesta – to je velika črna pika, je naredila vel...

.....konec 1. strani I. kasete.....

... pa taki in meščanke in meščani so izgubili zaupanje v same četrti. Skratka, tisti prvi zagon, bom rekel in pa tisto navdušenje za sodelovanje in tako naprej je upadlo. Da navedem konkretne primere. Namreč, vsak tukaj, nas je kar nekaj, ki smo bili četrtni svetniki. Ali pa nekateri ste še v četrtnih svetih. Nekateri tudi kot predsedniki. In sami dobro veste, da precej četrtnih svetov ima stalen problem s prisotnostjo na sejah. Skratka, z udejstvovanjem ljudi na sejah. S sklepčnostjo. In tako naprej. Ogromno ljudi pravzaprav, ki jih srečam, mi iz dneva v dan govori, kako se vse skupaj – te četrti so se spremenile v neke debatne krožke. V neke razprave in tako naprej. Tukaj se mogoče ne strinjam čisto.

Namreč, moramo vedet, da četrti, kot take – še to – jaz tudi ne spadam med tiste, ki so mnenja, da četrti v tej obliki, ki jih poznamo danes, niso čisto brez vseh pristojnosti. Ker to čisto ne bo držalo. Ne? Je kar nekaj, ampak vprašanje je tudi, kako človek to izkoristi. Tukaj notri vem, da sedi nekaj ljudi, skratka, vem, da tudi predsednice in predsedniki nekaterih četrtnih svetov, ki so kar lepo delal in delajo lepo s temi sredstvi in s temi orodji, ki jih imajo trenutno na razpolago. In se da narediti. Imamo pa tudi nekatere četrti, ki žal pač tega ne izkoristijo tako. Ampak, tukaj bi jaz dal večjo krivdo, bom rekel – na samo mesto, ki premalo dela s samimi četrtmi. Oziroma četrtnimi sveti. Največja pomanjkljivost, ali pa težava, ki jo vidim pri temu, je predvsem informacijska blokada. Dejstvo je, da vam bo vsak, ki je kakor koli bil aktiven v četrtnih svetih ali pa je – vam bo omenil vsaj en primer, ko ni dobil nobenega konkretnega, ali pa sploh nobenega odgovora na neko pobudo, predlog, vprašanje in tako naprej. Na odboru sem povedal za en primer – takšen. Takšen primer so bile recimo kategorizacija cest. V Ljubljani. Ki je bilo prav smešno narejeno. In potem so me klicali pač svetniki četrtni in nekateri predsedniki, s katerimi sem se vseeno tudi dobil – češ, da so dobili prepozno to gradivo. Da tega sploh niso dobili. In tudi predlogi, ki so bili poslani, pravzaprav

sploh niso bili upoštevani. In potem pridemo do takih lapsusov in tako naprej, da ne omenjam podobnih stvari.

Skratka, jaz mislim, da preden gre občina v to smer, bi morala razmisliti tudi o sami propagandi. O samem – ponovni vzpostavitvi življenja teh četrti. Da se povrne neko zaupanje. Da ljudje dobijo neko možnost, da se tudi odločajo pri teh stvareh.

Osebnost bi tudi rekel, da Oddelek za lokalno samoupravo je korektno pripravil ta predlog. Jasno, so nekateri paradoksi notri, ali pa neke pomanjkljivosti, ki sta jih že moja predhodnika omenila in namen je tudi te razprave, da se tudi te stvari popravijo. In tudi edino prav je tako. Ampak, načeloma gledano, so te zadeve korektno pripravljene in gredo od tukaj naprej.

Ne morem se pa čisto strinjati s tistimi, ki nekako pravijo, da gre zgolj za strokovno zadevo. Ja, za tako rešitev gre. Vendar pa, v tem primeru se bojim, da gre vse skupaj bolj za politično vprašanje o temelju pogledu tukaj, ne? Vemo, da drugo leto so volitve in tako naprej. In bojim se, da vse skupaj, te stvari, bodo ostale samo na papirju. Ne? Da zopet ne bomo nič naredili. Da bomo poslušali, kaj se bo vse spremenilo. Kako bodo ljudje imeli pač nek vpliv. In tako naprej. Ampak, bojim se, da do tega ne bo prišlo. Jaz upam, da se motim, da bodo dobili krajanje in krajanke pravzaprav neko možnost, da sami odločajo.

V teh predlogih, tako, kot sem rekel – ne bom šel v podrobnosti. Ker sta že predhodnika dosti imela. Ampak, mogoče samo dve pozitivni točki. Tudi osebno pozdravljam predvsem možnost, bom rekel – odprave te informacijske blokade v teh dveh točkah, da lahko četrti svetniki oziroma njihovi predstavniki sodelujejo pri pripravi gradiv. V ustreznih delovnih telesih. In pa tudi na samih sejah. Oziroma so bližje sodelovanju z županom oziroma županjo. To zelo pozdravljam na ta način – odpravimo zelo na hitro, bom rekel – neko težavo, to je ta informacija, ki se zdaj nekako ni pretakala. Ker nisem se mogel znebiti pravzaprav občutka, da mesto oziroma vodstvo mesta četrti jemlje, kot neko nujno zlo. Bila je kar precejšnja aroganca. In mislim, da če bi vprašal četrtne svetnike, vam bo marsikdo to potrdil. In tukaj je treba več poslušanja za ljudi. In jih ne tako očitno in na hitro odpraviti, na en, dva, tri. In jih nekako ignorirati.

Drugih stvari zdale ne bi. Mogoče bi edino to, kot na odboru, recimo smo se tudi pogovarjali, kako nekako dvigniti, bom rekel, neko zaupanje, popularnost in tako naprej. To sicer ni tema mogoče za to. Ampak, mogoče samo tako, kot neka smernica. Da bi tudi Glasilo Ljubljana imelo nek več poudarek na samih četrtih. Kako četrti delajo. Ker zadnje čase smo samo prebirali potopise naše županje. Kako potuje. Pravzaprav pa mislim, da niti toliko ljudi to ne zanima, kakor sam razvoj mesta. In pa kaj se dogaja na njihovem koncu.

Me pa motijo nekatere stvari. Recimo to, kar sta že kolega omenila pred mano. Namreč, ko po eni strani dajemo neke možnosti, neko suverenost, neko odločitev. Pa jih po drugi strani tako na hitro zavrnamo. Kar se tiče, bom rekel – tudi naslednjih dveh točk, ne? Čeprav, bom potem v razpravi se navezal, nekaj argumentov je v redu, stoječih in tako naprej. Ampak, potem bo dovoljena še razprava, ne? Pod naslednje točke, ne?

Drugih stvari ne bi. Je pa ena stvar, ki je mogoče, samo toliko, toliko za zaključek. Da bodo še ostali kolegi in kolegice še dobili tudi besedo – četrti se morajo naprej razvijati. Bilo je nekaj govora o tem, da bi se zamenjal model, mislim, celoten model, kar mislim, da bi bilo popolnoma nesmiselno. Ker, če še ta model, mislim, da je bil – ne? Do tam – cca 30% in tako naprej – nekje, manj, kot polovico smo ga napolnili. Da bi šli mi na nov model, nima smisla. Zato, jaz sem bolj zagret za to zadevo, da se ta model napolni, vsebinsko. Se nekaj doreče. Da se hkrati zahteva tudi s strani četrtnih svetov oziroma njihovih predstavnikov – neko odgovornost, neko korektno delo. In tako naprej. In, da je obojestransko sodelovanje. Ker mislim, da na ta način, če damo četrtim neka večja pooblastila, neke večje možnosti in tako naprej. Bo tudi naše delo olajšano. Hkrati, kar je pa najbolj bistveno, je pa to, da se bo Ljubljana bolj, bom rekel – sorazmerno razvijala. Ker osebno sem mnenja, da tiste četrti, ki so bolj na obrobju mesta. Skratka, jaz prihajam iz Dravelj, ki tudi zajema ta bolj severni konec in

tako naprej, da ne govorim o ostalih četrteh, so zapostavljene. Popravite me, če se motim. Osebnostno mislim, da te četrti so zapostavljene. In, da se dela, bliže smo mestnemu svetu tuki – Magistratu, več se nekako naredi. In prav bi bilo, da nekako četrti, kot take, ki poznajo lokalne probleme, lokalno problematiko – same tudi dobijo nekaj več besede in pristojnosti v teh stvareh. Hkrati pa jasno, da se dela z njimi. In da ni informacijske blokade. In, da se Ljubljana sorazmerno razvija naprej. Samo toliko. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala lepa. Lepo pozdravljeni. Kar precej sem se pogovarjal s svetniki po različnih četrteh naše stranke in moram reč, saj sva se s kolegom Cizljem velik tud skupaj sprehodila. Dejstvo je, da so ljudje mal deprimirani. Nimajo veselja hodit na te sestanke četrtnih skupnosti. In skupni imenovalci je pa to, da pravijo, da nas noben ne jemlje resno. In to je trenutno stanje po naših četrteh. Zdaj, kaj je vzrok. Jaz mislim, da to, da se je deset let to nekako razvijalo. In potem, ko se je postavilo, bi človek rekel, če se toliko časa razvija, potem naj bo vsaj toliko dodelano, da ko se postavi enkrat – zaživi. Če bi imeli privatno firmo, če bi sedem let premišljali kako jo postaviti na noge, sigurno ne bi potem tako naredili, da bi, ko smo jo enkrat postavili na noge, da bi po treh letih mel občutek, da nekako zamira. Bi se več, bi se bolj potrudili.

Moram reč, da se mi zdi zaradi tega tale točka, čeprav je potrebna in bi bila najbrž že prej tud potrebna, da jo obravnavamo na izredni seji, se mi zdi vseeno malo pretirano. Deset let lagodno, potem pa izredna seja. In, če pogledam, niti obrazložitve ni, zakaj mam to točko na izredni seji. Vsaj, ne da bi jo jaz videl.

Zdaj, kako to točko tudi gleda pozicija v tem mestu, se mi zdi podobno, kakor je do zdaj delala s četrtnimi skupnostmi. Poglejte se, pri Socialnih demokratih sta dva mesta zasedena. Pri Liberalnih demokratih so pa tri mesta zasedena. Jaz mam občutek, kakor, da govorim stenam, praktično. To je odnos, ki ga je imela ta opcija do četrtnih skupnosti do zdaj. In ljudje, lepo vas prosim, saj niso neumni. Vidiijo, da to enostavno ne živi. In da je to nekaj papirnatega. Zaradi tega je to tako.

Zdaj, jaz sem vesel, da je Oddelek za lokalno samoupravo to pripravil. Jaz mislim tudi, da je način, kako so se lotili pravilen. Eno študijo. Potem javno razpravo. In potem kar dost pogovora na odboru. Tako, da kar se tega tiče, bi pozdravil to. Pozdravil bi tudi predloge. Bi pa rekel, da je, vsaj za moje pojme, da so te točke od 9. do 12., najbolj pomembne. To so te točke, ki nekako omogočajo ljudem, ki se v posameznih četrteh ubadajo s temi vprašanji, praktično res neprofesionalno, da imajo občutek, da tudi pride njihova beseda do veljave. In zame je možnost, da se bojo usklajevali skupaj z mestno upravo na določenih točkah, se mi zdi, zlata vredna. Saj na ta način bo mestna uprava tudi nekako vedela – zaživela, vedela bo, kaj se dogaja na terenu. In bo, po moje, vsaj upam, gradivo tudi temu primerno že bolj nekako prikrojeno na dejansko stanje. Zaradi tega bomo tudi mi v mestnem svetu boljše odločali. Jaz bi rekel, jaz niti ne bi, če bo se mnenje četrtnih skupnosti upoštevalo pri sami pripravi gradiva, moram reči, da niti v osnutku si ne bi želel, da bi nekoga, nekega predstavnika iz četrtne skupnosti predstavljal. Mislim, poslušal, kaj oni mislijo. Moram pa reč, da če bi pa četrtna skupnost dala negativno mnenje na osnutek, ki smo ga sprejeli mi, potem bi pa videl smiselno, da nek predstavnik četrtne skupnosti pride in v fazi sprejemanja odloka pove svoje mnenje. In mislim, da bi mel v mestnem svetu takrat še zadost možnosti, da bi to korigiral. Tako, da jaz mislim, da ena stvar je ta, da se nekako ti predstavniki morajo – morajo dobiti občutek, da se njihov glas posluša. Sicer ne na račun dela nas, mestnih svetnikov, ki mam

itak polno, ne? Teh stvari. Zaradi tega bi rekel, dajmo jih poslušati, samo, če imajo negativno mnenje na nekaj, kar smo se v – na prvi stopnji, po njihovem mnenju – narobe odločili. To bi bila ena. Druga stvar je pa ta očitek, ki ga vedno poslušamo. In to je to, da saj četrtne skupnosti ne morejo nič narediti, ker nimajo nič denarja. Tako, da, jaz ne vem, sem prebral – so težave očitno s tem, da bi mele svoje račune, ali pa podračune. Ampak, tako, kot je kolega Božič rekel, saj so krajevne skupnosti mele najbrž tudi ene pristojnosti.. Vemo, kako je bilo tam. Kako je funkcioniralo. In ne bi bilo slabo, če se tam mogoče tudi kaj naučimo, kar se tega tiče. In, jasno, ta trinajsta točka. Saj je mogoče že številka ta prava, ne? Če nekako svetujete, da jim pustimo, da se odločajo. Da upoštevamo mnenje ljudi po terenu, potem mislim, da je prav, da to res upoštevamo. Tako, da bomo to debato, mislim, da bomo mel pa pr točki b. pa c. Hvala

G. MILOŠ PAVLICA

Replika, kolega Jarc.

G. MIHAEL JARC

Jaz bi repliciral gospodu Gomiščku, ko govori o mnenju ljudi na terenu. Namreč, jaz sicer podpiram željo ljudi, da pridejo do svoje četrtne skupnosti. Ampak, se pa bojim, da je ta pobuda nastala bolj, nekje v eni, bi rekel – Grammy-ju četrtne skupnosti, ki se mu reče Svet. Kajti, če bi ljudje res želeli svojo četrtno skupnost Zalog, bi verjetno stali pred Magistratom. Pred sejo. S transparenti. In bi bil tale balkon zdele nabit z ljudmi iz četrtne skupnosti bodoče. In bi nam gledali pod prste, kako bomo glasovali. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika na repliko, Jazbinšek?

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Na Jarca.

G. MILOŠ PAVLICA

Ja. Izvoli.

G. MIHA JAZBINŠEK

Gospod Jarc bi moral dobro pogledat materiale in bi ugotovil, da tem občanom ni treba s transparenti, ker so zbirali podpise, ne? Nad 5%. In so jih tudi zbrali, ne? Tako, da prosim lepo, ne mi diskvalificirat krasne, rekel bi, bivše Krajevne skupnosti Zalog, sedanje – rekel bi potencial nove Četrtne skupnosti, v smislu, da niso bili dost angažirani in tako naprej. Tudi na referendumu, pred časom – tudi na referendumu – pred časom – so seveda se vsi opredelili za – ne? Mislim, ko se je odločalo o – v katero četrtno skupnost, so vse entitete te krajevne skupnosti glasovale za to, da v dveh tretjinah, ne? Da so samostojna četrtna skupnost. Tako, da niso samo transparenti. Dragi moj prijatelj Miha, ne?

G. MILOŠ PAVLICA

Ja. Replika na repliko, dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Tudi jaz bi repliciral v tem smislu, kakor je kolega Jazbinšek tukaj rekel. Človek bi si predstavljal, da počas bojo pa res kakšne, kakšni podpisi, pa kakšna glasovanja, ki jih dela v tej naši družbi. Ne samo transparenti. Je pa nekaj res. To, da jih ni mogoče tukajle gor, s transparenti, si lahko tudi razlagamo v tej smeri, da so enostavno že tud obupal. In si rečejo – kaj bomo še to, saj se bojo norca iz nas delali. Saj nič ne – ne – enostavno tudi to nič ne pomaga. Tako, da – vsako dejanje se lahko tako ali pa drugač – interpretiramo. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika, gospod Cizelj.

G. BOŠTJAN CIZELJ

A, ja. Hvala za besedo. Mejčkn, mejčkn nenavadn mogoče – bolj, kot replika, odgovor kolegu Gomiščku, ne? Na tisti del, zakaj to na izredni seji, ne? Pa bom mejčkn probal zbest, pa to, ne? To je tisto, kar sem prej odgovarjal, ne? Da do zdaj ljudje nismo poslušal. Oziroma Mesto ni tolik poslušal ljudi, ne? Zdaj pa jasno, v glavnem takšen termin je, ko naj bi se vse zlilo z izrednimi lokalnimi volitvami. In zdaj pa dajmo na izredno sejo, da pokažemo pomembnost. Koliko je to pomembno. In dajmo jim te možnosti in tako naprej. Tako, da jaz mislim, da tukaj notr v temu je keč, ne? Da koliko občina dejansko skrbi za te zadeve. In meni je žal, da danes gospe županje ni. Ne vem, jaz si predstavljam, da ne vem, ali je v kaki četrtini skupnosti, ali pa kakor koli, ampak, v glavnem – dejmo s tem določeno težo, da pokažemo, da nam ni vseeno in da jim damo možnosti. In tukaj notri je ta ..../// nerazumljivo... Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Cizelj. Bi verjetno sicer lahko vedel zakaj je to na izredni seji. Gre za rokovni terminski plan sprememb statuta, v kolikor, ne? Sicer pa, normalno, ne? Zadeve morajo na nek način dozorevat, ne? Prvo fazo smo naredili. Naredimo zdaj drugo fazo. O njej danes razpravljamo. Ki pomeni nadgradnjo četrtnih skupnosti. Vse gre svojim naravnim potom. Kolega Franci Slak.

G. FRANCI SLAK

Hvala za besedo. Res gre vse naravnim potom. Pa tudi četrtne skupnosti so šle, zato so prišle v tako situacijo, kot so. Meni se zdijo, da so ti predlogi v redu. Tudi pogrešam, da se to ni že prej zgodilo. Ker bi bilo kar veliko stvari že odpravljenih. In tudi občani bi nam bolj zaupali, kot pa nam zaupajo. Govorim iz, predvsem iz Četrtno skupnosti Črnuče, v kateri resno razmišljamo o odcepitvi. In ustanovitvi občine. Moram reč, da to pobudo smo že dali. In se s tem resno ukvarjamo. Zakaj se ukvarjamo s tako pobudo, čeprav moram reč, da mi je bilo zelo težko, ko sem gledal razcepitev Ljubljane v primestne občine. Predvsem pri delitvi premoženja. Ker ni prave formule, s katerim bi lahko premoženje razdelili. Ampak, če opazujem Četrtno skupnost Črnuče, vidim, da je to nujno. Mi se lahko primerjamo z občino Domžale, Trzin in tako naprej. Ker se zelo hitro razvijajo. In v okviru mesta ne vidimo možnosti tega razvoja. Zaradi tega občani pritiskajo na to, da se ta pobuda da in da se resno

začne o tem razmišljat. Poglejte, ko smo mogoče v istem času, kar me moti, takole pred volitvami, sprejemali odločitev za četrtne skupnosti in smo vsi tekmovali, kakšno pravno osnovo jim naj damo. In smo potem definirali pravno osebo. S svojim žiro računom in tako naprej. Danes smo slišali, da je ta organizacija najvišji model – možni, v skladu z zakonom. In ta najvišji model nam ni omogočil, da bi se normalno razvijali. In ne vem kaj lahko v okviru sedanjega zakona spremenimo? In še več, kaj lahko spremenimo, ne da bi organizirali mestno upravo? Če četrtne skupnosti, predsedniki, nekako spadajo pod načelnika, ki ima enak status. Načelna Oddelka za lokalno samoupravo, ki ima enak status, kot ostali načelniki – kako naj on sprovaja pobude, na osnovi kompletnega oziroma pobude in vprašanja, ki se tičejo drugih oddelkov? Saj ga ne jemljejo resno. To vidimo, recimo, pri dopisih, ki jih pošiljajo na četrtno skupnost. Jaz nisem za to področje. Nisem – nisem kompetenten in tako naprej. Se pravi, ni neke avtoritete. S katerim bi lahko povezovali četrtne skupnosti in mestno upravo. Drugo – četrtne skupnosti imamo tudi veliko problemov, ki bi jih morali reševati pri različnih ministrstvih. Mi nimamo pravice samostojno nastopati na Ministrstvu za lokalno samoupravo oziroma tudi recimo, kar nas najbolj moti – Ministrstvu za okolje in prostor. Ker smo najbolj tangirani. Vedno je bilo rečeno – ne, brez soudeležbe mesta. Kar se nam zdi, da je tudi velik problem.

Ne vem kdo bo prevzel odgovornost, da so te četrtne skupnosti v petih letih prišle v tako stanje, kot so. Nastala je škoda. Nastala je škoda, ki se je ne bo dalo več popraviti. Sem prepričan. In, kar je najhujše je to, da smo zgubili zaupanje v mesto oziroma mestno upravo. In mi bomo zelo težko ljudi prepričali, da odstopijo od takega namena, po samostojni občini. Zelo težko jih bomo prepričali. In zato predlagam, če resno mislimo, če ni to samo – že mogoče predvolilna kampanja – ker to je najbolj občutljiva zadeva. In tisti, ki se mimo oziroma ukvarjajo s politiko samo mimogrede, so že prišli do tega. Ta koalicija hoče ostati še štiri leta na položaju. Zaradi tega, da bi spet ljudi nahecalo z neko drugačnostjo oziroma drugačno ustanovitvijo četrtnih skupnosti. Če hočemo ljudem dokazati, potem je treba še en korak naprej narediti. Pokazati tudi, kako bo mestna uprava organizirana. In na osnovi tega dati kompletan predlog organizacije četrtnih skupnosti in povezava z mestnim – mestno upravo.

Danes je bilo že rečeno, da ni problem samo politika, problem je tudi kapital. Poglejte, če vzamete posamezne četrtne skupnosti, boste videli, da je to zelo prisotno. Na Črnučah nas zelo moti, da ne bom kakšno drugo besedo uporabljal, gospodarjenje z mestno – z mestnimi nepremičninami. Pa verjetno je tudi načelnik ujet, ker je to še iz naslova krajevnih skupnosti, ki so se dogajale stvari, ki se ne bi smele. Ampak, ti premiki so tako počasni, da se še danes ni nič zgodilo. Mi imamo že štiri leta zaprto klet, s 360 m², ki propada. Notr je vlaga, notr je – stvar je zaprta, ne? In ljudje gledajo in na osnovi tega ocenjujejo, kakšen gospodar pa je mesto? In, mislim, da če hočemo to rešiti, moramo dati četrtnim skupnostim v upravljanje, ne v last – v upravljanje – in če bo četrtna skupnost upravljalna s temi prostori, potem tudi ni problem donacij. Ni problem vzdrževanja. In ni problem tudi, da se marsikateri stvari sanirajo, v dobrobit tistih četrti oziroma četrti ljudi, ki živijo na tem prostoru. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Dr. Čepar.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa za besedo. Lep pozdrav svetnicam in svetnikom. Najprej pohvalim gradivo, ki je dobro pripravljeno. In nagovarja vsekakor tista področja, kjer se da kaj narediti. In sicer v pravi smeri. Lokalne samouprave, v tistem prvotnem smislu, ki zagotavlja prebivalcem manjših skupnosti vpliv na zadeve iz svojega okolja, je v Ljubljani bolj malo. Mestna občina

je za to seveda prevelika. Zato sem bil vesel uvedbe četrtnih skupnosti in žalosten zaradi njihovih meja in potem – in predvsem, ker skoraj nimajo pristojnosti, niti sredstev, da bi še tiste pristojnosti, ki jih imajo, izvajale. Zato odtujenost odločanja o krajevnih zadevah še traja. In, bi rekel, marsikje četrtne skupnosti tudi ne zaživijo, kar ste tudi mnogi povedali. Tu smo, čeprav imamo četrtne skupnosti formalno – podobni kakšni ogromni neustavni občini. Brez te strukture. In zato pozdravljam prizadevanja za nadaljnji razvoj in večje pristojnosti četrtnih skupnosti. Treba pa je to storiti tako, da bo vpliv članov četrtnih skupnosti res izraz njihovih življenjskih potreb, ne pa morebiti nov vzvod za vpliv tistih, ki jim vpliva že tako ne manjka. Da bo vpliv na zadeve, ki so ožjega lokalnega pomena velik vpliv na zadeve, pomembne za celo mesto. Pa sorazmeren teži in interesu ožje skupnosti, v razmerju do celega mesta. Kar se lahko uredi na nižji ravni, naj se tam uredi. Seveda pa ne more bit tukaj recimo nekih – takega, prevelikega vpliva, na zadeve, ki so širšega pomena.

No, to, kar seveda zdaj razlagam, je razlaganje načela subsidiarnosti. Zato pozdravljam, da se ti predlogi začenjajo s prvo točko. Prvo točko, ki pravi – vključitev načela subsidiarnosti in decentralizacije v splošne določbe Statuta MOL. Kot temeljna, kot temeljnega – najbrž – mišljeno, kot temeljnega načela za organizacijo in delovanje MOL. Torej, subsidiarnost je v tem primeru sinonim za krepitev četrtnih skupnosti. In vse naslednje točke, tudi ta, so pravzaprav uvajanje subsidiarnosti na različnih področjih. V statutu, v zakonu o lokalni samoupravi. Prenos javnih služb, kulture, športa, drugih javnih zadev. Dodelitev potrebnih sredstev za te zadeve. Zbori krajanov, posvetovalno telo župana in tako dalje. Torej, pripominjam tukaj, da bo to – to uvajanje subsidiarnosti zelo zahtevna in težavna in dolgotrajna naloga. Kajti, načelo subsidiarnosti počasi dobiva svoje mesto v glavah. In še težje v statutih in drugih aktih. To je posledica, bi rekel, ene kulturne danosti. Več, kot pol stoletne odsotnosti lokalne samouprave na naših tleh. In nekaj prejšnjih stoletij naše zgodovine, ki je bila lokalni samoupravi manj naklonjena, kot na primer v Angliji ali pa kje drugje. Tako, da dejansko moramo tukaj, s temi ukrepi, ki jih pravzaprav predlagate, to so pravzaprav usmeritve – saj ukrepi niso – nekateri so sicer nekoliko bolj konkretni, drugje pa so bolj usmeritve. In – torej, to je zahtevna, zahtevna zadeva. Mislim, da je treba narediti ta prvi korak. Recimo s tem sklepom, ne? Ampak, vsebinsko bo pa še treba kar precej dolgotrajno na tem delat. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Replika, kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Zaključek gospoda Čeparja ni skladen z njegovimi začetnimi besedami. In sicer, začetne besede so, da je gradivo dobro pripravljeno. Zaključek je pa, da bo treba še in še delat. Jaz mislim, do 24. bo treba zlo mal dela naredit. Ampak, nekdo mora bit prač precizen, da pravzaprav sistem postavi, ne? Tudi v našem statutu so tudi danes četrtne skupnosti pravne osebe, ne? Ne? Hočem reč, mi statutarnih nastavkov za zelo velik, tudi za gospodarjenje z lokalnimi nepremičninami, bomo na nek način. Ne. Z upravljanjem vsaj, če že ne s – celotno gospodarjenje in tako naprej. Ne? Kar je prej gospod Slak govoril. Tako, da čaka v bistvu naloga, po štiriindvajsetem, ne? Tista, ki bo postavila sistem. Potem bo pa uvajanje zelo dolgotrajno. To pa rad verjamem. Ampak, gradivo pa ni dost operativno pripravljeno. In stališčno no, vsaj v 13. točki, ne? Veste, da je brezstališčno. In veste, da v drugi in tretji, b. in c. – bomo videli, da je gradivo seveda v tej 13. točki brezstališčno tudi. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Čepar. Replika na repliko.

G. DR. DRAGO ČEPAR

Hvala lepa gospod predsednik. Hvala lepa gospodu svetniku za to repliko. Torej, še enkrat, gradivo je dobro pripravljeno za to, da sprejmemo sklep – začnimo.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Angela Murko Pleš. Razprava.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Hvala predsedujoči. Spoštovane kolegice, spoštovani kolegi. Soglašam z gospodom Jazbinškom, da ni bilo lepo, ko sva na tej strani sedeli samo dve svetnici. Ampak, to še zdaleč ne pomeni, da odnos naše stranke do lokalne samouprave – negativen ali omalovažujoč. Mislim, da se tisti, ki sedite bolj dolgo v teh klopeh, tudi bolj dolgo kot jaz, dobro spomnite, da je bila ta stranka oziroma njene svetnice in svetniki tisti, ki si je ves čas prizadevala za notranjo členitev Mestne občine Ljubljana, v skladu z možnostmi, ki pa niso velike, ki jih daje tokratni Zakon o lokalni samoupravi.

To naj potrdim tudi s tem, da tudi za to razpravo, ki jo danes, za katero se strinjam, z vsemi tistimi, ki so rekli, ki so pred mano že govorili in rekli, da bi jo bilo treba povest pred časom – tudi za to razpravo smo se v naši stranki in v naši svetniški skupini zelo temeljito pripravili. Imamo veliko število svetnic in svetnikov v četrtnih skupnostih. Tudi na odgovornih položajih v četrtnih skupnostih. Razpravo smo vodili tako med ljudmi na terenu. V razpravi je sodeloval celo najvišji organ odločanja v Mestni organizaciji Socialnih demokratov – Mestna konferenca. Mislim, da imamo zelo, zelo legitimna in zelo konkretna in zelo odgovorna stališča do tega področja.

Kar pa zadeva same materije, zelo soglašam s tistim, tudi, kar je rekel gospod Jazbinšek. Ljudje so nezadovoljni. Ljudje so nezadovoljni s četrtnimi skupnostmi. Mislim, da so daleč najbolj nezadovoljni svetnice in svetniki v četrtnih skupnostih, ki so bili seveda izvoljeni na povsem enak način, kot smo mestne svetnice in mestni svetniki. Legitimnost jim dajejo splošne, neposredne volitve. Ljudje so nezadovoljni, kajti naredili smo četrtne skupnosti, v katerih nismo dali njihovi formi, njihovi formi – primerno vsebino. Torej, naredili smo četrtne skupnosti, ki so in bi bile sposobne, seveda, realizirati kar vse bistveno drugačne pristojnosti, kot jih imajo sedaj. O vsem tem je večkrat že tekla beseda in zato te, takšno, takšne vrste nezadovoljstvo. Jaz verjamem, da se bomo vse politične stranke, ne glede na to, ali smo v vladajoči koaliciji, ali v opoziciji, čez nekaj mesecev najbrž srečale s kar precejšnjo težavo, ko bomo poskušali seveda nagovarjat ljudi možne kandidatke ali kandidate za nastopanje na volitvah v svete četrtnih skupnosti.

Do sem lahko soglašam z vsemi tistimi kritiki. Od tukaj naprej se pa očitno že razlikujemo. Menim, za razliko od kolega, ki sem ga že dvakrat citirala, da ne gre za to, da poslušamo svetnike in svetnice v četrtnih skupnostih, ampak gre za to, da imajo oni pristojnost odločati. Tu je bistvena razlika. Ves čas, pa lahko povejo tudi kolegice in kolegi z moje strani, sem seveda bila ostra kritičarka tega sistema, ki smo ga zdaj imeli. Kajti, četrtne skupnosti smo naredili, jaz včasih rečem, ko karikiram – večje, kot je večina slovenskih občin. Dali smo jim pa pristojnost prenašalca, transmisije, informatorja, komunikatorja, z mestno oblastjo. Ne pa pristojnost, ki se tiče lokalnih skupnosti. Od naše politične modrosti zavisi tudi to, a bomo – mi nič ne dajemo, ker nam ni bilo dano – ali bomo sposobni v okviru zakonodaje, ki resnično

ni naklonjena lokalni samoupravi, saj smo ena redkih držav, ki imamo samo eno stopnjo lokalne samouprave, za razliko od naših sosed, ki imajo tri ali celo štiri, ta, na zahodni meji - torej, od naše politične modrosti je odvisno, ali bomo sposobni narediti tako kvalitetno notranjo členitev Mestne občine Ljubljana, da bo tudi, kot sem rekla – v danih zakonskih okvirih, tam zaživela tista lokalna samouprava, ki lahko bistveno prispeva h kvaliteti življenja občank in občanov. Ki lahko bistveno prispeva k temu, da resnično odločajo in soodločajo o tistih zadevah, ki seveda se uresničujejo na njihovem teritoriju. Torej o tistih zadevah – odločajo. In na ta način tudi seveda preprečimo mnogo, mnogo konfliktov, ki se zdaj po nepotrebnem, vsake toliko časa pojavijo na enem ali drugemu koncu našega mesta. Če bomo imeli kvalitetno lokalno samoupravo, ne bomo potrebovali nobenih transparentov. Kar pritiče ljudem, v kraju, kjer živijo, na območju, kjer živijo, v soseskah, kjer živijo, naj uredijo sami, kajti uredili bojo na najboljši način, racionalno in tudi najceneje. Temu je namenjena lokalna samouprava.

Sama sem že takrat, ko smo uvrščali na dnevni red te seje, ocenila to gradivo, kot zelo dobro. Tudi danes trdim, da to gradivo – odlična podlaga, da danes sprejememo odločitev, za katero nas povprašuje. To gradivo nas povprašuje po tem. Naredili smo velike četrtne skupnosti. To je model sedanjih sedemnajstih, v katerih, tako, kot govorijo strokovnjaki, ki so to analizirali, smo jih napolnili s sposobnostjo odločanja samo do 30%. Torej, ali smo v Ljubljani za to, da imamo še naprej teh 17 četrtnih skupnosti? Samo potem jim moramo dati bistveno, trikrat več pristojnosti. Če nismo za to, potem moramo narediti takšne majhne, da bojo seveda v okviru teh malih pristojnosti ljudje še nekaj lahko počeli. Kajti, zdaj, če je – nadaljujem s primerom, ki je ravno tako začel gospod Gomišček – naredili smo veliko fabrko, ki bi lahko naredila sto tisoč avtomobilov, dali smo jim pa notri za narediti, recimo – tisoč koles. V tem je odločitev. In v skladu s tem je zapisana tudi 13. točka, če ste jo žal nekateri razumeli drugače. Ali smo za ta sistem velikih četrtnih skupnosti z ustreznimi pristojnostmi. Zaradi česar mislim, da bo bistveno boljše odločanje v Mestni občini Ljubljana, bližje ljudem, in da bodo na licu mesta uredili stvari, ki jih znajo bolje sami urediti. Ali pa seveda smo za to, da ta model spremenimo. Potem pač nekaj drugega. In ravno zaradi tega del, mislim, da je tudi pametno, da se danes najprej pod to točko temeljito pogovorimo in odločimo in da ne prehitavamo z nekaterimi parcialnimi pobudami, kajti, soglašam s tem, kar pravi gospod Slak, mnoge želje in interesi, tudi pobude, ali o odcepitvi, ali o spreminjanju meja, ali o novih četrtnih skupnostih, novih občinah, kot imamo primere, nastajajo tudi zaradi tega, ker obstoječe skupnosti nimajo dovolj pristojnosti. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Tri replike. Dr. Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja. Kolegica Murko Pleš, jaz se čisto strinjam z vami. Vendar je pa treba nekaj, nečesa se zavedat. Županja je članica vaše stranke. Tri leta so minila, od kar je ona županja. In, kot sem že povedal na izredni seji, eno leto pred koncem obravnavamo točko. Pa še brez obrazložitve. Jaz sem hvaležen kolegu z moje stranke, ki mi je razložil, zakaj to zdaj obravnavamo. Jaz se tudi strinjam, z njegovim mišljenjem. Bi si pa želel, da bi res bilo to nekaj, zaradi tega, ker hočemo našim občanom približati odločanje v tem mestu. Moram reč, da mam slabe izkušnje s samoupravljanjem. Izpred dvajset, tridesetih let, kjer je tudi vaša stranka mela dobre izkušnje. Tako, da si ne bi želel, da bi četrtne, četrti bile podobno razvite. In to je to. Kar ste zdele rekli. Saj smo jim postavili. Saj smo temeljito preračunal. Ampak, zdaj pa nočemo, da se manjšajo, pa spreminjajo, pa ne vem kaj. Ljudje še ne vejo, kaj je dobro za njih. Tako približno se je

slišalo.

Pa še eno točko bi mel. Glejte, pri nas je res samo ena, en nivo, pod tem glavnim nivojem lokalne samouprave. Jaz pravim, če bi bili trije nivoji, tako, kot ste rekli je v sosednjih državah. Jaz ne vem, kdaj bi tisti trije nivoji potem začel funkcionirat. Če gledamo, da je ta deset let potreboval, da – da smo prišli v drugo fazo. Potem, če bi imeli tri nivoje, si predstavljam, da petdeset let stvar ne bi še funkcionirala, no. Tako, da dejmo – dejmo najprej ta prvi nivo zrihtat. In potem se začnimo pogovarjat o naslednjih nivojih. Čeprav jaz z veseljem prevzemam modele iz tujine, ki so se obnesli. Ampak, tokrat bi bilo pa fino, da se res na tem prvem nivoju počas, preudarno, ne na izrednih sejah – domenimo.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Sušnik. Replika.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospa kolegica Murko Pleševa je razlagala problem, ki ni problem, dokler ga ne ustvariš. In ustvarila ga je vaša stranka oziroma njena predhodnica, v koaliciji z vami. Ali pa vi z drugimi. Od leta 95, ko se pogovarjamo o četrtnih skupnostih v Mestni občini Ljubljana, sta se bila dva različna koncepta četrtnih skupnosti. Celo tako daleč je stvar prišla, da smo Ljubljčanji glasovali na referendumu. In na osnovi tistega glasovanja, je bila dana odločitev, da se omogoči pogled četrtnim skupnostim, kot ga predlaga Združena lista – takratna. Samostojna pravna subjektiviteta. Proti kateri je naša stranka nastopala takrat, ker smo zagotavljali, da se tega problema s tem ne da rešit. Vi ste šli v drugo smer, zagotavljali ljudem in delali kampanjo, da bomo s samostojno pravno subjektiviteto rešili in okrepiли krajevne oziroma četrtne skupnosti.

In danes govoriti, da sistem ne funkcionira, ni treba v tem forumu razlagat na glas. Mi smo stalno govorili, da sistem ne bo funkcioniral. Da četrtne skupnosti nimajo dorečene vsebine. Da ni dovolj, če samo Oddelek za lokalno samoupravo predstavlja vez med mestno upravo in pa četrtnimi skupnostmi in zagotavlja administrativno pomoč. Nasprotno. Mi smo stalno pričakovali, da bodo oddelki mestne uprave, vsi po vrsti, ugotovili, katere svoje funkcije, svoje naloge, lahko prenesejo v izvajanje četrtnim skupnostim. Za katere ste vi bili prepričani in vi trdili, da je potrebno, da so avtonomne, samostojne in tako naprej. In tako naprej. Vemo, da takrat, ko so se dogajale prve volitve v četrtne skupnosti, situacija ni bila jasna nikomur, ki je takrat kandidiral. Ker na osnovi vseh tistih izjav, ki so bile zapisane v statutu, nismo vedeli, kaj pravzaprav bodo četrtne skupnosti počele. In danes sem jaz prepričan, da ne samo, da bo težko koga prepričat, v četrtno skupnost kandidirat za člana sveta. Sej bi moral bit nor, da se prostovoljno odloči, da gre v nek organ, od katerega pravzaprav ne more pričakovat nič. Razen tega, da ga bodo ljudje v njegovem okolišu, ki ga poznajo, zasramoval, zaradi tega, ker sodeluje v organu, kjer je popolnoma nemočen. In, če mislimo obravnavati naprej neke predloge sprememb četrtne skupnosti. Po takem gradivu, kot je tukaj predlagano, zelo megleno in teoretično in pravzaprav sami ne vemo točno katero nalogo bo Oddelek za gospodarske javne službe in promet prenesel – po našem videnju teh problemov. Na neko četrtno skupnost. Potem to nima smisla. Ker so vse to lepe besede, na mrtvem papirju. Ne pa nekaj, kar se da v življenje spraviti do naslednjih volitev, ali pa še celo kam naprej.

In zato se mi zdi neumnost sprejemati dokumente, ki nimajo popolnoma nobene volje, s strani mestne uprave, da se kadarkoli uresničijo v življenju. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Še replika. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz mislim, da je gospod Čepar zadel žebljico na glavico, ne? To je gradivo, ki reče – dejmo no začet, ne? No in seveda in teoretična utemeljitev tega je tud Angela lepo razložila. Ona je vso teorijo, ne? Povedala, kar je je. Pri čemer seveda znanje, ki ni kvantificirano, ni – oprostite – pol hudiča vredno, ne? Pri teh štirih nivojih lokalne samouprave in tako naprej – je treba vedet, ali sta dva, ki manjkata vmes med občino pa državo? Ali manjka samo eden, al nobeden – al od spodaj pod občino manjka četrtna skupnost oziroma pod četrtno skupnostjo manjka? Ali med četrtno skupnostjo? In tuki naprej.

Seveda, to gradivo je seveda čisto navadno sprenevedavo gradivo. Ne? In pametnarjenje o tem gradivu je govorjenje nekaj, ki ga je že Vlaj končal, ne? Saj je Vlaj teoretik lokalne samouprave? Ne? Že un končal, še preden je magisterij naredil. To se pravi, to gradivo nima nobene vrednosti. Clo, seveda, to gradivo je zločesto. Na primer – druga točka. Ne? Sprememba zakona tam, kjer je to enostavno nardit s – s statutom. In to gradivo ma domačo nalogo povečat vlogo četrtnih skupnosti. Pri ena – odločanju. In dva – izvajanju lokalnih zadev. A bi hoteli vsaj mal povedat, kje bi se okrepilo odločanje? Vsaj mal? In vsaj mal, kje bi se okrepilo izvajanje? Ne? Kje bi se okrepilo izvajanje? Ali bi se izvajanje okrepilo vsaj tam, kjer da to Zakon o gospodarskih javnih službah? Tam, kjer da Zakon o lokalni samoupravi? Tam, kjer dajo še – kakšna druga zakonodaja. In tako naprej. Ali bi se vsaj tam mal? Ne? To se pravi, da v to posodo, ki je zdaj perfektno, ne? Opremljena – pravna oseba in tako naprej. Nalit nekaj soka. In seveda ta sok se ne naliva.

Ampak, da pa posoda ostaja enaka, ne? Se pa poslužuje vaša stranka, skoz županjo in skozi ne vem kateri pravni um, to je poseben pravni um - sklepa, pod točko b. in c. A veste, kako so napisani ti sklepi? Ti sklepi so napisani – mi špekulativno, do neskončnosti in kritiziram seveda statutarno pravno komisijo, da je dopustila tak sklep. Mestni svet Mestne občine Ljubljana ne sprejme pobude. Zdaj pa – če izglasujemo ta sklep, pomeni, da smo pobudo zavrnili. Če pa ne izglasujemo ta sklep, pa pobude nismo sprejeli. To se pravi, ob tem, da – ob tako napisanem sklepu, smo v naprej, skozi županjino manipulacijo, preprečili glasovanje o pobudi. In to je brezsramna pravna manipulacija, s katero se bo moral čistiti v drugi, pa v tretji točki tale mestni svet. Ne samo to, dani stališča v 13. točki. Ne. Špekulirate že s pripravo sklepa. Za vaš model, ki ga ne morete in ne znate napolniti. In ga nočete napolniti. In iz naslova napolnjenja tega modela, niste ene besede napisali. Ene besede...

.....konec 2. strani I. kasete.....

...štiriindvajsetega mammo res razpravo o statutu. Upam, da boste takrat ubesedili ta, rekel bi, abstrakten koncept, kakor bi ga...

G. MILOŠ PAVLICA

Čas se je podaljšal...

G. MIHA JAZBINŠEK

... v šol otroc, v šol otroc obravnaval, ampak to nekje v srednji šoli. Če bi mel slučajno, ne vem – domačinsko vzgojo, ali kako se reče temu...

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

... predmetu. Ne res...

G. MILOŠ PAVLICA

Tudi podaljšan čas je podaljšan...

G. MIHA JAZBINŠEK

A podaljšan čas sem? Oprosti, to je zato, ker...

G. MILOŠ PAVLICA

Po navadi...

G. MIHA JAZBINŠEK

To je zato, ker statutarno pravna komisija slabo dela, sem jaz moral čas porabljat. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Če bi bolje delala, ne bi mogel ti stalno podaljševat časa, očitno. Odgovor na vse replike. Angela Murko Pleš.

GA. ANGELA MURKO PLEŠ

Sprejemam kritiko v tistem delu, seveda, ki govori o tem, da bi lahko pri teh treh – sprejemam kritiko v tistem delu, ko govorite, da bi v teh treh letih že pogledali, kako funkcionira model četrtnih skupnosti v Ljubljani, in da bi lahko nekoliko prej, kot zadnje leto, pa pred zadnjim letom mandata, ocenili, kako dalje. To sprejemam. Ampak, če je ta kritika konstruktivna in dobro namerna, potem seveda moramo vsaj danes to narediti, da ne bo resnično ta izrabljena zgolj v predvolilne namene. Mislim, da lahko tudi to leto še marsikaj naredimo. Najprej seveda dopolnimo statut. Za njega potrebujemo dvo tretjinsko večino. Spremenimo in dopolnimo Odlok o pristojnostih četrtnih skupnosti, ne glede na to, da nekateri menite, da gradivo ne vsebuje dovolj vsebinskih usmeritev. Vsebuje jih, če jih hočemo prebrati, in mislim, da je dobra osnova za našo odločitev. Našo odločitev, da bomo spremenili in dopolnili statut, spremenili in dopolnili odlok, uredili vse tiste akte, ki morajo tudi drugače vzpostaviti funkcioniranje med mestno upravo in podobno. Se odločili, seveda, da bodo v teh četrtnih skupnostih o nekaterih stvareh same odločale in da bomo tudi danes v tej razpravi, česar se nismo nič dotaknili, razen dva razpravljavca, še povedali, v katero smer. Zato, ker tudi izkoriščam – to repliko na repliko – da povem, da soglašam in da enako mislim, kot je

Čepar rekel, ne, gospod Žagar – pripombe. Tudi jaz menim, da ni potrebno, da uvajamo še kakšno posvetovalno telo. Posvetovalnih teles imamo dovolj. Zato bi se tukaj – nagibam k njegovemu razmišljanju. Prav tako mislim, da poskušajmo vse tiste, tiste oblike, ki ne vzpostavljajo večje pristojnosti in so namenjene samo nekemu komuniciranju, tudi reducirati, in da resnično zaokrožimo, kaj je možno, smiselno, pametno in v okviru zakona – ta nam je ovira – kaj je možno in katere stvari so tiste, ki o njih lahko odločajo in jih izvajajo v četrtnih skupnosti. Mislim pa, da jih je dosti in mislim, da jih je v tem gradivu tudi dosti nakazanih. Ravno tako, kot na primer sodelovanje že pri nekaterih tistih minimalnih kadrovskih rešitvah, kot je tudi že eden v razpravi omenil. Pa se nihče ni odzval. Na primer, imenovanje v svete vrtcev, svete osnovnih šol. Torej, v tistih javnih zavodih, ne glede na to, da so v pristojnosti države in občine, pa vendarle delajo na teritoriju in pametno je, da pri njihovem delu in pri njihovem soupravljanju sodelujejo ljudje, ki so neposredno zainteresirani. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospa Viktorija Potočnik. Za njo bo razpravljal gospod Miha Koprivšek. Prosim.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Spoštovana gospa županja, spoštovane svetnice in svetniki. Vsi tisti, ki se, ali pa smo se ukvarjali z razvojem lokalne samouprave, nam to sicer kakovostno gradivo, ki je pripravljeno, ni nepoznano. Že ob oblikovanju četrtnih skupnosti smo in so bile dileme, koliko in kakšne pristojnosti naj dobijo četrtne skupnosti. In seveda v katero smer in na kakšen način jih razvijati. Iz izkušenj vem, da bi najverjetneje že na samem začetku bilo dobro ponuditi četrtnim skupnostim več pristojnosti. Pa iz izkušenj vem, da je glavna zavoda bila uprava.

Akt, ki mora temu slediti, je seveda temeljita reorganizacija uprave. V kolikor temu aktu ne sledi temeljita reorganizacija uprave, takrat bo to spremenjen sicer akt, statut, odlok, pravilniki. Četrtne skupnosti bojo pa tako, kot danes že slišimo – nezadovoljne. Ljudem – v njih neučinkoviti in seveda, tako, kot je gospod Sušnik rekel, na trenutke tudi zasramovani, ker se od njih pričakuje prevelike pristojnosti.

Trnova pot je bila oblikovanje četrtnih skupnosti v Ljubljani. Vseeno pa je bila velika pot in velika vrata so bila odprta predvsem pri oblikovanju poslovnika o delu. Tako mestnega sveta. Če danes – zakaj so bile v poslovniku spremembe? In tako temeljite. Predvsem zaradi tega in tako dolgi roki, da bi imele četrtne skupnosti možnosti že dokler ne formaliziramo teh sprememb v statutu, možnosti participirati. Pa bodisi, ko gre za prostorske akte. Bodisi, ko gre za pomembne razvojne dokumente Mesta Ljubljane. Ampak, kaj lahko ugotovimo? Tista prilika in priložnost, ki jim je dana bila, je seveda odvzeta že z 38. Izredno sejo mestnega sveta. To je seveda dejstvo, s katerim smo omejili možnosti in priložnosti mestnim oziroma četrtnim svetnikom, da bi že danes se ob pristojnostih, ki jih imamo, pa jih ni tako malo in seveda tudi z dobro voljo uprave, v kolikor jim bi omogočila, da lahko participirajo – že dali svoj delež in seveda svoj pečat tudi delu tega mestnega sveta.

Zato, za naslednjo fazo, seveda dokument podpiram, predlagam, da se srečamo vsaj z zasnovo ali namero reorganizacije mestne uprave. In seveda tudi s tistimi pristojnostmi, ki jo bodo posamezni oddelki prenašali in seveda, kako jo bojo usklajevali. In, naslednje, vse, tudi ostale odloke, ki, glede na pristojnosti, ki jih prinašamo, prenašamo – kako bojo tudi oblikovane v ostalih odlokih. Danes že govorimo o dveh. In najverjetneje bi že bilo potrebno, da imamo vključeno, katere bodo tisti – rečemo – vodovodi, ali območja, ki bi jih eventuelno, v kolikor resno mislimo s prenosom pooblastil, tudi na četrtne skupnosti v posameznih odlokih. Gre za

izjemno zahteven in celovit sistem. In največja napaka, ali pa nesramnost bo, v kolikor bomo pristojnosti zapisali in jih manipulirali, kot jih manipuliramo zdaj, z izrednimi sejami. In seveda z nemočjo četrtnih skupnosti, da lahko kar koli participirajo.

Vem, da marsikomu, tudi iz mojih vrst ta razprava ni všeč. Ampak, obljube ni potrebno požret. Obljube je treba realizirati. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Gospod Jazbinšek, je to replika?

G. MIHA JAZBINŠEK

Replika, ja.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Iz mojega izvajanja je jasno, da se mi ne zdi, da bi bilo zelo zahtevno decentralizacijo narediti. Pri tem, kje se bo malo več odločalo, ni tako zahteven. In pri trem, kje se bo dalo kakšen vodovod, pokopališče in tako naprej četrtni skupnosti – tudi ni toliko zahtevno vprašanje. Mislim pa, da je nepotrebno se strašiti, z vprašanjem, ki se glasi, da je potrebna reorganizacija uprave. Mi oddelek imamo. In v okviru teh soglasij in soglasodajalstva, se bo pač tisti oddelek srečal z zadevo, kjer bodo pooblastila dana. V tem smislu, da soglasja in mnenja morajo biti pridobljena. Sicer si – sicer bomo sami sebe strašili s kompleksnostjo, ki ni toliko kompleksna. Vsa stvar zahteva nekaj minimalnih intervencij, ker je sistem kompleksno že napisan. Že zasnovan kompleksno. Bodisi v statutu, bodisi v poslovniki. In stvar terja zelo minimalnih korektur, ne? Vedno se sami sebe strašiti, kako je – temu se reče – planerji majo en izraz, ne? Zadrega kompleksnosti, ne? Ko zadevo tako kompleksno gledaš, da potem ne razumeš nič več.

No, zato, vsaj kar se tiče reorganizacije uprave, mislim, da seveda ni potrebno biti tu preveč, kako bi rekel – prestrašen. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na repliko, gospa Viktorija Potočnik. Minuta, izvolite.

GA. VIKTORIJA POTOČNIK

Ne vem sicer od kod ima Miha Jazbinšek iz moje diskusije nek predsodek o strahu in megalomanskosti. To je realnost, gospod Jazbinšek. V kolikor ne bojo potovale pobude, predlogi, sklepi, iz pisarne v pisarno in kjer ne bojo imele odgovore. Prepričana sem, ti bom pa povedala to lahko na hodniku, da kakovostno delo lokalne samouprave, zahteva reorganizacijo uprave.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, slišali ste, da boste o tem govorili na hodniku. Zdaj pa ima besedo za razpravo v tej dvorani gospod Miha Koprivšek. Izvolite, prosim. Za njim bo razpravljal gospod Peter Sušnik.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Hvala lepa gospa županja. Sam mislim, da glede na naslov te točke in sicer, da gre za izhodišča in predloge za nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti, je, kot je že kolega Cizelj povedal, smo tudi na odboru za lokalno samoupravo ugotovili, da gre zadeva v pravo smer. Da je to tisto kar četrtne skupnosti pričakujejo. Ne nazadnje je to tudi nastalo iz pobud četrtnih skupnosti. V tem zbiru predlogov četrtnih skupnosti, sem sam sicer opazil nekatere si med seboj nasprotujoče. Ampak, recimo, da so to izhodišča in predlogi za nadaljnji razvoj. Sam ravno ne vidim, da je do tega dokumenta, kot je bilo danes že velikokrat slišano, da se je potrebovalo deset let. Deset let obstaja ta občina, po – po reorganizaciji lokalne samouprave v tej državi. Četrtne skupnosti so – obstajajo od leta 2000. Tako, da mogoče je to zdaj druga faza. In smo pred tretjo fazo. Pa smo pač za prvo potrebovali od leta 1995, do 2000. In zato od 2000 do 2005. Se pravi, faze se menjajo na pet let. Delujemo v petletkah.

Mislim, da – da so tukaj dobro zapisane zadeve. In, da nas ne morejo omejevat, bom rekel, bolj takšna obstranska dejstva. Čeprav so za četrtne svetnike in občane najpomembnejša. Kako se dobivajo odgovori na vprašanja, kakšna je ta hitrost in pa seveda to, kar mam tisti, ki smo v četrtnih skupnostih vedno tudi tisto, kar se dobi odgovor – ni vedno fino, da je zgolj puhlo birokratski. Osebnostno pa menim, da bi se seveda tudi to dal izboljšati, če se tudi iz četrtnih skupnosti ne bi samo pisnih vprašanj in dopisov pošiljalo. In se potem tudi četrtne skupnosti same postavijo v to vlogo nekega posrednika, kurirčka, pošte. Ampak, če bi tisti zaposleni znotraj mestne uprave, ki so na četrtnih skupnostih, seveda ne samo pisali dopisov, na – na naslove oddelkov. Ampak, bi poklicali svoje kolege na teh oddelkih. Skušali rešiti zadeve. Mogoče komunicirali bolj preko elektronske pošte. In bi se zadeve precej pospešile. Da so danes četrtne skupnosti popolnoma ignorirane, to se tudi ne strinjam. Jaz mislim, da smo večkrat v tem mestnem svetu dokazali, da se upoštevajo mnenja četrtnih skupnosti. Čeprav, za enkrat po veljavni ureditvi, samo mnenja. In tukaj vidim problem predvsem v angažiranosti tistih v četrtnih skupnostih. Mogoče tudi v njihovem času in agresivnosti – kako. Sam podpiram, da bi tukaj o zadevah, ki se tičejo četrtnih skupnosti imeli pravico predstavniki četrtne skupnosti mestnemu svetu, ne samo poslovniško pisno povedati svoje mnenje, ampak mogoče tudi tako, kot pristojen odbor, na začetku točke, v uvodu – tudi na glas. Kajti, to se vedno bolj sliši, kot pa se preberejo ta poročila.

Mislim, da v teh izhodiščih glede prenosa pristojnosti, kar vsi podpiramo, se mi zdi pomembna samo ena zadeva. In sicer, da je treba enako, kot pristojnosti, prenesti tudi finančna sredstva. In finančna sredstva tudi po potrebah in pristojnostih. Kar ni v vseh četrtnih skupnostih enako. In, da to pavšalno razdeljevanje denarja po četrtnih skupnostih, ki pa so, glede na velikost in problematiko zelo različne, da to mogoče celo vzpodbuja, kot bomo videli pri naslednji točki, željo po ustanovitvi novih četrtnih skupnosti. Tako, da menim, da se z rahlo – ne, ne vem, če je reorganizacija mestne uprave potrebna, ampak rahlo spremembo odnosa znotraj uprave, odnosa na oddelkih do četrtnih skupnosti, zboljša komunikacijo. Da bi se pol teh zadev hitreje uredilo. Drugače pa, nisem hotel prej replicirat, pa bom zdaj v razpravi si še dva komentarja dovolil. In sicer tistim pa, ki pa govorijo, da četrtne skupnosti potrebujejo večje pristojnosti, v naslednjem stavku pa povejo, da so četrtne skupnosti, zdaj, z majhnimi pristojnostmi, nek posrednik, žrtev, kapitala. To mi ravno ne gre najbolj skupaj. Ker potem četrtne skupnosti z istimi ljudmi, z istim načinom volitev, imenovanj, in z večjimi pristojnostmi, bojo še večja žrtev tega kapitala. Jaz ne verjamem, da so četrtne skupnosti

kakšen, bom rekel – posrednik velikih kapitalov. Ampak, največkrat samo prenašajo želje prebivalcev. Potem pa je vedno tista dilema, ne? Ali prebivalci vedo, kaj je najboljšo za velik globalni sistem. Gospodu Gomiščku pa tako, sicer so se zdaj že klopi SDS-a napolnile. Prej, ko je on opozarjal na prazne klopi na drugi strani, so bile tudi – je bila tudi njegova okolica bolj prazna. Pa samo tako, majh nasvet, ne? Mi poslušamo, mislim, da je – da je tale akt tukaj pred nami tudi rezultat teh poslušanj in nekih naukov iz vseh dogajanj v teh letih. Drugače pa, ne? Gospod Jazbinšek je vedno primer, da če se nekdo ne strinja z nekimi zadevami, lahko vedno sam pripravi boljše pobude, boljše akte. Kar pa se tiče SDS-a, pa v tem mandatu je ves čas Odbor za lokalno samoupravo v rokah SDS-a. Pa kakšnih posebnih sej ni bilo sklicanih na to, da so hudi problemi. In, da je treba pospešiti ta nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prislužili ste si nekaj replik s to svojo razpravo. In sicer ima najprej besedo za repliko doc. dr. Gomišek. Izvolite. Do tri minute.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Saj bom zelo hiter. Kar se polnjenja klopi tiče, bi bilo dobro, da se mal okol obrneš, pa pogledaš. Pri nas nas je od sedmih šest tukaj. En je pa v Strassburgu, kakor vem. Kot vodilna stranka v mestu in tista, ki nekako naj bi ton koalicije določala – je še vseeno ena, dva, tri, štiri – šest vas je. Toliko, kot nas. Tako, da ni bil – ta pripomba ni – ni bila vmesna.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Jaz sem mislil, da ste...

GA. DANICA SIMŠIČ

Lepo prosim za mir v dvorani...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

... potem, pardon, lepo prosim...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Gomišek, izvolite, beseda je vaša.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Sej, sej govorim, sej... smo interaktivni v tem primeru. Se štejemo. To znamo še vsi v tem – čeprav eni še ta dejstva potvarjajo. Moram pa reč, kar se tistega tiče, da je vse v redu. Pa, da je samo treba malo več iniciative ljudi. Pa, da to... To so pa take nekako dikcije, ki smo jih pa še slišali tam – jaz, jaz se spomnim, da so bile med osemdesetimi, pa devetdesetimi leti. Ko je sistem čisto v redu. Ne? Samo ljudje so malo čudni. In, da jih je treba mal sam angažirati, pa bojo drugač povedal. Pa bo vse funkcioniralo drugač. Ni. Dejstvo je, da ljudje niso neumni. Raje vidijo, da dajejo za manj – pet let – ene pobude. In, da tistih pobud ni bilo dost sprejetih.

In zaradi tega so obupal. To je realnost. In te realnosti na izrednih sejah, mal pred volitvami ne bomo reševali. Jaz mislim, da jih moramo res temeljito premisliti, pa v naslednji petletki, tako, kot ste rekli – rešiti. Je pa res nekaj, če bi se poslušalo pred petimi leti, ko je naša svetniška skupina zagovarjala prav to smer, v katero bomo zdaj prišli. Bi pa mogoče kakšnih pet let pa prihranili. Ampak, kaj čmo. K se bomo tega naučili, bo pa res dobro.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo repliko. Gospod Pavlica. Minuta.

G. MILOŠ PAVLICA

Oh. Čisto sam en stavek. Kolega Gomišček. Mogoče bi bil presenečen, če bi ljudi vprašal, kaj mislijo o tistem sistemu med osemdesetimi in devetdesetimi, v primerjavi s tem sedanjim.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Bilo je res kratko. Naslednja replika na razpravo gospoda Koprivška, gospod Cizelj. Do tri minute.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Ja. Hvala za besedo. Kolegu Koprvišku. Tist model o poslušnosti in tako naprej. Ta je bila mejčkn bosa, ne? Takole. Če bi mestna koalicija poslušala in prisluhnila ljudem, ne? Ne bi danes, tole, po šestih letih obravnaval. To je prva stvar. In ne bi takole na izredni seji obravnavali na vrat na nos, ne? Takele zadeve. Tako, da jaz mislim, da tuki ste mejčkn slabo slišali te stvari. In danes nekaj prodajat, da bomo pa zdaj s temi stvarmi. Mimogrede, jaz podpiram te spremembe. In hvala bogu, da se nekaj – da začnemo z napredkom. Tako, kot je bilo prej rečeno. Ampak, vseeno, mislim, da gre pa tukaj mejčkn bolj za tole kampanjo. Oziroma sam mal propagande. Tako, da poslušat ni vse, - v bistvu vse je pa v izvajanju. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Še sama imam repliko, gospod Koprivšek. Oziroma pojasnilo. Uvodoma je, predvidevam že načelnik oddelka povedal, zakaj je ta točka uvrščena v taki obliki na izredno sejo mestnega sveta. Hkrati bi rada pojasnila seveda, da se člani mestne uprave, sama, kot županja, načelnice in načelniki, podžupani in še številni drugi, udeležujemo vrste sestankov, na svetih četrtih skupnosti. Da organiziramo tudi sestanke tudi v širši sestavi. Vsaj v nekaterih primerih mi lahko gospod Gomišček potrdi, ker je bil tudi sam udeležen. Tako, da seveda, moram zavrniti tiste, v tem primeru pa to niste bili vi, gospod Koprivšek, ki pravijo, da mestna uprava nima posluha. Da se ne želi pogovarjati s krajankami in krajani. In, da ne upošteva njihovih predlogov. Je pa res, da včasih predolgo traja, da dobijo kakšen pisni odgovor. S tem se popolnoma strinjam. Te kritike moje, ne prav prijazne, so seveda načelnice in načelniki deležni. Ampak, mislim, da se v tem primeru stvari izboljšujejo. Tako, da ta komunikacija, če kdo v tej dvorani lahko reče, da predstavniki Mestne občine Ljubljana ne hodimo na svete četrtih skupnosti in da se ne pogovarjamo z ljudmi, potem bo seveda nekaj trdil, kar ni v skladu z resnico.

Zdaj pa ima besedo za razpravo gospod Peter Sušnik. A ne...ne. Odgovor na vse replike, se opravičujem, gospod Koprivšek. Do tri minute.

G. MIHA KOPRIVŠEK

Hvala. Saj bom zelo kratek. Tudi sam nisem trdil, da je sistem idealen in da so ljudje napačni. Ampak, se pač meni to zdi, da je ta najožja oblika lokalne samouprave nek rastoč sistem. Lahko se pogovarjamo, ali – ali gre dovolj hitro naprej. Ali ne. Nikakor pa nikoli ne bo ta sistem idealen. In tudi popoln. In tudi ne bo ustrezal, tudi po mojem vsaj, vsem zahtevam. Ker se te oblikujejo zelo sproti. Naše menjanje pravil pa je bolj togo. Drugač pa, gospod Gomišček, a – zdaj vem, da ste mi z lahkoto odgovoril, da mate polne klopi. Ampak, ko pa ste prej govorili o – na tej strani praznih klopeh, čeprav ste socialnim demokratom to očital, a – pa ste bili tudi vi samo osamljeni, v družbi dveh kolegov. Tako, da zdaj smo se nekak poštel, pa smo na istem.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Hvala lepa. Jaz upam, da bo tudi pri glasovanju tako. Da se bo znalo s pritiskom na tipko. Beseda je naslednja. In sicer jo ima gospod Peter Sušnik. Izvolite.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Gospa županja, problem sejanja in poslušanja krajevnih skupnosti je, da očitno se ne slišimo med sabo, ne? ... Četrtnih skupnosti – v tem, da ne slišimo, ne? Prebivalstva. In ga ne upoštevamo. Sej problem ni v količini sejanja in v količini dopisov in v količini udeležb na razno raznih srečanjih. Problem je v tem, da vidijo, da psi lajajo, karavana gre pa dalje. Jaz bi samo opozoril na bridke izkušnje nekaterih četrtnih skupnosti že s tem mestnim svetom, ne? Najprej smo imeli nastop nekdanje kolegice gospe Lovrečič Branke. V vlogi predsednice četrtnih skupnosti. Pa jo je vladajoča koalicija preglasovala, kljub temu, da je bila četrtna skupnost povsem enotna. Potem smo imeli priložnost slišati pobude in stališča četrtnih skupnosti Šiška. Do vprašanja investicije v tako imenovani Spar center v Šiški. Pa je tudi vladajoča koalicija zavrnila pobudo oziroma ni glasovala v skladu s stališčem četrtnih skupnosti. In seveda vse te – vsi ti dogodki dajejo znak, kljub mnogemu dejanju, kar vam seveda nihče ne očita, da jih ne poslušate in se z njimi ne sestajate. Tega ni nikakor mogoče trditi. In pripisovati. Nasprotno. Veliko dela je vložena. Ampak, delo gre v nič. To je tisti problem, ki ga tudi čutimo na drugi strani, skozi pobude, ki so tukaj pred nami.

Zdaj, jaz moram reč, da se strinjam s kolegico Potočnikovo, ki je povedala, da sprejemanje kakršnih koli postopkov, v zvezi z razvojem četrtnih skupnosti, brez predloga reorganizacije mestne uprave, za katero pa, naj samo vse opomnim, je pristojen zgolj in edino župan. Da jo poda. Kot predlog mestnemu svetu. Mestni svet je pa pristojen, da jo sprejme. Po naši zakonodaji. Je seveda nemogoče si predstavljati, kaj natančno je, predvsem mišljeno s točko 3. Zdaj, oddelek za lokalno samoupravo je zelo lepo napisal teh nekaj vrstic in odstavkov. Na temo, kako bo mestni svet ocenil, da je smotrnejše zagotavljati kvalitetnejše izvajanje gospodarskih javnih služb preko četrtnih skupnosti, ali preko javnih podjetij. Oziroma s podelitvijo koncesije. In potem mamo tukaj celo notri, da bi mi ocenili, ali bi bilo smiselno prenesti četrtnim skupnostim v izvajanje določene gospodarske javne službe. Seveda, na tak predlog, oprostite, ni mogoče pristati. Predlog, ki ga jaz pričakujem in ki bi ga moral po mojem trdnem prepričanju župan dati, je – svoje videnje delovanja Mestne občine Ljubljana in del Mestne občine Ljubljana – so tudi ožji deli, imenovane četrtnih skupnosti. In povedati, katere naloge, ki jih sedaj opravljajo posamezni oddelki mestne uprave, se bodo prenesle v neposredno izvajanje četrtnim skupnostim. Ali katere pristojnosti, ki jih trenutno opravljajo te ali oni oddelki oziroma zavodi oziroma javna podjetja, bodo poverjena četrtnim skupnostim in

koliko bo ostalo in od kod finančni viri. Seveda smo vsi za to, da se četrtnim skupnostim prenese. In, da mi to proučimo in premislimo. Vsi v tem mestnem svetu. Ampak, osnovni problem je, da ne vem, če se bo Oddelek za gospodarske javne službe znal znajt, kako bi pa posamezne naloge zgledale, če bi jih izvajali v posameznih četrtnih skupnostih? Ali sploh mamo določene katastre? Ali je to sploh mogoče narediti? In jaz sem prepričan, da ko bi to razpravo odprli, kar naenkrat od vseh teh strašanskih nalog gospodarskih javnih služb – ne vem, če bi zbral dve, ki bi jih lahko dali četrtnim skupnostim v izvajanje, ne da bi se oglasil gospod Klavs, ki je za to področje zadolžen in rekel – čakate, čakate, čakate, čakate.... To pa ne bo šlo! Vprašanje, če je ob sedanjih proračunskih postavkah dovolj sredstev za to, da mi to razporedimo na ta način, kot je zamišljeno v tem zelo dobrem predlogu. In seveda bomo vsi soglasno podprli ta izhodišča za nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti. Ker vsi vemo, da iz tega nič ne bo. Ker, kot opozicija vemo, mi to podpremo – seveda briljantno odpremo lahko predvolilno razpravo, kaj vse smo mi podprli in kaj je uprava predlagala – se ni zgodilo nič. Ker brez reorganizacije mestne uprave, tega ni mogoče speljat. In spraviti v življenje. Reorganizacije vam pa opozicija ne more naredit. Ne more. Ne glede na to, kako bi rada. Ne more. Vsaj še leto dni ne. In v osnovi se mi zdi najprej določiti, katere naloge se je kakšen oddelek mestne uprave pripravljen odpovedat in prenesti ali ljudi, ali pa samo naloge in s tem povezana tudi sredstva četrtnim skupnostim. Pa ne vem, če jih naštejemo v vsakem oddelku. Kje pa. Niti v vsakem oddelku ne. Jih ni. Jih ni. Vam jaz trdim, da jih vi v vaši mestni upravi ne morete najdt. Razen, če takoj rečemo – nujno je zposlit še dodatne ljudi. Nujno je povečati sredstva za te in te naloge. Samo še to moramo zvedet, kako bomo ta sredstva povečali. In zakaj bomo zaposlovali dodatne ljudi, ko smo jih pa že tako veliko. In tukaj leži ključ do rešitve problema nezadovoljstva četrtnih skupnosti. Oziroma predstavnikov v četrtnih skupnostih. Oni si predstavljajo delo v četrtnih skupnostih, tako, kot je to bilo nekoč. Ko niso veljali proračunski predpisi. Ko niso veljala - zakonodaja o javnih naročilih. Ko je bil predsednik četrtne skupnosti tisti, ki je šel na pot, pa je rekel – poslušajte, tukaj je pa luknja. Tajnik uredi. Zrihtaj. Tega ne sme bit. Ker jaz to ne bom trpel. Ampak, vsi se strinjamo v tem prostoru, da tako pač se ne da urejati četrtnih skupnosti. In to smo mi opozarjali že takrat, ko smo opozarjali o pravni subjektiviteti. Eno je, kako si Janezek predstavlja. Drugo je, kako Janezek lahko naredi. In sme narediti. In kaj občina sme pri tem participirati. In kako lahko usmerja v svojstvu nekega nadzora, četrtno skupnost. Glede tega ni nobenih dilem. Četrtna skupnost je lahko samostojna, ima lahko sredstva. Ampak, ta sredstva lahko porablja točno po istem kopitu, kot občina. Pa čisto nič drugače. In to ni jasno četrtnim skupnostim. In zamerim Oddelku za lokalno samoupravo, zamerim županstvu, zamerim podžupanom, da niso uspeli v sedanjih treh letih svoje oblasti, povedati četrtnim skupnostim, da to tako ne bo šlo. Ne glede na to, da večina predsednikov četrtnih svetov, izhaja iz vrst koalicije. In, da bi bilo to po partijski direktivi možno razložiti. Da to pa ne bo šlo. Če že našim ne morete, ki jih mamore bore malo. Po partijski direktivi. In osnovni problem vaš je, da sprejemamo dokument, ki ga bomo vsi podprli. In iz njega nič ne bo. In, če je to namen, potem mirne duše lahko preidemo na glasovanje, ker ne bo nobenih problemov s tem. Čisto popolnoma nobenih. Še najlepše se mi zdi točka 13. – Nadaljevanje postopkov za spremembo območij četrtnih skupnosti. Vnaprej vam povemo, vsi postopki bodo zavrtnjeni. Pol nima smisla to pisati v strategijo. Pol to sprejmimo, kot sklep. Nadaljevanje postopkov, se bodo vsi končali, kot brezpredmetni. O tem, kako bomo dali pa sredstva, ljudje božji, iz tega predloga tukaj zraven se vidi, da tudi oddelek za lokalno samoupravo pojma nima, kako bi rad videl, da bi četrtne skupnosti funkcionirale. Pojma nima. In na tej osnovi, čim prej sprejmite, čim prej, da bodo volitve, zato, da pridemo do kakšnih novih idej. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika na vašo razpravo gospod Jazbinšek, izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz vidim, da gospod Sušnik je tudi zelo prestrašen, ne? On bi rad videl reorganizacijo uprave. Vika ga je čisto prestrašila. Že vidim. Koprivšek je jasno povedal, ne? Kaj problem njim prestrukturiranje uprave. Zato, da pa en list papirja iz enega oddelka v drug gre, če sploh sodi, ne? V transport – ta list papirja – pa ni, ne? In zdaj, seveda, gospod Sušnik je blazno prestrašen nad tem, ne? Da v krajevno skupnost ne more pridet niti mal močnejši sistem odločanja, ne? Soglasodajalstva jaz temu rečem, ne? Niti – in to bi menda, po njegovem, izrazito velikih sredstev nudilo. Podeljeval sredstva. Mi izgubljam zato, ker čakamo brez pravice soglasodajalstva. Ne? Ker se razburjamo nad tem, da nimamo pravice soglasodajalstva. Po – po – izgubimo še in še časa. Če bi mel pa soglasodajalstvo, ne? Bi pa oni trezno svojo, rekel bi – pristojnost izrabili. In bi rekli, bližnjica je dana, zdaj pa samo še o vsebini odločamo. Največji vic je pa ta, da je gospod Sušnik mislil, da če bo mel lokalni vodovod, ne? Četrtna skupnost. Da bomo mi iz proračuna neki moral plačevati. Vodovod je iz vodarine, ne? Sušnik! Iz vodarine je vodovod. Al pa kopališča. Pokopališča, pardon. So iz pristojbine. Takšne in druge, ne? Menda ma tale gospod Levičnik, al Lepičnik – Levičnik – menda dela blazne kšefte iz tega tudi. V Holdingu. In to je tisto, kar Sušnik misli. On misli, da lahko stvari obvlada samo Holding. Oziroma javna podjetja po celem teritoriju. Ker četrtne skupnosti niso sposobne funkcionirati v okviru, rekel bi, nekaterih odborov na pokopališčih. Pa nekaterih odborov. Tisto, kar pa ne ve gospod Sušnik, je pa to, da v javnih podjetjih niso vsi lokalni vodovodi. In, da je napor noter spraviti jih večji, kot dati v upravljanje lokalnim telesom. Ali uporabnikom. Ali pa – ali pa, rekel bi – ali pa četrtnim skupnostim. In pri pokopališčih, ne? Bi tudi lahko vedel, ne? Da je težje noter spraviti v Holding – lokalna pokopališča, ne? Kakor jih pustiti tam, kjer so. In živijo, zdravo. In, zdaj, seveda, ker ma gospod Sušnik tudi – včasih je bil socialni demokrat – jasno – vsi socialni demokrati imajo ta real socialistični model, ne? Oni bi – ja, vsi real – imajo real socialistični model. In oni bi radi ta real socialistični model tudi, oprostite, na Janče spravili. Pa ne moreš Žagarju, ne? Spraviti na Janče real socialistični model, glede pokopališča, lepo vas prosim. In še to Holding. Zadnjič sem šel na Žale. Ne boste verjeli. Tam je grb in Holding piše gor. Čisto podrejeno piše – Javno podjetje Žale. Dragi moji, to pa ni več hec. Prvič je grb mesta. Holding je pa več občinski. Drugič – in tako naprej. No, s tem real...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če lahko...

G. MIHA JAZBINŠEK

... no s tem realsocializmom, upam, da ne bo dobro prosperiralo gospod Sušnik, k boste vi na oblasti v četrtnih skupnostih. In podobno. Treba je res decentralizirati. Jaz vem, da ste stranka z ogromno močjo centralizirali stvari. Ne? Personalno in strukturalno. Ampak, krajevne skupnosti, veste... vam pa zamerim, vam pa zamerim, da ni še kakšna vaška, no. So samo mestne. Ampak, ne? Prejšnjih generacij. No, tako, da upam, da sem povedal, kar...

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Čas se vam je...

G. MIHA JAZBINŠEK

... sem hotel.

GA. DANICA SIMŠIČ

... iztekel. Dvakrat ste ga malce polomili. Govorite o krajevnih skupnostih. So pa četrtne skupnosti. Ja, počasi ga je treba seveda začeti spoštovati. Kajti, kar nekaj časa so že četrtne skupnosti uveljavljene. V naših dokumentih. Prislужili ste si pa dve repliki. Najprej doc. dr. Gomišček. In potem še gospod Peter Sušnik.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Jaz bi samo repliciral na ta real socialistični model. Pa kakor, da sva midva s kolegom Sušnikom, kot bivša socialna demokrata v tem – v tem modelu nekako gor zrasla. In živiva v tem modelu. Kolega Jazbinšek, jaz moram reč, da ravno midva sva bila največ v tujini. Tudi, kar se vas primerja. In mam občutek, da tudi članstvo v kateri koli stranki politični prej – sva midva veliko bolj daleč stran, kakor vi, tkole, te real socialistične modele – pa miselnosti, mislim, da – da so pri nama mal zgrešene, no. Pa tud pri ostalih. Pa tud pri ostalih kolegih...

GA. DANICA SIMŠIČ

Še ena replika na repliko, gospod Sušnik. Minuta.

G. PETER SUŠNIK

Hvala. Mislim, da je bila danes ponoč polna luna, ne? In na osnovi tega majo eni občutek, da znajo misli brat. Ampak, kolega Jazbinšek, če dobro preberete nazaj – bil sem zelo proti temu, da se lokalne vodovode vključuje v Vo-ka. Zelo proti. Zelo proti temu, da se lokalna pokopališča vključuje v Žale. Sem še danes. Mene ne skrbi, da bi hoteli vaški četrtni krajevni odbori peljat in vozit lokalne čistilne naprave. Kanalizacijo, vodovode, pokopališča. Me sploh ne zanima. Naj majo in podpiram to. Problem rata pri tistih nalogah, ko se tukaj pojavlja v gradivu. Zimska služba. Javne površine. Upravljanje s poslovnimi prostori in nepremičninami. Tukaj se pa posebej problem izpostavlja, ker sem jaz prepričan, da koncept financiranja te dejavnosti, ki ga mi trenutno imamo, ne prenese želja krajevnih oziroma četrtnih skupnosti....

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel. Gospod Žagar, ne morem vam dati besede, kajti to je bila replika na repliko. In četrte variante pač po našem poslovniku ni možno. Morda nekoliko kasneje. V nadaljevanju razprave. Ne morem, žal. Vam ne morem dati besede. Naslednja je k besedi prijavljena gospa Stanka Ferencak Marin. Prosim.

GA. STANKA FERENČAK MARIN

Hvala lepa gospa županja. Vsi lepo pozdravljeni. Drage kolegice, svetniki, nisem se nameravala oglasiti, ampak, ko toliko poslušam o pristojnostih, me je zbodlo, pa sem se vseeno odločila za to. Današnja široka razprava naj bi me pravzaprav razveselila, ker bi pomenila, kako močno ste vpeti vsi v delo na terenu. Pa moram reč, da me pravzaprav vsebina vaših razprav ne kaže ravno na to. Slišala sem veliko resnic, pol resnic in neresnic. Nekaj, kar si močno želimo, pa kljub temu ni tako. Nekaj, pa tudi dejstvo, da je za vse potreben kljub vsemu samo nek razvoj. In tudi vse odloke in sklepe, ki jih sprejemamo, so potrebni za to, da jih tudi uresničujemo. To jih pa ljudje, ki delamo tam, kjer je pravzaprav problematika izvira, to je na terenu.

Jaz predlagam, da se vendarle vrnemo na tisti dokument, ki ga vendarle danes sprejemamo. To je – so izhodišča in predlogi za nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti v Mestni občini Ljubljana. Glede na to, da pet let aktivno delam v četrtni skupnosti, bi rekla, da je oddelek opravil veliko delo, da je združil tiste predloge, ki jih je, na terenu, ki so jih na terenu zaznali svetniki, člani svetov četrtnih skupnosti. Jih predlagali, kot tudi strokovni delavci, ki tam delajo. Veste, četrtni svet je pravzaprav vpet na dva dela. Mi govorimo danes predvsem o enem delu. Eden je odnos do mesta in uprave, drugi je pa odnos do okolja, v katerem dela. To vejo vsi, ki delajo v četrtih aktivno. Vsi sveti četrtnih skupnosti, z mano na čelu menimo, da bomo vpeti kvalitetno v delo oddelkov mestne uprave in mesta takrat, ko bomo povabljeni k pripravi delovnih osnutkov gradiv za mestni svet v tistih delih, ki se dotikajo problematike posameznih četrti. Kot tudi proračuna MOL-a. In, ko bomo hitro in argumentirano dobivali odgovore iz vseh oddelkov o reševanju problematike, ki jo na terenu zaznamo in pošljemo na ustrezen oddelek. Seveda majo pa sveti četrtnih skupnosti poleg tega kar enih šestdeset in več nalog. Ki jih bolj ali manj uspešno rešujemo v okolju, v katerem delamo. Ena bistvenih nalog, se mi zdi, je bila od izpred petih let ustanovljenih četrtnih skupnosti v tem, da se umestimo v prostor, v katerem smo. In ustvarimo okolje, odnose in povezave z ljudmi. Da bodo vedeli, da smo tam. Da smo tam zato, ker tudi mi želimo kvalitetnejše in boljše okolje in življenjske razmere na tej četrti. Da smo pripravljeni pomagat pri realizaciji tega. In to lahko naredimo na več načinov. Vsi se lahko vprašamo, če to počenjamo tam, kjer smo. To je seveda povezava z vsemi organizacijami in društvi na terenu. S podjetji, šolami, vrtci, župnišči, povsod tam, kjer so ljudje, ki želijo izboljšati svoj življenjski prostor. Seveda to ni stvar samo članov sveta. Naš odnos je, da vzpostavimo vezi tudi s prebivalci. Z občani. Preko več stanovanjskih hiš. S pojavljanjem na terenu. In z načini dela, da v četrtnih skupnostih ne rešujemo problematiko administrativno, na sejah sveta, ampak na terenu. Skupaj z ljudmi, ki ta problem zaznajo. In skupaj s predstavniki oddelkov, ki so pristojni za reševanje tega problema. Moram reč, da v Četrtni skupnosti Moste to tudi počnemo.

Menim, da se pristojnosti, o katerih tako radi govorimo, povečujejo s aktivnostmi, ki jih izvajamo v četrtnih skupnostih. In zgolj skozi to. In ne administrativno. Seveda menim, da četrtna skupnost ni za to, da rešuje probleme kanalizacij, cest, javnih razsvetljav. V tem trenutku ne. Zato v tem trenutku ne samo, dani pristojna. Tudi nima možnosti. To pomeni, da v tem – v danem trenutku imamo v četrtni skupnosti dve, do tri strokovne sodelavke, ki seveda niso pristojne za to, da rešujejo tovrstne probleme. Z reorganizacijo, o katerih je bilo toliko govora, pa je seveda vse to možno. Ampak, s časom in način temu primeren. Tudi finančna sredstva. Ne bodo kar na hitro rešila problematiko, ki jo zaznavamo v četrtih. Jaz bi rekla takole. Že takrat, ko smo imeli 200 tisoč, pa 2 milijona – se vprašajmo v vseh četrtih, na kakšen način in s kakšnim namenom so bila porabljena. Ali so bila s cilji in nalogami, ki jih četrtne skupnosti mamo? In, ki jih je svet posamezne četrtne skupnosti tudi sprejel. Na svojih sejah, kot usmeritev za svoje delo.

Menim, da je ta dokument dober. Da ga je za podpret. In, da je na njem delat potrebno seveda še naprej. Še naprej je treba delat na – dokument mora bit živ. Mora sprejemati problematiko, ki je v posameznih četrtih. In ne samo – in predvsem na ta način. Jaz se pa bojim, da današnja

razprava ne kaže na to. In bi želela, da vendarle se aktivneje vsi vključimo v delo na terenu. In skozi delo spoznamo, na kakšen način bomo gradili nadaljnji razvoj četrtne skupnosti v Ljubljani. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Najprej replika na vašo razpravo, gospod Peter Sušnik.... Umika repliko.

Potem pa imam sama repliko oziroma pojasnilo.

Poglejte, prej sem rekla, da se kar velikokrat srečujemo v okviru različnih četrtnih skupnosti. Morda se bo kdo spomnil zelo tragičnega dogodka, pri Osnovni šoli Dol, na državni cesti. Tako imenovani Zasavski cesti. Ko je v prometni nesreči učenka izgubila življenje. In potem so vsi prišli in so krivili za to Mestno občino Ljubljana. Gospod Franci Slak, vi boste natančno vedeli za kaj gre. Kajti, takoj sem potem seveda sklicala vse pristojne, ne samo tiste, vas iz četrtne skupnosti. Ker je šlo za državno cesto, tudi državno – DDC in vse druge institucije. In tam smo se dogovorili – prvič, da je dolžnost ravnatelja, da organizira in preveri, ali je ....

.....konec 1. strani II. kasete.....

...smo se to dogovorili. In preverili. In rekli, da če ravnatelj ugotovi, da temu ni tako, bomo organizirali – ali prevoz, ali spremstvo otrok. In zahteva četrtne skupnosti je bila, da postavimo na tej cesti ležeče policaje. In, da preverimo celotno področje, mislim, da približno kilometer, kako je ta pot v šolo varna. Tisto, kar je mesto lahko storilo, storilo je pa še celo več. Dalo je celo začasni semafor in vse, je storilo. Kaj se nam je pa zgodilo potem? Dobre mesec, ali dva, kasneje, ko smo postavili ležeče policaje? Od iste četrtne skupnosti oziroma ljudi v tej četrtni skupnosti, smo dobili zahtevo, naj te ležeče policaje umaknemo, ker so moteči za promet. To je samo ilustracija. To ni replika, to ni ugovor nikomur. To je samo ilustracija, koliko interesov se v posameznih četrtnih skupnostih seveda prepleta.

In tisti, ki vodite te četrtne skupnosti, imate seveda izjemno zahtevno nalogo. In tudi pred nami, pred vami – kajti sama nimam pravice glasovanja. Je pravzaprav pomembna odločitev. Ali se odločimo, da gremo z razvojem četrtnih skupnosti naprej. Da potem seveda spremenimo tudi poslovnik in vse, kar k temu sodi. Za kar je potrebna dvotretjinska večina – trideset glasov, od vas petinštirideset. Ali pa ne. In takrat, ko se bo glasovalo, takrat bomo seveda videli, kakšna je dejanska politična volja. Skoraj se mi je iztekel čas. Dobro. Najlepša hvala. Končala sem s tem pojasnilom. Gospa Ferenčak, ni bila replika, kot rečeno, na vašo razpravo. Ampak, seveda, kratko pojasnilo.

Sprašujem, ali želi še kdo besedo? Ugotavljam, da ne. Razpravo v tem delu zaključujem. Sprašujem, gospod Grünfeld, želite kakršna koli pojasnila? Izvolite prosim.

G. VOJKO GRÜNFELD

Hvala lepa. Jaz bom poskušal bit konkreten, vsebinski in se ne bom spuščal v politični del razprav. Povedal bi rad, da vsi predlogi so pripravljani na podlagi predlogov in pripomb, ki so nastali v javni razpravi. Tako s strani posameznikov, kot organiziranih skupin. Tudi četrtnih skupnosti. Nekateri predlogi so nastali tudi v strokovni službi...

GA. DANICA SIMŠIČ
Gospod Grünfeld...

G. VOJKO GRÜNFELD
Prosim?

GA. DANICA SIMŠIČ

Samo trenutek, prosim za pozornost, da bodo vsi lahko slišali, kaj pojasnujete. Da bodo potem lahko sprejemali svoje odločitve. Izvolite.

G. VOJKO GRÜNFELD

Hvala lepa. Moram reč, da izločeni so samo tisti predlogi, ki ta trenutek nimajo zakonskega okvira. Vse druge smo poskušali vključit v to fazo nadaljnjega razvoja. Da pa ste lahko videli, kateri so tudi ostali predlogi, zato ima gradivo tudi drugo in tretje poglavje. V drugem poglavju so vsi predlogi, ki smo jih dobili. Našteti. Na kratko. V tretjem poglavju pa zakonske omejitve.

Predlogi in izhodišča bodo v operacionalizirani obliki normativnih aktov. Veliko večino teh normativnih aktov bo sprejemal ta mestni svet. In takrat se bojo določile tudi posamezne podrobnosti, o katerih je bilo danes govora, da mogoče niso dorečene.

Kar se tiče novih zaposlenih, ali dodatnih finančnih sredstev. Tukaj ne gre za nove naloge. Gre za prerazporeditev pristojnosti in nalog. To pomeni, da že zdaj nekdo opravlja te naloge. Že zdaj je za te naloge določena, so določena finančna sredstva. Gre za prerazporeditev. Se pravi, ne nove. Tudi modeli, ki so nam bili za vzor pri pripravi tako modela notranje členitve Mestne občine Ljubljana, kot pri pripravi teh predlogov, v praksi kažejo, da za sabo te spremembe ne potegnejo bistvenih finančnih konsekvenc ali kadrovskih. To se da znotraj obstoječih resursov uredit. Ob izbiri ustreznih rešitev. Te ustrezne rešitve vam bojo predložene v obliki, kot sem rekel – normativnih aktov. Tudi seveda potem v obliki finančnih načrtov.

Kar se pa tiče zamujanja z nadaljnjim razvojem. Uvodoma sem povedal, s pripravami smo pričeli leta 2003. Takrat smo v proračunu predvideli oziroma v pripravi proračuna za leto 2004 predlagali finančna sredstva za raziskavo s tega področja in druge priprave. Istočasno moramo vedeti, da leto 2003, je pa tudi prvo leto, ko so naše četrtne skupnosti sploh normalno lahko pričele z delovanjem. Samo na kratko, ustanovljene so bile januarja 2001. Prvo polovico leta 2001 smo porabili za sprejeme določenih predpisov, ki so bili potrebni. Tudi sklepa o razpisu volitev. Izvedene so bile volitve do letnih počitnic. Vso jesen so potekale konstitutivne seje. Ki so se zaključile praktično konec leta 2001. Čas je bil malo neroden, ker vemo, da zakon določa, da se četrtne volitve v našem primeru opravijo istočasno z ostalimi lokalnimi. In neminovno je bilo, da so bile leta 2002 redne volitve. Tako, da prvi mandat je bil samo dobro leto. Zato, kot sem povedal, je prvo redno leto normalnega delovanja 2003. Letos smo leta 2005. Jaz menim, da izhajajoč iz tega časovnega – razdelitve aktivnosti oziroma vsebin, jasno izhaja, da pač prej se ni dalo. Glede na to, kakšno stanje in konsenz je bil takrat, ko so se četrtne skupnosti ustanovljale. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Prehajamo k odločanju. In sicer –

Dajem na glasovanje

PREDLOG SKLEPA, ki se glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Sklepa za sprejem izhodišč in predlogov za nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti v Mestni občini Ljubljana.

Najprej ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

Navzočnost je prijavilo 33 svetnic in svetnikov.

In prehajamo na glasovanje.

Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje?

Glasovanje zaključujem.

36 svetnic in svetnikov je glasovalo ZA tak predlog sklepa.

NIHČE NI NASPROTOVAL.

Tako, da pravzaprav preidemo na točko b., če se strinjate? Pa si kasneje vzamemo odmor.

In sicer je pod točko

b.

PREDLOG SKLEPA ZA ZAVRNITEV POBUDE ZA IZLOČITEV DELA OBMOČJA SNEBERJI IZ ČETRTE SKUPNOSTI JARŠE IN PRIKLJUČITEV TEGA OBMOČJA K ČETRTE SKUPNOSTI POLJE

Med sejo ste prejeli Amandma svetnika gospoda Mihe Jazbinška.

Zdaj pa prosim predstavnika predlagateljice, seveda gospoda Grünfelda, načelnika Oddelka za lokalno samoupravo, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite prosim.

G. VOJKO GRÜNFELD

Hvala lepa. No, že razprava pri predhodni podtočki je nakazala, da bo ta točka zelo pestra. Zato mi dovolite, da poskušam čim bolj celovito predstaviti naša stališča glede obeh pobud. Uvodoma bi rad povedal, seveda, da argumenti, ki jih bom navajal tako za ali proti, bojo izhajali iz strokovnega vidika. In se ne bom spuščal v politični vidik te vsebine.

Uvodoma bi rad poudaril tudi to, da so oboji pobudniki pri oblikovanju svojih pobud, bili deležni strokovne pomoči oddelka, ki ga vodim. Tako, da so ob tej pobudi lahko bili celoviti. V skladu s predpisi. In, da so prestale, prestali tekst legalnosti oziroma zakonitosti. Upam si trdit, da če te pomoči ne bi bilo, da teh pobud danes tuki ne bi bilo.

Sedaj pa dovolite, da se pričnem – z vsebino. Danes sem že omenil, da je področje notranje členitve občine je urejeno z zakonom o lokalni samoupravi od vključno 18. do 19. č. člena. Glede na problematiko konkretnih dveh primerov, se pravi pobud, je treba upoštevati predvsem tretji stavek prvega odstavka. In tretji odstavek 18. člena. Tretji stavek prvega odstavka se glasi: Pri notranji členitvi mora občinski svet upoštevati zemljepisne, zgodovinske, gospodarske, upravne, kulturne in druge značilnosti območja. Tretji odstavek pa se glasi: Pobudo za ustanovitev ožjih delov občine, ali za spremembo njihovih območij, lahko da Zbor krajanov ali s statutom določeno število prebivalcev dela občine. Občinski svet mora pobudo obvezno obravnavati.

V prvem stavku tretjega odstavka 56. člena Stauta, je določen odstotek, za določitev števila prebivalcev, ki lahko dajo pobudo. Ta odstotek je najmanj 5% volivcev iz območja, na katerega se pobuda nanaša. To so zakonski okvirji.

Iz navedenega sledi, da mestni svet, na področju notranje členitve mora upoštevati značilnosti, določene z zakonom in obravnavati pobude, če so zakonite. Glede odločitev prebivalcev, ki se pa sprejemajo na Zboru občanov, ali referendumu in pobude, ali vsebine pobude, da mestni svet – ali pa mestni svet odloča diskrecijsko, to pomeni, da jih sprejme, ali pa tudi ne. Odvisno je od tega, ali je ta vsebina usklajena s predpisi in konceptom notranje členitve. Danes sem že povedal, v mesecu januarju 2001, je bila s sprejemom sprememb in dopolnitev Statuta MOL, po skoraj šestih letih uvedena notranja členitev Mestne občine Ljubljana. V skladu z Zakonom o lokalni samoupravi, je bil zbran model, koncept, ki vsebuje ožji del občine, z imenom četrtna skupnost. Ima voljen organ, status pravne osebe in kot sem že omenil, najširši možni model, koncept, ki ga omogoča ta trenutek veljavni Zakon o lokalni samoupravi.

Za tak model ožjega dela občine oziroma koncept notranje členitve, se glede na teritorialni vidik določi veliko večje območje, kot pa za druge modele. Oziroma koncepte. V primeru MOL-a, so bili na podlagi strokovnih podlag določena tako imenovana območja prvega ranga. Strokovne podlage so vsebovale, to sem tudi že omenil, prej v uvodu, prejšnje podtočke – tudi predloge za območja drugega in tretjega ranga, ki pa so manjša in so primerna oziroma se nanašajo na drugačno vrsto notranje členitve, kot so naše četrtne skupnosti.

V našem primeru imamo dve pobudi. Ena vsebuje predlog za izločitev območja Sneberij iz Četrtna skupnosti Jarše in njegovo priključitev k Četrtni skupnosti Polje. In druga vsebuje predlog za – da se območje bivše Krajevne skupnosti Zalog, izloči iz Četrtna skupnosti Polje. In da se na tem območju ustanovi nova Četrtna skupnost Zalog.

Sedaj mi dovolite, da vam navedem tiste značilnosti, glede teh dveh pobud, ki so obema skupne.

Obe pobudi sta bili pregledani z vidika zakonitosti, se pravi – legalnosti. In potrjeni. Zato sta uvrščeni na današnjo sejo. Eden od elementov, ki se je preverjal, ali je pobuda legalna, se pravi zakonita – je bilo pravilnost in število predpisov. V obeh naših primerih, je bilo ugotovljeno - ugotovljeno, da je k pobudami predloženo ustrezno število potrebnih podpisov. In, daje pobuda pravilno sestavljena.

Pri iskanju odločitve, ali podpreti pobudi in pričeti s postopki sprememb, ali pa pobudi zavrniti, je treba upoštevati tudi naslednja dejstva. Odločitev o takšni notranji členitvi MOL, vključno s teritorialno komponento, je bila sprejeta ob poznavanju argumentov, ki so navedeni v obeh pobudah, že ob ustanovitvi četrtnih skupnosti. To pomeni, da se je te argumente tehtalo oziroma primerjalo z ostalimi argumenti, ob upoštevanju prej navedenih kriterijev, ki jih določa zakon – že ob ustanovitvi. To je januarja 2001. Namreč, povedat moram, tako argumenti navedeni v eni, kot v drugi pobudi – niso novi. Poleg tega menim, da bodo občani iz območij, na katere se nanašata obe pobudi, lahko urejali svoje potrebe in interese v okviru sedanje teritorialne organiziranosti četrtnih skupnosti v MOL. Seveda, ob upoštevanju urbanega in drugega razvoja teh območij, v povezavi s sosednjimi območji in posledično z novimi sosedskimi odnosi. Pogoj za to pa je, da bo šel nadaljnji razvoj četrtnih skupnosti, to pomeni naslednja faza – v smeri decentralizacije oziroma večanja vloge in pomena četrtnih skupnosti na področju odločanja in izvajanja lokalnih javnih zadev. O tem ste odločali v prejšnji točki. In sprejeli odločitve, ki to omogočajo. Zato sedaj ni potreb po spreminjanju teritorialnega vidika. V tem primeru, če bi ga spreminjali, bi se pričel tepsti ali pa bi bil v nasprotju oziroma v navzkrižju z ostalimi vidiki, ki določajo model – celovit model notranje členitve.

Poleg tega je treba, v primeru, da se pobuda sprejme, oceniti tudi materialne in finančne posledice, ki naj bi bile majhne. Izvesti je treba seveda referendum ali zbere občanov. Obravnava in sprejema predpisov. Geodetske spremembe. Višji stroški volitev. Povečani stroški za organizacijo in delovanje nove četrtne skupnosti. Povečanje števila koordinatorjev. Se pravi zaposlenih. Zagotovitev prostorskih, tehničnih in še nekaterih drugih pogojev za

ново četrtno skupnost. Vse naštete aktivnosti in stroški, bi bili opravičeni, pod pogojem, da bi bila uveljavitev predlaganih pobud edina ali pa najprimernejša rešitev. Vendar temu ni tako. Glede posamezne pobude pa še naslednje. Glede teritorialne, urbane povezanosti območja Sneberij z že pove..., območje Sneberij – v ta namen smo vam danes dodatno karto oziroma posnetek razdelili – je že povezano z ostalimi območji na tistem delu četrtnih skupnosti. V mislih imam predvsem naselje Hrastje in Šmartno. Tudi nadaljnji prostorski razvoj predvideva še intenzivno povezanost oziroma poselitev. S celovito cestno in prometno ureditvijo, predvsem ureditve dela Šmartinske ceste, od obvoznice, do vzhodne avtoceste oziroma do Sneberij, se bo še povečala gravitacija prebivalcev v smeri Jarše. Ker je – ker že sedaj zadovoljujejo večji del svojih potreb. In zmanjšala v smeri Zadobrove. Način sedaj že strnjene urbane poselitve, povezanost med Šmartnim in Hrastje oziroma Sneberjem – pogojuje oziroma bo pogojeval njihovo skupno urejanje komunalnih, prometnih in drugih infrastrukturnih zadev. In sicer enotno. In usklajeno, glede na poselitev oziroma prostorski razvoj.

Poleg tega, če natančno pogledate to karto, boste videli, da predlagana nova meja Četrtna skupnosti Polje v Sneberjih gre neposredno skozi strnjeno naselje. Ločuje sosednje hiše. V enem delu gre celo čez streho ene hiše.

In kar se tiče primera Zalog. Razlog za njihovo pobudo, ki jo navajajo, je, da so se že na referendumu, ki je bil leta 2000, izjasnili za samostojno četrt. Oziroma, za ne vključitev v Četrtno skupnost Polje. Moram povedat, da so rezultati referenduma leta 2000, so se ugotavljali na posameznem referendumskem območju, ki ga je določil mestni svet. In so bili v celoti upoštevani pri določanju notranje členitve. Sama referendumska območja pa so bila sprejeta in določena s sprejemom Osnutka sprememb in dopolnitev statuta, leta 98, ki je – te spremembe so vsebovale notranjo členitev. Rezultati s posameznega volišča, ali skupine volišč, ne morejo bit podlaga za sprejemanje odločitev o teritorialnem vidiku. Konec koncev, če bi šli analizirat rezultate na posameznem volišču – tudi drugod, na območju Ljubljane, so bili rezultati drugačni, kot pa notranja členitev. In pomembno je tudi to – sedanji Svet Četrtna skupnosti Polje, je sestavljen tudi s članov iz območja Zaloga. In to celo večinsko. Sedanji Svet Četrtna skupnosti Polje, se je vedno ukvarjal z vsemi zadevami, z vsemi problemi, na katere so opozarjali prebivalci. Založani – Zaloga, ne glede, ali je bila to taka pobuda – individualna ali organizirana, v obliki civilne pobude, ki jo imajo. Problem nezadovoljstva, se pravi – ni v tem, da ni bilo možnosti predstaviti problematike Zaloga na Četrtni skupnosti. Ampak, je problem v sposobnosti oziroma moči četrtne skupnosti, da te probleme rešuje. Teh problemov pa ne bomo rešil z nadaljnjo členitvijo ampak s povečanjem pristojnosti nalog četrtnih skupnosti. To, kar smo pod prvo a. točko obravnavali. In sprejeli. In na ta način menim, da bomo tudi probleme Zaloga lahko reševali preko Četrtna skupnosti Polje, enako uspešno, ne da bi bilo treba delit tega območja na dve novi četrtni skupnosti.

Na podlagi navedenega menim, da ni osnov oziroma, da je argumentov za spremembo meja oziroma ustanovitev nove četrtne skupnosti manj, kot tistih, ki govorijo proti. Zato predlagamo, da obe pobudi zavrnete. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Grünfeld. Zdaj pa prosim gospoda Boštjana Cizlja, predsednika Odbora za lokalno samoupravo, da poda stališče pristojnega odbora. Tako za točko 1.b., kot 1.c.. Kajti, gospod Grünfeld je dal obrazložitev k točki b. in podtočki c.. Izvolite, prosim.

G. BOŠTJAN CIZELJ

Hvala za besedo. Odbor se je na svoji 18. seji seznanil z obema pobudama. Oziroma s temi predlogi. Moram reč, da je bila razprava zelo pestra in moram reč tudi precej občutljiva. Kar se tiče prvega predloga sklepa, se je odbor, glede na vse slišano in pa na vse argumente, ki so bili tako za in proti, nekako prevagal predvsem na to, da ne sprejme – se pravi, to je prvi ta a.-predlog – Odbor podpira sprejem predloga Sklepa za zavrnitev pobude. Čeprav moram reč, da tisti, ki so bili na odboru nekako vejo, da smo mel kar mal težav s tem, ker je ta sklep, kot je tukaj napisan, nekoliko mejčkeno zavajajoče napisano. In smo meli tudi mal s samo formulacijo tega sklepa mejčkn probleme. Vendar v tem primeru podpira sprejem predloga sklepa za zavrnitev.

Kar se tiče pa Zaloga, se pravi drugega sklepa, pa je odbor ravno tako imel še bolj občutljivo razpravo. In v tem primeru smo se, glede na vse argumente, člani odbora odločili, da ne podpira sprejem Predloga Sklepa za zavrnitev pobude za izločitev. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, gospod Pavlica, k podtočkama b. in c.? Ne želi.

No, če se strinjate, bi potem v tem trenutku dala odmor, preden pa si vzamemo redni, polurni odmor, samo še tri informacije. Oziroma dve, vsaj prijazni vabili.

Kot veste imamo v nedeljo, 23. oktobra 10. jubilejni Ljubljanski maraton. Štart bo ob 11. uri na Trgu republike. Čas za prijavo tistih, ki želite teči na maratonu je danes do 24.00 ure.

No, drugo, ki pa je nekoliko še bolj prijazno vabilo, pa je – prvič, v tej deset letni zgodovini bo – bodo te prireditve dva dni. In sicer vas vse – vas, sodelavke, sodelavce, prijatelje, znance, sorodnike – resnično prijazno vabim – v soboto, 22. oktobra, ob 17. uri in 45 minut, na 600 m dolg humanitarni tek, ki ga lahko tudi prehodite, ali pa prehodimo. Sredstva bodo šla v dobrodelne namene. Za pomoč otrokom, tistim, ki si ne morejo privoščiti počitnic v poletnem času. In seveda bom zelo vesela, če nas bo tam čim več.

No in zdaj še tretja stvar. Ki pa ni prijazno vabilo, ampak je pravzaprav informacija – protokolarna informacija. Rada bi vam povedala, da sem 8. oktobra iz rok župana Amsterdama prejela ključ Petindvajseterice prestolnic Evropske unije. In, da od tega dne Ljubljana za leto dni prevzema vodenje in predsedovanje Petindvajseterici Evropske unije. Jaz mislim, da je to velika čast za Ljubljano. Velika odgovornost. In upam, da jo bomo znali tudi skupaj z državo ustrezno izkoristiti. Hvala lepa.

-----ploskanje v dvorani-----

Sejo nadaljujemo ob 19. uri in 15 minut.

.....konec / do konca kasete ni več glasovnega posnetka/ 2. strani II. kasete.....

O d m o r

G. MILOŠ PAVLICA

...sejo. Okrepčali smo se. Sklepčni tudi smo. Odpiram razpravo k 1. b. točki dnevnega reda. Želi kdo razpravljat? O 1. b. točki dnevnega reda. Želi kdo razpravljat?

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Seveda.

G. MILOŠ PAVLICA

Gospod Jazbinšek...

G. MIHA JAZBINŠEK

Najprej bi utemeljil svoj amandma, ne? Če mi dovolite. Pa tudi sicer bom razpravljaj. Jaz sem že prej rekel, da ne vem, kateri um – pravni? Je bil sposoben županji podtakniti takle – takle sklep, ne? Vi veste in istočasno tudi neuresničljivost ene in druge – rekel bi – enega in drugega stališča odbora.

Poglejte. Sklep je definiran tako. Mestni svet MOL – Mestne občine Ljubljana ne sprejme pobude, ne? V primeru, da glasujemo – za, pobuda ne bo sprejeta. Ja. V primeru, da vsi glasujemo – proti.. Bo zavrjen sklep o zavrnitvi. S tem pobuda še zmer ne bo sprejeta. Ker pobuda mora biti sprejeta eksplicitno. In pozitiven sklep mora bit – pozitiven. Ne more biti sklep negativen oziroma iz negacije – se ne dobi pozitivnega sklepa. Ne? Zato sem seveda predlagal amandmaje, ne? Ta amandma, ki naj uredi tako, da bo pisal – Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme pobudo... potem pa, če hoče koalicija, ne? Da se pobuda ne sprejme, naj glasuje proti. Ne? Ne pa za. S tem bo stvar seveda čista in enostavna.

Seveda moram reč, da je gradivo tudi sicer tendenciozno, ne? V vseh svojih elementih. In jaz mislim, da je nestatutarno in nezakonito. Namreč, 56. člen statuta reče – mestni svet mora pobudo obvezno obravnavati. Tuki se obravnava zavrnitev pobude, ne pobudo. In je obrazložitev zavrnitve pobude. Ne pobude. Pobuda je v prilogi. Kar pomeni, da je to informacija – neka. Celo karte so po moje v okviru obrazložitve, ne? Jaz mislim seveda, da je tisto, kar je služba in županja napisala, bi sodilo v komentar pobude, ne? Ne pa v obrazložitev tega negativnega, izprevrženega, narobe, reverzibilnega sklepa.

Zato, seveda, kar se tiče teh formalnih reči, povem to. Kar se tiče amandmaja in upam, da bomo zaradi čistosti procedure, stališča mamó itak, vemo kdo in kakšna – da bomo zaradi čistosti procedure, stališča pozitivno povedali. Ne pa z negacijo negacije.

Zdaj pa – zdaj pa – tole. Gradivo je zelo zanimivo. Recimo, tle piše – Cilj sprejema predloženega sklepa je, da se število, da se – da se meje krajevnih skup..., al četrtnih skupnosti ne spremenijo. Oprostite, kje je ta cilj do zdaj potrjen? Kdo je ta cilj komur koli povedal kjer koli? V statutu je meni popolnoma jasen cilj. Cilj ma – statut ma določila, ki govorijo o tem, kako se meje spreminjajo. Kar pomeni, da je seveda ciljna intencija statuta ta, da se kdaj kakšna meja tud spremeni. Zdaj, ta cilj, ne? Verjetno izhaja iz – od boga oca dol, ne? Ali pa od nekega kolektivnega subjekta, ki ga ne poznamo. Tudi v gradivu, ki smo ga pod prejšnjo točko obravnavali, ta cilj ni bil naveden. Ta cilj, da se ne spreminjajo meje, ni bil naveden, kot nekaj, k čemur težimo. Nekaj, čemur se reče izhodišča in predlogi, ne? To se pravi, ta cilj, kot dominantni cilj, je seveda od boga oca.

Torej, - in potem. Ker ni novih argumentov. Ja, lepo vas prosim, ne? Koliko časa pa morajo biti novi argumenti stran od dneva ustanovitve četrtne skupnosti? Ne? In drugič, kdo pravi, da morajo biti novi argumenti? In tretjič, te argumenti, ki jih tle navajate, oprostite, so zelo, zelo – rekel bi – problematični, ne? V tej – argumentov ni. Argumentov ni. Moram namreč

povedat nekaj. V tem primeru. Točka b. Jarše in tako naprej. V tem primeru, se za občino nič ne spremeni. Ne? Ne spremeni se število zaposlenih. Spremeni se samo to, da tja, k v faro hodiš, boš hodil tudi na svet četrtne skupnosti. Nič druga. Vse ostalo je ideološko vprašanje. In zdaj me hoče eden prepričati, da sta se s takega naselja, ker je že – tale ta zgorn, ki nimam karte tlele? Da sta se naselja skupi staknila, ne? Sneberje, pa Hrastje. Oprostite, Sneberje in Hrastje, sta večno med sabo staknjena, ne? Večno sta med sabo staknjena. To se nista staknila zdaj. To se pravi, jaz seveda tuki bom glasoval za to, ne? Da se ta meja spremeni, ne? Če mi bo omogočeno skozi – skozi – tako, da bo dostojen način glasovanja, ne? Zato, ker tuki ni, ampak čisto nobenega razloga, da bi se recimo v Zeleni jami trudili, ne? Da majo pod sabo Sneberje, tako, kot Hrastje, ne? Tačas pa v Novem Polju, bi pa radi mel, ne? Sneberje. Pa tudi uni iz Sneberja bi radi šli do Polja, ne? In zdaj, zakaj je boljše bit, oprostite, ne? Iz ne vem kakšnih strokovnih razlag in ciljev in ne vem česa še – en papir se spremeni. Meja se spremeni, pa čisto nič druga. Mogoče število volivcev. Kar je dobro. Veste? Da se pri Polju dobi še kaj zraven. To bojo Zalog zgubili, ne? Tako, da je to perfektna rešitev. Ne? Iz naslova zbalansiranosti tud – volivcev. Tako, da – moram reč, da je vse, kar je tlele notr, napisan – velik napor, v bistvu – negativističen. In ta napor je narejen enostavno zato, da se pokaže mišice. Ne? Mi ne bomo spreminjali, ne? Če pa hočete prideti z vsemi interesi, povejte nove argumente, vaše smo že slišali. Ja, to res ni argument, ne? In it v isto – v isti fari it mal v nedeljo h maš, al pa it na isto lokacijo tud v – v četrtno skupnost, ne? Na Svet. Se mi ne zdi čist nič narobe. Sploh, obratno, zdi se mi perfekten. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Samo proceduralno, da dam neko pojasnilo. Sklep je tako, kot so predlagali in nima popolnoma nobene napake. Če bojo sklepi sprejeti, se bo pobuda zavrnila. V kolikor ne bodo sprejeti, se bo pobuda sprejela. Bojo stekli postopki normalno naprej. Kot, da je bil sklep sprejet...

... iz dvorane – nerazumljivo...

To jaz pravim, ja. Tako je.

... iz dvorane – nerazumljivo /gospod Jazbinšek?

Tako je napisan. Da se zavrne. Kaj naj županja predlaga, da se sklep sprejme, če misli drugače? In potem reč – glasujte proti temu, kar predlagam, al kaj? Saj res, da govorimo o Polju, no – ampak... Izvolite...

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Ker so pravila ista za tebe, pa mam lahko repliko, ja. Če je to tako, je stvar zlo enostavna. Jaz sem povedal. Jaz sem povedal in to – situacija čista. Mestni svet mora pobudo obvezno obravnavati. Županja lahko da pobudo naprej. In komentira, da je proti. In za proti dobi tudi seveda vso pozicijo. Lahko tudi koga iz opozicije. Ne? Zato mora vložiti določen napor. Če pa drži to, kar si povedal, da negativna negacija pomeni, da je pobuda sprejeta – ne? Daj to na pismo, no. Potem je pa vseeno kako sklep zveni. Oziroma ta, ne? Dajte to na pismo.

Zato, ker jaz sem prepričan, - jaz sem prepričan, da negacija negacije, ne? Ne prinese potrditve pobude. Še posebej, ker je ta pobuda v prilogi. Ker sploh ni predmet sklepa. Pobuda. Ne vem. Ne? Zakaj pa je treba županji, če ima koalicijo, dat takšen tekst? Zakaj je treba delat zmedo? To je osnovno vprašanje.

G. MILOŠ PAVLICA

No, zmede ni. Mislim, da sem pojasnil. Način glasovanja.

G. MIHA JAZBINŠEK

Daj napisat, negacija negacije...

G. MILOŠ PAVLICA

In take bojo tudi posledice.

G. MIHA JAZBINŠEK

... sprejetje pobude.

G. MILOŠ PAVLICA

Poslovnik zdaj tolmačim, vodenje seje. In šteje, da je to tako. Želi še kdo razpravljat? Kolega Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Hvala lepa. Jaz sem že prej, pri tisti 13. točki, nekoliko razpravljal. Poglejte, mi smo dobili kar nekaj pozitivnih odzivov s terena o tem gradivu, ne? Se pravi Četrtna skupnost Jarše se s tem strinja. Strinja se Četrtna skupnost Polje, da jih sprejme. Res pa je, da je ta, geografsko gledano, da je ta avtocesta nekaj – nekaj naravni – bi rekel – ne naravni mejnik. Je prerezala to sobivanje teh krajanov. In, kar se tega tiče, se jaz popolnoma strinjam z upravo, da je to – da je pač – paše bolj tja. Če gledamo samo načrt.

Ampak, zanemarili smo pa tukajle čustva ljudi, ne? Teh, ki tukaj živijo. Sneberčani so vedno nekako – čutijo, da živijo skupaj z Zadobrovčani. Z Zadobrovo. Se pravi, čutijo se, da pašejo h Polju. In mislim, da tega ne moremo zanikat, če so zbrali 42% podpisov. Za to idejo. Drugo je to, da je mogoče tale meja, tle, čez naselje, po neki ulici – sporna. To verjetno bi se dalo korigirat. Ne smemo tako fiksno stat mogoče na katastrskih občinah. Ki so iz časov Marije Terezije. Poznamo ta problem – je med Slovenijo in Hrvaško tud na dnevnem redu. Ne vem. Ne vem, če je smiselno, da se to kar kategorično zavrne. Je pa res, razmišljanja bi šla potem naprej, ne? Jarše – imamo kompletno to, industrijsko, trgovsko cono. Kaj pa še ostane v Četrtni skupnosti Jarše? Nove Jarše, pa naselje Obrije Šmartno in Hrastje. Ampak, kljub temu, mogoče pa bi res blo smiselno. Ker ta pobuda, po moje, bo ostala živa. Če jo bomo danes zavrnil, ne bojo rekli ljudje – o.k. mestni svet se je tako odločil. Bo kar nekaj nezadovoljstva. Jaz poznam veliko ljudi iz tega območja. Vsa leta nazaj, ko smo se tako pogovarjal, mi vedno zatrjujejo, da pašejo bolj proti Polju. Pa proti mestu. Zato mislim, da to ne bi smeli zavrniti. In jaz bom pri tej točki glasoval proti. Ker, s strani uprave je samo ta zemljepisni argument, ne? Ni pa tistega sociološkega, človeškega, ali kaj jaz vem – zgodovinskega in tako naprej. Mislim pa, ne vem – ali razpravljamo o b. in c. – skupaj?

G. MILOŠ PAVLICA

Za enkrat samo o b.

G. JANEZ ŽAGAR

Se pravi, da ostalo ne bom razpravljajal zdele, ampak pri naslednji točki. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Kolega, dr. – dr. Gomišček. Dr. Gomišček, ja...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Saj bom zlo kratek. Jaz moram reč, da mam tud občutek, da želje ljudi in njihova čustva morajo nekaj na tem svetu pomeniti. In – argumentacija, da je Sneberje zdaj od Polja oddvojeno z avtocesto, se mi zdi, da je trenutno najbolj pomembna argumentacija. Ampak, je treba reč nekaj. Saj s tistim delom Jarš, ki je najbolj naseljen in kjer so zgleda razne upravne stavbe in trgovine, tud poteka avtocesta. Tako, da po tej logiki, ne? Bi človek rekel, da je iz Sneberja – da se pride v smeri Zelene jame – pelje ena cesta. In tista gre ravno tako čez avtocesto. V smeri Polja peljeta pa dve cesti in te dve gresta tud čez avtocesto, ne? Človek bi rekel, da na Polje gravitira z dvema cestama. Na Jarše pa z eno. In vse te ceste so presekanе z avtocesto.

Zdaj, jaz verjamem, da čez deset, petnajst, dvajset let – bo najbrž to področje res poseljeno. In je najbrž smiselno, da je potem enotna četrtna skupnost. Medtem, ko pa zdaj, če so ljudje pripravljeni in če si želijo bit pri Polju, pa res ne vem, zakaj bi tolk deleč naprej gledali? Če smo jih bili sposobni pred tremi leti ob taki podpori zato, da so k Polju, prerezat. Sej, taka velka meja pa že spet ni, da bi morali levo pa desno, da bi morala biti to ista četrtna skupnost, saj vodovod, kanalizacija, pa te skupne stvari, bodo itak centralno določene.

Tako, da jaz mislim, jaz bom za – glasoval za to pobudo. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Replika, kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Analiza gospoda Gomišča je bila brilijantna. Ne? Več povezav je v Polje, ne? In še te so na lokalnih cestah. Ne? Povezave v Zeleno jamo, kako – Nove Jarše. Ne? V Zeleno jamo, iz Sneberij, ne? So pa po državni cesti, skoz križišče, ki je najbolj križišče, ki pregoreva najbolj od vseh križišč na obvoznici. Tam je BTC in tako naprej in tako naprej.

Če bojo hoteli iz Sneberij it v BTC, bojo to vedno znal, ne? Ampak, da bi pa morali, kako bi rekel – v drugo četrtno skupnost h maš, se mi pa ne zdi prav. In tako naprej. Ne? Sej ne bojo, ne? Sej ne bojo. Ampak, gre za to, da so ti občasni, kratki, hitri kontakti – veliko bolj prijazni v smeri proti Polju, kakor v smeri proti Novim Jaršam in naprej do Zelene jame. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Kolega Sodržnik.

G. MAG. JANEZ SODRŽNIK

Hvala lepa. Kolegice in kolegi, lepo pozdravljeni. Torej, prejeli ste že en dopis Svetniške skupine Ljubljana, moje mesto, kjer smo tko, zlo koncentrirano poskušali tudi povedat naše stališče do teh dveh vprašanj. Govoril bom o obeh, zaradi tega, ker je tud predstavitev bila in sem tud županjo razumel, kot da naj bi to pač obravnavali v paketu.

Zdi se mi, da je skor mal izguba pretiranega časa, če bomo en drugemu dokazovali z argumenti, takšnimi in drugačnimi, kdo ima prav. Verjetno vsak po svoje misli, da ima prav. Po eni strani uprava, je pač za svoje argumente. Po drugi strani mi, ki gledamo drugače na to zadevo. Mogoče pa bi vseeno pokomentiral nekatere argumente, ali pa razmišljanja, ki sem jih slišal v uvodu s strani gospoda načelnika. Namreč, da argumenti, ki bi – ki jih je malo po njegovem mnenju in ki bi bili za to, da se ti dve odločitvi sprejmeta v pozitivnem smislu. Da bi se to teplo z ostalimi argumenti – verjetno to že res drži. Ker obstajajo, bi rekel – nekateri, ki so v unem, prvotnem materialu zapisani in so mogoče v nasprotju s temi. Ampak, pač, to je stvar tehtanja, ne? Čemu daš prednost? Ali volji ljudstva. Ali interesu neke lokalne skupnosti. V tem primeru, krajanom Sneberij. Po drugi strani krajanom Zaloga. Ali se držiš strogo pravil, ki si jih pa sam predpisal, ne nazadnje, ne?

Torej, sam, seveda se nagibam k temu, da tu, za božjo voljo upoštevamo tudi glas ljudstva, če lahko tako rečem. Po drugi strani se mi zdijo argumenti, v tem smislu, da bo to podražilo celoten sistem, to pa blago rečeno – smešni. Pa za lase privlečeni, ne? Dejstvo je, da je tudi v prejšnji točki, na koncu, v odgovorih sam načelnik povedal, da ne gre za dražitev sistema. In, da gre praktično tudi, ko bi šlo za povečevanje pristojnosti četrtnim skupnostim, prerazporejanje znotraj obstoječega kadra. Ki smo ga bodisi podedovali, ali pa znotraj uprave funkcionira za to področje. Se pravi, povsem enako bi lahko uredili to.

Kar se tiče pa pisalnega stroja, al – fotokopirnega stroja, ki mislim, da je napisan – svečano obljubim, da ga bo Svetniška skupina Ljubljana, moje mesto častila. Če mesto nima enega denarja – za enega fotokopirca. Lepo vas prosim. Ne pisat, kot argumente, da ni četrtne skupnosti, da bo to drago zato, ker bo fotokopirni stroj treba kupit. Dobro. To zdaj mal čez rob.

Vsekakor je pa potrebno komentirat to argumentacijo, ki sicer v – bi rekel – z neposredne distance sicer vzdrži kritično presojo. Za tiste, ki smo pa ves čas sodelovali pri tem projektu nastanka četrtnih skupnosti, pač ne. Namreč, volja ljudstva, referendum in tako dalje. Kako je sploh do tega prišlo? Spomnimo se, da je v tem mestu potekala pravzaprav skoraj politična bitka na tej temi, ki jo je prej kolega Sušnik dost, bi rekel – natančno pojasnjeval. Pa ne bi zdaj to ponavljal. In, da – seveda je na koncu izpadlo tako, da je prišlo do nekega materiala, ki je bil tudi kompromis strokovnih in političnih rešitev. Sigurno ne samo strokovnih rešitev. In, da je bil eden izmed pomembnih kompromisov, s katerim skor noben v tem mestnem, pa tudi noben v prejšnjem mestnem svetu ni bil zadovoljen, pa je bil nek kompromis, ki smo ga sprejeli s stisnjenimi zobmi, kot se reče. Tudi teritorialna delitev mesta. In poimenovanje, že samo poimenovanje posameznih četrtnih skupnosti, veste, koliko enega hrupa in slabe volje je dvignilo, ne? In seveda zdaj reč – na referendumu so ljudje izglasovali teritorialno območje neke četrtne skupnosti. Se sliši blazno demokratično. Ob tem, da smo mi predpisali, kakšna bo ta – kakšen bo ta teritorij. In seveda, tisti, ki so bili proti temu, znotraj dela recimo tega referendumskega območja, seveda tudi teoretično niso imeli možnosti, da bi uspeli v svojem nasprotovanju. Ker so predstavljali proti celotni masi, mogoče en delček. Nekaj odstotkov. To vsi vemo, ne? Zalog bi bil to eklatanten primer. Ker, če pa gledamo samo njihova referendumska območja, so pa še kako krepko zavrnilo tisto rešitev, ki je bila tam predlagana. In seveda, prevedeno, pomeni – v prid lastni četrtni skupnosti.

Naj samo povem, mimogrede za, večina pa itak ve – da bi imela ta četrtna skupnost verjetno več prebivalcev pa atributov, kot približno polovico slovenskih občin. Tako, da Ljubljana je itak ena specifika. Zato govorit, da je nekdo lahko četrtna, nekdo pa ne – ob tem gledanju. Je pač deplasirano, ne? Mogoče je to mal demagoški argument, vseeno ga pa dajem na mizo.

Po mojem mnenju bi bilo potrebno in tu bom pa podprl kolego Jazbinška, s tema dvema predlogoma – zelo jasno povedat, kaj naj danes naredimo z glasovanjem. V prvem delu se strinjam z gospodom Pavlico, da, če sprejme mestni svet oba sklepa, kot sta predlagana, je s tem pač jasno izrazil voljo predlagatelja, da se to zavrne. Če pa mestni svet tega ne sprejme, torej zavrne – pa dejansko ne vemo, kaj smo naredili. Ali smo zgolj zavrnili? Ali smo tudi sprejeli pobudo? Zato se mi zdi korektno, da glasujemo in sam bi podprl ta dva amandmaja, s katerimi bomo ta dva sklepa pač korigirali. To seveda prevedeno pomeni, če jih sprejmemo, smo tudi sprejeli obe pobudi. In jaz res ne vem, glede na to, da je bilo tudi v razpravi prej dost jasno povedano, da s tem ni nič grozno dramatičnega se še zgodilo, ne? Mi smo zgolj odprli neko proceduro. Lahko začnemo neke demokratične postopke. In to pripeljemo do konca. Mogoče celo v istem času, kot bojo naslednje leto volitve. Tako, da tudi ta argument stroška referendum, pa, ne? Odpade. Govorim hipotetično zgolj, seveda.

Torej, v vsakem primeru sem za to, da se mi danes opredelimo in podpremo obe ti pobudi. Jaz pravzaprav ne vidim tako velikega razloga, zakaj bi nasprotovali temu, da se bi en del priključil drugemu. Drugi četrti, če res misli, da je tam – mu je boljše. Res ne vidim, zakaj ne. A samo zato, da se reče, da je to po naše. In, da bo tako ostalo, kot smo mi naredili. In je tako najbolje? Jaz mislim, da je slabo to. Tudi argument, ja koliko jih bo pa zdaj ostalo v Jaršah, je povsem deplasiran. Ker tam je še toliko duš, da je – da je skor škoda zgubljat besed o tem, ali jih bo zdaj par sto ali tisoč manj v tej četrti, pa tam več. Če vemo, da je razpon med največjo pa med najmanjšo četrtno skupnostjo nekaj – nekajkratnik. Od Tacna, pa recimo do Bežigrada. In tako dalje. Tako, da mi tu itak, s tega vidika teh vatlov, to ne moremo presojat. In ravno tako argument, da je Četrtna skupnost Polje vsakokrat obravnavala, ne vem – tudi predloge Zaloga in tako dalje. Jaz sploh ne dvomim, da je tako. Ker je to tudi demokratično. In to so ljudje s terena. In je jasno, da – da predvidevam, da se med seboj pogovorijo, o čem bojo govorili. Ampak, če ta kraj čuti se zapostavljenega zaradi tega, ker je bil – oprostite na izrazu – skoraj greznica Ljubljane. Zaradi tega, ker je tam – vsa ta leta – niso probleme ekološke reševali. Ker je tam en kup problemov, ki se ne rešujejo. Ko, ne vem – mestna uprava že leta in leta obljublja minimalne projekte. Najbolj banalnega recimo, da bo asfaltirala nek podvoz tam. Pa tega iz leta v leto ne naredi. Pa kaj naj si potem ti ljudje mislijo drugega, kot, da ne zaupajo tej oblasti. Pa tej mestni upravi. Pa, pa – ne nazadnje vsem nam. In jaz jih povsem razumem, da hočejo met tisti občutek, da mogoče bojo pa s tem, ko bodo dobili četrtno skupnost. Dobili pa tudi možnost, da bodo pa lahko kaj več naredili. Ker, kot samostojna, bi rekel – organizirana entiteta, bojo lahko sigurno lažje prišli, tudi ne nazadnje verjetno do medijev. Do mestnih oblasti. Imeli bojo svojega predsednika ali predsednico. Ki bo sodeloval v nekih, vsaj občasnih sestankih pri županji. In tako dalje. Skratka, mislim, da bi s tem naredili samo korak k temu, da razmere v Ljubljani uredimo. Sveti se še kako dobro zavedajo, da so pravzaprav neko – neko mašilo, ali pa nek prestreznik slabe volje občanov do mesta in mestne uprave. In to je tista razprava od prej. Zato je ne bom ponavljal. Ampak, ne vidim razloga, zakaj ne bi, če bi še kje drugje se pojavilo – takšen interes, tudi o tem razpravljali. Ker, pogledjte, če je to argument, da odpremo s tem Pandorino skrinjico. Ja, zakaj pa ne? Saj vi veste, da smo meli tudi v začetku silno velike dileme, ali ne vem – devet, ali šestnajst, ali štiriindvajset, ali ne vem koliko četrti. V čem pa je razlika, ne vem, če bi jih bilo sedemnajst? Ali pa osemnajst? Ali pa triindvajset, nenazadnje. Če bo recimo v desetih letih do tega prišlo. Ja, v čem? Če bo ostalo pri tem, kot je zdaj, pri teh pristojnosti četrtnih skupnosti, potem prav v ničemer. Razen, da bo vsakokratni župan, ker verjetno ne bo hotel it na nižji standard, kot je zdaj – tisti četrtni skupnosti v proračunu zagotovil par milijonov. To je pa tudi

vse. In po mojem vedenju, to, kar je prej kolegica Stana govorila, je v bistvu ta denar po večini bil dobro naložen, če tako rečem. Dobro investiran. V neke projekte, ki jih je pa četrtna skupnost prepoznala, kot ta prave za njihov kraj. Ni šlo sam za delat pločnik, pa tako dalje. Ampak, tudi za neke vsebinske. Ki so dajale neko, ne vem – neko – dvigale neko pripadnost kraju in tako dalje. Ker to so navsezadnje vse stvari, ki jih pač moraš negovat, če hočeš, da bojo ljudje imeli pozitiven odnos tudi do kraja samega. Pa tudi do te četrtna skupnosti, ne? Kot neke res lokalne avtoritete, če temu tako rečem.

Jaz sem se že od začetka bal in to se zdaj pač kaže, kot točno – da bomo meli mi v Ljubljani nerešljiv problem, ker bomo težili po eni strani k majhnemu številu, ki bo obvladljiv v tej četrtni skupnosti. Pa po drugi strani, bojo te četrtna skupnosti – rečmo fizično prevelike. Saj, madonca so celo nekatere večje, kot so mestne občine v Sloveniji. In jasno, da je to sistem, ki ga je potrebno dograjevati. Zato preveč, bi rekel – se držat, kot pijanec plota, rešitev, ki smo jih pač takrat sprejeli v neki, rečmo tudi časovni stistki, pa pod neko presijo, da moramo vendarle že en korak naprej stopit, se mi ne zdi vmesno. In tu, recimo, bi pričakoval malo več fleksibilnosti. Tako s strani predlagatelja uprave, ne? Ne nazadnje. Županje. Ne vem, ves čas govorimo o tem, da je ljudi treba poslušati, komunicirati, upoštevati njihova mnenja. In, če je to mnenje še celo večinsko na posameznem delu. Pa lepo vas prosim. Pol pa res ne vidim, česa se bojimo? A demokracije, ali kaj? Pa saj, tudi, če bojo četrtna skupnost dobili? Pa kaj mislite, da se bo zgodilo? V tem mestu? Žal, to je sicer zdaj slabo za Zalog, ker moram na glas povedati. Ja, nič se ne bo spremenilo. V tem sistemu sigurno ne, tako, kot je zdaj narejen. Bolj bodo mogoče ljudje vendarle meli občutek, da smo prisluhnili, pa smo jim nekaj omogočili. Pa bodo potem kak korak več naredili. Če drugega ne, Klavs bo imel enega več, ki mu bo za vrat dihal. Da bo prišel tja končno nekaj že tisto narediti, kar jim že pet let obljublja. Pa vsako leto je v proračunu, pa tega ne izvede. Ne? Ker ti ljudje imajo občutek, da so sam tam, samo zato, da – da ne vem – poslušajo jamranje od spodaj. Pa prenašajo mnenja navzgor. Gor jih pa itak, kot se reče noben - tri posto, ne? To je problem.

Saj vem, da ni rešljiv zdaj na ta način, generalno, da bomo mogoče pri teh točkah ustregli enemu delu prebivalcev. Ampak, prepričan sem, da bi pa vsaj dober, bi rekel – nek signal dali. Da te probleme resno jemljemo. Ker veste, dokler mi samo debatiramo – vsi imamo polna usta, kako ni pristojnosti v četrtnih skupnosti. Pa, kako je treba to spremeniti, ne? In na tej, bi rekel, načelni ravni, je visoka stopnja soglasnosti. Prej ste videli – 36:0 je bil rezultat za to, da gremo nekaj spremeniti, ne? Ampak, konkretna sprememba je pa to zdele. In me hudičevo zanima, kako bo zdaj rezultat tega glasovanja, ne? In bom točno videl – veste kaj – zdaj bom eno – eno zoprno tezo postavil, ne? Zdaj bom videl – tisti, ki bodo danes glasovali proti temu. Torej, bodo podprli županjine predloge – pomeni, da so prej glasovali, v prejšnji točki s figo v žepu. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

V redu. Hvala lepa. Kolega Jemec.

G. JANEZ JEMEC

Hvala lepa, gospod podžupan za besedo. Spoštovane svetnice in svetniki. Gospod Sodrznik je zdele že, skoraj vso vsebino tistega, kar sem jaz hotel povedati – utemeljil in na široko razložil. Jaz bom pa zdaj, vendar, da ne bom čist spustil namena, pa skušal zaokrožiti to zadevo. Ali pa z enega družga vidika rahlo osvetliti.

Poglejte, sej že skor, skor fraza, ne? Sprostit potenciala, sprostit možnosti, ne? To je cilj Evrope, to je tudi cilj naš. Ki smo ga privzel, ko smo se priključili tej družini evropski. In naj ne bo fraza. Res je. Ampak, kako se – kako se ti potenciali, ljudski potenciali, sproščajo.

Ljudje morajo čutiti. Morajo dobiti zaupanje. Morajo čutiti zadovoljstvo. In morajo videti možnosti. Vzemimo si za vzgled kar neki. Pa ne bom rekel za vse. Mogoče so nasprotni primeri. Manjše slovenske občine. Smo tako, bom rekel, z veliko skepso – ja, kako bojo te občine, saj bojo kar posušile se, ne? Ampak, koliko jih je, če greste po njih pogledat prav vzcvetele so. In iz česa? Iz teh nevidnih potencialov, ki so se sprostili. Zakaj ne bi tej možnosti, če formalnih razlogov ni – formalnih ovir za to ni, zakaj jim ne bi pustili, da bi tu svoje možnosti našli in se pokazal in sprostil moči, ki mogoče trenutno niso. To je moj prispevek k tej razpravi. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Dovolite mi čisto kratko repliko. Sprostitev ustvarjalnih možnosti v malih občinah, bi pomenila, da bi danes Prekmurje bilo najbolj razvita slovenska regija. Ker tam so se totalno razdrobili. Ne? Ampak, vsa delovna mesta se odpirajo v Ljubljani. Medtem, ko se v Prekmurju zapirajo. Res pa, da se tam kolovozi asfaltirajo. Ni pa nobenih razvojnih potencialov. To pa je druga tragedija in drugi pogled tega, tega razvijanja teh možnosti. Replika na repliko.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Stvar je zelo enostavna. Mi se ne pogovarjamo o doktrini občin. Ne pogovarjamo se – mi se pogovarjamo o konkretni situaciji v Ljubljani. In konkretna situacija v Ljubljani, ma konkretne značilnosti. Staut reče – če je želja, če je volja, če so argumenti, vse meje lahko premečejo. V primeru tele točke b., ne gre za nič drugega, ampak za to, ali bo naselje Sneberje gravitiralo k svoji matici? Ali bo gravitiralo k Zeleni jami? To je edino vprašanje. Pri čemer je zemljepisno ta gravitacija bila, prometno in tako dalje – prej povedana. Razen iz zraka dol je to nekaj drugač. Ne? Pa tudi to ne. Ker mamo konec koncev, če bi debelo zarisali tudi severno obvoznico. Bi videli, seveda, da je to večja bariera, kot je pa ta vzhodna avtocesta. In zato, seveda, je to konkretna zadeva. Ne bo se povečalo število četrtnih skupnosti. Ne bo se povečalo število zaposlenih. Samo volilni, kako bi rekel – imenik...

G. MILOŠ PAVLICA

Čas, kolega...

G. MIHA JAZBINŠEK

... ne? Se bo preneslo par listov tja. Ampak, tudi ti listi so v elektronski pošti. Tako, da jaz sploh ne vem, oprostite, zakaj ne bi Sneberčanom rekli – pejt v Polje, če hočeš, namesto tuki. Nima nobenih posledic. Razen kazanja mišic obstoječe uprave. Obstoječe županje. Češ, jaz ne bom nič spreminjala. In tako dalje in tako naprej. Razlogi so pa od boga oca. In iz doktrine, ki se ne uporablja.

G. MILOŠ PAVLICA

Tudi podaljšan čas je že pretekkel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Ja... in iz doktrine, ki se slabo uporablja. Hvala.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala. Želi še kdo razpravljat? Repliko na repliko, kolega Gomišček, izvolite.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ja, jaz trdim, da Prekmurje ne bi bilo nič bolj razvito, če bi melo večje občine. Tako, da mislim, da v tem primeru tud drobljene ali pa nezdobljene občine nimajo nobenega smisla. Ker drugač bi do zdaj moralo bit zlo razvito, ne?

G. MILOŠ PAVLICA

To seveda ne veva, veva pa...

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

To, to – to so argumentacije, ki so mal tko... Je pa nekaj, jaz bi se tudi priključil tej logiki kolega Jazbinška. Dejstvo je, da smo prej govorili, da hočemo predstavnike četrtnih skupnosti vpet v odločanje mestnega sveta. Poglejte, tle mate izredno priložnost. Ljudje so si – si želijo spremembe. Vpliva na nič v resnici. Niti na enega mestnega svetnika več. Niti na tolar več. In dejstvo je, da se je četrtni skupnosti Jarše in Polje, strinjata s tem, da se ta premik naredi. Dejansko, res ne vem, kje so ti zadržki?

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljat? Ne želi. Želi besedo predstavnik predlagateljice? Izvolite, gospod Grünfeld.

G. VOJKO GRÜNFELD

Hvala lepa. Moja kratka obrazložitev bo tako, kot sem prej povedal, se izognila politični konotaciji. Poskušal bom z nekaterimi strokovnimi vsebinami podkrepit predlog, ki ga je pripravila uprava na, glede pobude Sneberje. Ko se pogovarjamo o notranji členitvi in, ko poskušamo doreč teritorialni vidik, kot enega od vidikov razvoja četrtnih skupnosti, seveda je treba vzeti v kontekst vse vidike. Ni teritorialni vidik tisti, ki pogojuje ostale. Ampak, so ostali temeljni vidiki, to je organizacijski, funkcionalni, finančni in statusni tisti, ki potem s svojo vsebino, glede na to, kakšno izberemo. Kakšen je model – pogojuje, do določene mere teritorialni vidik. To velja za obe pobudi.

In, ko sem govoril o naselju Sneberje, sem omenil, da se je urbano zlil že s sosednjimi naselji. Ta naselja so deficitarna. Tako na komunalnem, prometnem in na drugih področjih. Te vsebine bo treba urejati. In en del teh vsebin bo v pristojnosti četrtnih skupnosti, v skladu z nadaljnjim razvojem. Na en del vsebin bo pa vplivala četrtna skupnost, preko pač svojih inštrumentov, o katerih smo danes že govorili, na odločitve organov, na ravni mesta. In, logično se mi zdi, da seveda tako strnjeno naselje, s tako skupnimi potrebami in interesi, seveda je znotraj ene četrtne skupnosti. Ne pa, da ga razvajamo na dva dela. Tako, kot predlaga pobuda.

Kar se tiče – bom rekel obrazložitve, bom rekel trditev, da je bil, da je bila notranja členitev politični kompromis. Tukaj se strinjam s svetnikom Sodržnikom. Vendar moram povedati, da se je notranja členitev obravnavala velikokrat na mestnem svetu, od leta 95 do 2001. Nikoli pa

ni bilo vprašanje teritorialnega vidika, kot polemične vsebine. Vse druge so bile, teritorialni vidik pa nikoli. Ko sem pa govoril o materialnih in finančnih stroških, sem pa povedal, da seveda se mi zdijo neopravičeni. Če je možno isti efekt, prav zadovoljevanje potreb in interesov prebivalcev, doseči na drug način. Če bi bil to edini način, absolutno se - stroški niso faktor.

Kar se pa tiče predloga, da bi to razpravo peljali naprej in bi se potem ljudje odločali, ali na referendumu, ali na zboru. Istočasno z lokalnimi volitvami, pa moram povedat, da morajo biti vsi postopki končani pol leta pred razpisom. In jih ni možno izvesti istočasno z volitvami. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Zaključujem razpravo.

In prehajamo h glasovanju o

AMANDMAJU svetnika gospoda Mihe Jazbinška:

V 1. točki predlaganega sklepa, se besedilo – ne sprejme pobude, nadomesti z besedilom – sprejme pobudo. O predlogu sklepa, o katerem se glasuje, se besedi – za zavrnitev, nadomestita z besedilom – o sprejemu.

Ugotavljamo navzočnost za glasovanje o predlaganem skle..., amandmaju.

Ugotavljamo navzočnost.

Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.

Navzočih je 28 svetnic in svetnikov.

Kdo je za in kdo je proti predlogu Amandmaja kolege Jazbinška?

Zaključujem... zaključujem glasovanje.

15 ZA. 16 PROTI.

Predlog amandmaja ni sprejet.

Ponovitev glasovanja.

Navzočnost se ni spremenila. Glasujemo o predlogu Amandmaja kolege Mihe Jazbinška. In sicer, kdo je za in kdo je proti predlogu amandmaja?

Zaključujem glasovanje.

16 DA. 18 PROTI.

Amandma ni sprejet.

In prehajamo na glasovanje o

PREDLOGU SKLEPA, ki glasi:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana sprejme Predlog Sklepa za zavrnitev Pobude za izločitev dela območja Sneberij iz Četrtna skupnosti Jarše in priključitev tega območja k Četrtni skupnosti Polje.

Še enkrat pojasnujem. Glasujemo o tem – s sprejetjem tega sklepa, pobudo zavrnamo. Z zavrnitvijo tega sklepa pobudo sprejemamo. In bojo potekali postopki, kot da je bila pobuda sprejeta. V zapisniku magnetograma bo to.

Ker se navzočnost ni spremenila, glasujemo o Predlogu Sklepa županje, za zavrnitev Pobude za izločitev območja dela Sneberij iz Četrtna skupnosti Jarše in priključitev tega območja k Četrtni skupnosti Polje.

Glasujemo.

Zaključujem glasovanje.

ZA je 18. 14 je PROTI.

Predlog sklepa je sprejet.

In prehajamo na c. točko - ...

... iz dvorane – nerazumljivo...

Prehajamo na c. točko... A ponovitev glasovanja? Dobro, še enkrat – še enkrat glasujemo.

Glasujemo o predlogu sklepa za zavrnitev.

Kdo je za in kdo je proti?

Glasujemo.

Zaključujem glasovanje.

18 ZA. 15 PROTI.

Sklep je sprejet.

In prehajamo k 1. c. točki

c.

PREDLOG SKLEPA ZA ZAVRNITEV POBUDE ZA IZLOČITEV OBMOČJA NEKDANJE KRAJEVNE SKUPNOSTI ZALOG IZ ČETRRTNE SKUPNOSTI POLJE IN USTANOVITEV NOVE ČETRRTNE SKUPNOSTI ZALOG

Uvodno obrazložitev tudi k tej točki ste že prejeli. In odpiram razpravo k tej točki. K 1.c. točki. Kolega Jazbinšek.

G. MIHA JAZBINŠEK

Jaz sem pogledal obrazložitev, seveda, spet smo na istem, kot prej. Cilj je, da se število ne poveča, ne? To je zanimiv ta cilj. Spet od boga oca. Zdaj vidim, da je od boginje Danice. Od drugod ne more bit. Ne? Seveda je – prirejen je sklep. Nobene politične kulture ni pri glasovanju okrog mojega amandmaja. To je zanimivo. Stvar bo itak zrela tudi tukaj za ustavno sodišče na presojo.

Tisto, kar je najbolj bedno v tem gradivu, je to, da ima Zalog vse prednosti. Seveda, kar se tiče, da je samostojen. Tudi velikost in vse ostalo. Tudi prostorsko členjenje. Tudi nase jemlje najbolj zoprni sistem. Nase jemlje zoprni sistem. S tem tudi odgovornost. Mogoče pa samo zaradi ekološke funkcije oni seveda hočejo bit sami. Prvič nase jemljejo en cel kompleks Ljubljane. Ne? Ki je Polju bolj oddaljen. Nase jemljejo celo – celo bariero prehranbene industrije. Notr sta onesnaževalca tudi naša čistilna naprava. Koto. Koto, kot en dominanten onesnaževalec in tako naprej. In ti onesnaževalci Polja, ločijo Zalog od Polja. Potem se pa zgodi blazen strokovnjak za urbanizem, ne? Naš gospod Grünfeld, ne? Ki reče sledeče. Da sta se Spodnji in Zgornji Kašelj zlila. In, da to, ker sta se zlila, je urbanističen argument, da paše Zalog k Polju. Seveda takih zlitih mammo mi. Vse četrtna skupnosti, kar jih mammo, so zlite.

Ampak nobena na tako beden način ni zlita. Spodnji in Zgornji Kašelj sta zlita na nekaj takih osamelce. Na neki hiš. Če bi jaz šel gledat, bi videl, da jih je pol črnih. To je tisto, kar združuje Spodnji in Zgornji Kašelj. Čist nič drugga. Tudi po – po glavni cesti, po Zaloški, jih razdružuje. Razdružuje. Cel kompleks ranžirne postaje. Jih razdružuje. Razdružuje. Petrol, kot velik kompleks. Skratka, v nobenem socialnem smislu, tudi v urbanistično funkcionalnem smislu, v zemljepisnem, v ekološkem, v nobenem smislu – te stvari nimajo medsebojne povezave. In zdaj nastopi stroka. In to je gospod Grünfeld. In reče, da se je urbanizem skup združil. Združil se je pa na stranski cesti. Ne? Združil se je na stranski cesti, tam, kjer ne bi smelo nič stat.

No, to se pravi ogromen napor, z neko lažno dikcijo. Z neko lažno utemeljitvijo. Ne? Seveda, če bi pa začeli socialna funkcija. Poslušajte, kako je dobro v tej pobudi socialna funkcija opredeljena. In – in gospod Grünfeld reče, iz socialnega vidika, to ni najboljša rešitev. Pa lepo vas prosim, gospod, to piše notri. Iz urbanističnega in iz socialnega vidika, to je najboljša rešitev. Ravno iz socialnega vidika je to najboljša rešitev. Naj povejo, koliko imajo društev, ki so od Zaloga. Povejo, koliko majo vpeljanih reči. Povejo, da bodo lokalno središče. Pa saj tud že so lokalno središče. Saj morajo, saj morajo iz Zaloga, vendar do Polja – a se kdo – pejte se peljat z avtom. Boste videli, koliko je to daleč. Že v samem smislu čutenja te razdalje in tako naprej. In tudi cesti se reče Zaloška. Ne? Saj se ne reče Poljska. Ampak je Zaloška cesta, ne? Ma en smisel, kar pomeni, da je Zalog nek cilj. In nek fokus. Neka razpoznavna zadeva. In, človek bi še vse razumel, ampak, da mi pa eden tlele trobezlja o tem, da je urbanistično skupaj zlit Zalog in Polje in to pokaže na stranski zadevi, ki se ji reče Spodnji in Zgornji kašelj. Ne? Pri čemer not, oprostite, ne? Je tam ekološko – ekološko zlo zahteven, rekel bi – sistem. Tudi zavarovana so cela območja. In tako naprej. Kar pomeni, da se sploh zlit ne smeta. Če bi šli zdele gledat v tiste karte, ki so seveda, ki so – ki so določujoče in za prostorski plan in določujoče za – za vsa ravnanja. Ne? In, oprostite, ne? Predlagam, da sprejmete moj am....

.....konec 1. strani III. kasete.....

...določno opredelite, ali ste za ali proti pobudi. Ne pa, da bomo z negacijo – negacijo utemeljevali, da bi mi negacijo negacije pobudo sprejeli. Ne? Bomo videli, koliko politična kultura velja v temle mestnem svetu. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Dobro. Jaz sem že obupal nad tem vprašanjem. Ampak, vsak naj si svoje mnenje ustvari. Kolega Žagar. Se opravičujem. Ni da – replika na – Kolega Žagar.

G. JANEZ ŽAGAR

Ja, hvala lepa.

... iz dvorane – nerazumljivo...

Hvala lepa. Mogoče je tale oblika izločitve Zaloga iz skupne Četrtna skupnosti Polje, nekoliko čudna. Čeprav, jaz pravim – zakaj, če prebivalci tako želijo, jim dajmo možnost, da sami upravljajo na tem območju svoje lastne četrtna skupnosti. Verjetno so že neki razlogi,

tudi zgodovinski, da pač želijo tudi to skupnost tvorit. Mene nekoliko moti pri tem predlogu – tud mogoče s strani predlagateljev, da niso kompletnega teritorija zajeli, če formirajo eno novo četrtno skupnost. Namreč, po moji oceni, že prej sem govoril o nekih napakah – iz – od prej, bi, ne glede na katastrske meje – vem pa, da so tole risali čisto po katastrskih mejah, bi morali vključit ali v Polje, ali pa v bodočo Četrtno skupnost Zalog. Še kar tale Kramarjev hrib. Potem, to celo dolino. Gostince, vsaj do kjer je še kakšen objekt. Namreč, jaz tako gledam – četrtna skupnost ima to funkcijo, da daje pobude za obnovo te ceste, če že nima sama finančnih sredstev, da jih tudi dejansko obnavlja. Namreč, nobenega, nobene šanse ne vidim, da bi s temi deli zemljišč, ki so padli pod Četrtno skupnost Sostro, z njimi upravljala Četrtna skupnost Sostro. Ker iz strani Četrtni skupnosti Sostro, ni dostopa do teh objektov. Mislim, da bi morali tle, te meje – toliko gor potegniti. Da bi to, kar normalno gravitira k tem vasem – Gostinca, Gradovlje, nekako pa tud se dol priključilo.

Mislim, da je tudi pač al Polje, ali ta četrtna skupnost – bodoča, Zalog – toliko ruralna, da ima lahko te gozdove priključene. Ne glede na meje katastrskih občin, ki pač so določile tako razmejitvev.

Recimo primer, ne? Tudi, če se bo Zalog izločil, bo imel Polje, kot Hrvaška Dalmacijo, do naselja Besnica prek Rep. Sicer je tukaj modro deljen Debni vrh, med Četrtno skupnostjo Polje in bodočo Zalog, če se bo kdaj, - če se bo osnovala. Ampak, mislim, da bi morali tukaj enostavnejšo mejo potegniti, da bi del tega Debnega vrha, pa ni nujno – je lahko cel v Zalogu, ali pa v Polju. Meni je to vseeno. Ampak, logično bi bilo, da se meja potegne tako, da sede to naselje Podgorje, pod Četrtno skupnost Sostro. To sem že prej govoril.

Na sploh pa, da se ne zgodi, da bi ustanovili Četrtno skupnost Zalog, ki bi pač se zajedla, kot Bosna znotraj Hrvaške. Zlo podoben relief je, če gledam, ne? In bi bila hiša Na Pečarju – to so dve hiše, pa v Četrtni skupnosti Polje. To je pa vas Besnica, ne? Mislim, te logičnosti ne smemo pustit. Kartografsko. To je prav smešno. In tudi ljudje živijo tako. Na vrhu Pečarja, bom rekel – so fara Javor. Sicer, če grejo v cerkev, grejo v Sostro. Bi bili pa Četrtna skupnost Polje. Nobene povezave, ne? Ne vem, kje volijo zdaj. Ko smo jih tako pustili. Ne vem, kje volijo na lokalnih volitvah? To niti nisem ugotavljal. Zdi se mi, da bi morali glede na meje volit v Polju. Ampak, če me pa ne vara spomin, pa volijo v Besnici, ne? In te zadeve mislim, da bi morali uredit.

Ves ta potek od Pečarja, do Debnega vrha, bi bil lahko, vsaj do polovice, se pravi do daljnovoda, pod Sostro plus Podgorje. Debn vrh pa mislim, da res bolj sodi – sam vrh k Zalogu. Ker tud Založani – ta društvo, mislim, da je upokojensko društvo, pa še eno društvo, so veliko prostovoljnega dela vložili, da so gor razgledno točko uredil. Kakor me, mam na eni od naslednjih sej, mam celo razglasitev nekih območij za spomenik lokalnega pomena. To so delali tudi Podgrajčani. Nimam nobenih sostrških ozemljskih pretenzij. Samo govorim o logičnih mejah, ki bi morale tukaj bit. V primeru, da se pa Zalog pač iz Polja izloči, bi bla pa ta nelogičnost še toliko hujša. In bolj očitna. Hvala lepa.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. Želi še kdo razpravljati? Ne želi. Želi predstavnik predlagatelja kaj odgovorit? Ne želi. V kolikor ne želimo, ugotavljam, da je razprava končana in prehajamo h glasovanju o amandmaju – o **amandmaju svetnika gospoda Mihe Jazbinška. V prvi točki... predla...**

... iz dvorane... smeh... ga.: gospoda reče...

Sem rekel gospe? No, gospoda Mihe Jazbinška.

No, v 1. točki predlaganega sklepa se besedilo – ne sprejme pobude, nadomesti z besedilom – sprejme pobudo. V predlogu sklepa, o katerem se glasuje, se besedi – za zavrnitev, nadomestita z besedilom – o sprejemu.

Ugotavljamo sklepčnost.
Zaključujem ugotavljanje navzočnosti.
30 navzočih.

Kdo je za ali kdo je proti predlogu amandmaja?
Glasujemo. Zaključujem glasovanje.

16 ZA. 19 PROTI.

Ugotavljam, da amandma ni sprejet.

In prehajamo – in dajem na glasovanje

PREDLOG SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, sprejme Predlog Sklepa za zavrnitev pobude za izločitev območja nekdanje Krajevne skupnosti Zalog iz Četrtna skupnosti Polje in ustanovitev nove Četrtna skupnosti Zalog.

Tudi tukaj proceduralno še enkrat rečem. S sprejemom tega sklepa zavrnilo pobudo. Z nesprejemom, pobudo sprejmemo in bodo potekali postopki, kot so predvideni po našem statutu. Da ne bo dvoma o čem glasujemo.

Glasujemo o predlogu sklepa.
Kdo je za in kdo je proti?
Zaključujem glasovanje.

ZA 19. PROTI 16.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

S tem zaključujem to točko dnevnega reda. In prehajamo na 2. točko dnevnega reda

AD 2.

OSNUTEK ODLOKA O OSKRBI S PITNO VODO

Gradivo za to točko ste prejeli s sklicem seje.

Pred sejo ste prejeli Poročilo pristojnega Odbora za gospodarske javne službe in promet. Prosim predstavnika predlagateljice, gospoda Pavleta Klavs, načelnika Oddelka za gospodarske javne službe in promet, da poda uvodno obrazložitev. Izvolite.

G. PAVEL KLAVS

Hvala lepa za besedo. Spoštovane svetnice, spoštovani svetniki. Spoštovana županja, spoštovani podžupani. Osnutek Odloka o oskrbi s pitno vodo, temelji na Zakonu o gospodarskih javnih službah, Zakonu o varstvu okolja, Zakonu o gospodarskih javnih službah, ki določa vsebino odloka in Zakonu o varstvu okolja, ki določa, da je oskrba s pitno vodo obvezna gospodarska javna služba varstva okolja, na nivoju lokalne skupnosti.

Pri oblikovanju vsebine odloka, so bile upoštevane tudi vsebina pravilnika o pitni vodi in ostali predpisi, ki določajo oskrbovalne in tehnične – in ostali predpisi. Predpisi, ki določajo

oziroma podzakonski akti, ki jih določajo oskrbovalne in tehnične standarde, za to javno službo – pa žal, s strani države še niso bile sprejete.

Mogoče, glede na razpravo prejšnje točke – se bi mogoče ustavil pri samem pravilniku o pitni vodi, ki določa, da – v 6. členu, da za – lokalne vodovode, z več, kot 50 prebivalcev, mora biti javna – mora biti javna vodooskrba, v obliki javne gospodarske službe. Seveda mora imeti upravljavca. Če tega ne imenujem, seveda lokalna skupnost, se vse pravice in dolžnosti iz upravljanja – prevzeme lokalna skupnost.

Mogoče bi samo opis stanja povedal. V Mestni občini Ljubljana, če po ta starem govorim, ker nov zakon seveda tega ne določa – govori samo o oskrbi s pitno vodo – imamo centralni sistem. Še enkrat poudarjam – in lokalne sisteme. V okviru teh lokalnih sistemov, mam trenutno 23 teh lokalnih vodovodov, ki oskrbuje približno 3000 prebivalcev. Seveda, najbrž veste, da od 95 leta, že na tem območju načrtno izvajamo vodooskrbo tega območja. In bomo meli, ko bo ta sistem zgrajen, pet teh lokalnih sistemov. Če jih tako lahko pač imenujem.

Mogoče bi povedal, da imamo v Ljubljani, v Mestni občini Ljubljana dolžine 1120 km vodovodov. Da imamo 37686 vodovodnih priključkov. Da imamo 9 vodnih zajetij. Da imamo 34 vodohramov. In imamo 24 črpališč. Mogoče bi zanimalo pri sami oceni stanja, da od 1120 km vodovodnih cevi, je 19% modularne litine. 21% politilena, 30% lito železa. 3% jekla. 18% PVC-ja. In 1% Tesala in še vedno, še vedno 8% salonita. To pomeni, v fizičnem 88 km. Moram povedat, da je v sedemdesetih letih, seveda je bila – so bili salonit priporočljiva – priporočljive cevi. To je zdaj največji problem v Ljubljani, teh 88 km, pa še ostalo.

Mogoče bi še pri sami ceni stanja povedal, da je cena – voda pod kontrolo cen. Regulator je država. In je voda trenutno v Ljubljani, brez ostalih dajatev, taks in ostalega, 51,18 tolarjev. Kar je daleč najnižja v Ljubljani. In je lastna cena... se opravičujem županja, ja, v Sloveniji. V Sloveniji daleč – v Sloveniji, ne? In, da je lastna cena vode 140 tolarjev.

Moram povedat, da je od 23 leta seveda, se ta ne spreminja. Kot sem že povedal. Ker je regulator pač država.

Mogoče še podatek, da poprečno v Ljubljani 150 l na osebo – poraba vode. 5 kubikov na gospodinjstvo. To so eni taki podatki.

Če grem – mogoče pri ceni, seveda – na podlagi te razlike med lastno ceno in seveda ceno, ki je odobrena, Javno podjetje Vodovod predela kar nekaj izgube. V poprečju 59 – 29% pri vsaki, vsakem kubiku prodane vode.

Da se vrnem na odlok. Zdaj, v poglavju Organizacijske in prostorske osnove upravljanja javne službe – pove, da je javna služba, da se izvaja v Mestni občini Ljubljani, kot javno podjetje. In tudi, da se javna služba izvaja na celotnem območju Mestne občine Ljubljana. Določeno je tudi, da morajo izvajalci delati program, na osnovi 6. člena Zakona o gospodarskih javnih službah.

V poglavju Pogoji za zagotavljanje oskrbe, se določeni – se določajo pogoji za zagotavljanje uporabe javnih dobrin in javne službe. S tem, da mora biti zgrajeno omrežje javnega vodovoda, črpališča oziroma, da ne naštevamo vse, kar spada pod to. Določeno je tudi, da je priključek stavbe na javni vodovod obvezen tam, kjer se gradi, prenavlja in obnavlja javni vodovod. Oziroma, kjer je že zgrajen javni vodovod tudi, ne? Nadalje so določeni ostali pogoji priključka na javni vodovod. Določene so obveznosti izvajalca in uporabnika. Določeno je tudi javno pooblastilo, za izvajalca. In sicer za izdajanje smernic, mej in pogojev in ostalih situacij v zvezi z Zakonom o urejanju prostora in Zakonom o graditvi objektov. Stroški za izvajalca so opredeljeni v 51. členu Zakona o graditvi objekta.

Poglavje Pravice in obveznosti uporabnikov javne službe, opredeli uporabnika javne službe. To so vsi, ki so na območju, ki na območju Mestne občine Ljubljana uporabljajo vodo iz javnega vodovoda. Nadalje so določene pravice in dolžnosti uporabnikov in določeni so tudi pogoje – pogoji za odvzem vode iz javnih hidrantov.

Podpoglavja – Uporaba vodovodnega priključka, določi, kakšni stroški nastanejo pri vzdrževanju vodovodnega priključka. Ki so seveda v lasti uporabnika. Kar je določeno v 2. členu odloka. To bi opozoril seveda, da je to dikcija, ki ga je – natančna dikcija, kot je zahtevalo Računsko sodišče pri revidiranju javnega podjetja Vodovod Kanalizacija.

Poglavje Viri financiranja javne službe in način njihovega oblikovanja, določi vire, s katerimi se financira ta javna služba. Glavni vir za izvajanje javne službe bo še nadalje cena za opravljanje storitev. Ter proračun. Ter ostali viri.

Mogoče bi še, glede na zadnjo odredbo povedal, da se bojo cene oblikovale na podlagi Uredbe o oblikovanju cen komunalnih storitev. Ta uredba je izšla v maju letošnjega leta. S katero se ponovno seveda spreminja mehanizem oblikovanja cen za storitev dajanja pitne vode ter ravnanja z odplakami. Ta uredba velja od 7. maja letos. Ta uredba določa, da, kot vsota lastne cenen storitve in cena, da je to vsota, če tako rečem – dveh cen. Lastna cena storitev in cena za uporabo, uporabo infrastrukture. Povišala se je lahko samo tista cena, ki je namenjena za investicije v infrastrukturo javne službe. Pod pogojem, da so investicije predvidene v državnih operativnih programih. Varstvo okolja, na področju posamezne javne službe. Podjetje lahko poviša lastno ceno v treh izjemnih primerih, med katerimi se za – pomeni objektivno in upravičeno povečanje stroškov izvajanja komunalnih dejavnosti zaradi doseganja predpisov oziroma standardov. In uvedba nove storitve, v okviru izvajanja komunalne storitve, v skladu z zakonskimi predpisi. In bo nova storitev – povzroča dodatne stroške. To v Ljubljani, ta trenutek pomeni seveda obratovanje Centralne čistilne naprave. Tok mogoče za enkrat. Pa – seveda bi prosil v diskusiji konkretne pripombe oziroma predloge, da jih bomo lahko proučili in upoštevali pri predlogu tega odloka. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa gospod Klavs. Sedaj pa prosim mag. Igorja Omerzo, predsednika Odbora za gospodarske javne službe in promet, da poda stališče pristojnega delovnega telesa. Prosim.

G. MAG. IGOR OMERZA

Hvala. Odbor je obravnaval zadevo. In je – podpira osnutek odloka.

GA. DANICA SIMŠIČ

Najlepša hvala. Želi besedo predsednik Statutarno pravne komisije, predsednik, gospod Pavlica. Ne želi? Torej, odpiram razpravo. Gospod Jarc, izvolite. Za njim bo razpravljal gospod Sušnik.

G. MIHAEL JARC

Drage svetnice, gospa županja, spoštovani svetniki. Že gospod Klavs je uvodoma povedal, da so pravni temelji za pripravo tega osnutka odloka o oskrbi s pitno vodo, Zakon o gospodarskih javnih službah, ki določa vsebino odloka. In Zakon o varstvu okolja, ki določa, da je oskrba s pitno vodo obvezna gospodarska javna služba varstva okolja, na nivoju lokalne skupnosti. Jaz ugotavljam, da v tem osnutku odloka ni niti besede oziroma zelo skopo, v enih par stavkih omenjena torej – okoljski vidik oskrbe s pitno vodo. Oziroma zagotavljanje čiste pitne vode. Zato po mojem mnenju ta odlok ni celovit. Je bolj, bi rekel, kot nekakšen podzakonski akt. Tako, da predvsem bi se – bi rekel – bi začel kar s tem koncem tega oziroma obrazložitvi odloka, kjer piše pripravljavec, da sprejem odloka ne bo imel na proračun nobenih finančnih posledic, dokler ne bo sprejet program. In ta program naj bi bil – določil

naloge in vire za izvedbo nalog, ki so bile nakazane v poglavju Ocena stanja obrazložitve. To se pravi, v uvodu. Kjer pač pripravljavci osnutka odloka govorijo o pomembnosti oskrbe s čisto pitno vodo. Potem o perspektivah oskrbe s pitno vodo oziroma stanju voda. In tako naprej. In hkrati pa ugotavljajo, da MOL v prihodnjih letih čakajo velike investicije v obnovo infrastrukture te javne službe. In potem še naprej, kot zadnji stavek oziroma zadnji odstavek – o ocenah stanja, na strani 14. Pravijo, da je Javno podjetje Vodovod Kanalizacija moral že v letu 2003, na podlagi Odločbe zdravstvene inšpekcije Ministrstva za zdravstvo izdelati sanacijski program vodovodnega omrežja, zaradi padanja kvalitete pitne vode. In pravijo, da bo ta program zahteval izredno veliko sredstva – oziroma 8,3 milijard - v obdobju od 2005 do 2011.

Namreč, kaj je ta, bi rekel odločba zdravstvene inšpekcije Ministrstva za zdravstvo – navaja – bi prosil potem gospoda Klavsa, da pove. Verjetno pa misli na to, da vrsta kanalizacijskih ciljev oziroma, da kanalizacija v mnogih delih Ljubljane ni urejena. In, da tudi, bi rekel – obstoječe - kanalizacija ni pravzaprav vodotesna. In, da pač fekalije pronikajo v podtalnico. To je res velik absurd, ne? Rezervoar vode, ki – iz katerega Ljubljanci pijemo vode – vodo, je pravzaprav podtalnica. In skozi to podtalnico oziroma skozi ta rezervoar imamo napeljane cevi fekalne vode. To je tako, kot bi si nekdo zgradil rezervoar meteorne vode. Skozi ta rezervoar meteorne vode pa bi napeljal kanalizacijo. Seveda bi morali biti posebej predpisi, ki bi pripovedovali, kako morajo biti ta – bi rekel – kanalizacijska cev zatesnjena in tako naprej. Predstavljajte si, da recimo pride do enega tazga potresa, kot je bil pred dobrimi sto leti. Kaj se zgodi? Vse kanalizacijske cevi postanejo – počijo in vsa, bi rekel – vse fekalije se zlijejo v podtalnico. Se pravi v vodo, ki jo Ljubljanci pijemo. In je potem podtalnica nepovratno uničena za ne vem koliko časa. Torej, to je res absurd. Ne? Da zdaj predvidevamo pa 18,3 milijard tolarjev za to, da bomo, bi rekel – kanalizacijo tesnili, dograjevali in tako naprej. Verjetno se vsi spomnite, ko smo razpravljali o predlogu proračuna, leta 2003 in smo soglasno sprejeli sklep oziroma amandma, da se da 40 milijonov tolarjev. Nameni 40 milijonov tolarjev za izvedbo študije in poskusnih vrtin za iskanje novih virov pitne vode, izven sedanjih območij črpanja. Z namenom, da se Ljubljani zagotovi dolgoročni vir čiste, zdrave, pitne vode za bodoče. Verjetno nihče tega, te študije ni videl. Jaz sem si jo ogledal. In tam torej hidrogeologi predvidevajo z veliko verjetnostjo, da bi tunel v Krimsko pogorje, nad Mišljam zagotavljal 1900 l na sekundo. Kar je še enkrat več, kot je Ljubljana – potrebuje. In to neoporečne vode. Daleč stran od kmetijskih površin, kanalizacije in tako naprej. In samo 500 m stran od cevi – 70 – 70 cm od cevi na črpališču Brest. Torej, uprava oziroma Holding oziroma javno podjetje Vodovod Kanalizacija in mestni svet, se bo moral slej ali prej soočit s tem, kaj se bolj splača – uredit 18,3 milijard – torej dat 18,3 milijarde v obnovo kanalizacije. Ali pa it v to vrtino dolžine 4 do 5 km, koda4r je kalota površine 15 m². Torej, to bo po mojem v prihodnje resna dilema in jo bo treba, bi rekel – upoštevati.

Poleg tega mestna uprava, ko je pač videla, da so perspektive v zvezi z novimi viri pitne vode, kar se – bi rekel – zahvaljujem. Dodatno namenila 40 milijonov tolarjev za nadaljevanje te študije in te investicije.

Res vas ne razumem gospa županja, glede na to, da ste v predvolilni tekmi, zadnji, v 2002, bila na to temo precej občutljiva. In ste tudi, bi rekel, v naselju, koder živite, obljubljala svojim so – sostanovalcem, oziroma sokrajanom, da boste to zadevo uredila. Ker veste, da Fužine so prve na udaru Hrastij. Koder pač praktično vseh trinajst črpališč oziroma devet od trinajstih črpa vodo v kanalizacijo in ne v – v – v vodovodne cevi. Zaradi pretirane onesnaženosti s fitofarmaceutskimi sredstvi, ki se uporabljajo v kmetijstvu in pa zaradi nedavne ogroženosti s tetrakloritelenom, z izlitjem tega tetrakloritena na gradbišču stanovanjskega naselja Savski kamen, na Savski cesti 3.

Torej, odlok sam je necelovit, kot sem povedal uvodoma. Ker se pač ne spopada s temi dilemami. Jaz sumim, da pač gre, bi rekel, pri tej popolni ignoranci varne oskrbe s pitno

vodo, pri tem odloku. In, kjer ni nobenih okoljskih pogojev za izvajanje te gospodarske javne službe. Gre samo za to, da se določi v kazenskih določbah nove kazni, ki jih predvideva nov Zakon o prekrških. Torej, že gospod Klavs je rekel v začetku, da je pač odlok tak, kakršen je in da verjetno ta program, ki sem ga omenil na začetku, bo narejen – naj bi bil narejen šele potem, ko bodo tehnični standardi s strani države sprejeti. Do zdaj pravijo, da še niso bili. Jaz bi samo spomnil gospoda Klavs in pa upravo oziroma – torej Javno podjetje Vodovod in kanalizacijo, da je – da je vlada v tisti ihti, pred volitvami, leta 2002, ko se je pač pojavil problem onesnaženosti podtalnice s fitofarmaceutskimi sredstvi oziroma pravzaprav samih vodnjakov, črpališč. Kjer so se pač pojavljale večje koncentracije teh ostankov fitofarmaceutskih sredstev od dopustnih, na vrat na nos bil sprejet – tako imenovana Uredba vlade o zaščiti ljubljanskega vodonosnika pred vnosom fitofarmaceutskih sredstev in pa tetrakloritena, kjer so bili natančno določene parcele. In, torej, številke parcel. Ki predstavljajo najozje vodovarstveno območje. Potem ožje vodovarstveno območje in širše vodovarstveno območje. Zgodil se je en nenavaden slučaj, ne? Danes. V prejšnji točki ste dobili to gradivo, ne? Ki pač govori o mejah bodoče oziroma zdaj že nebodoče nove četrtne skupnosti. Če si ogledate tukaj, na tej sliki, tukaj zahodno od te bodoče meje, med – med – med, kaj je? Severno obvoznico, pa Šmartinsko cesto – se nahaja tole Hrastje, ne? Torej, črpališče Hrastje, ki sem ga prej omenjal, če ga pogledate, zadeva je popolnoma obdana s polji, kjer se prideluje pač koruza za krmo. Zelje, ki ga pač potem mi kupujemo na tržnici. Seveda se zadeve izdatno, bi rekel – ščitijo pred raznimi škodljivci, insekti in tako naprej. In torej, zaradi tega je tudi nepovratno oziroma vsaj za daljši čas voda iz teh črpališč onesnažena. Ker se pač te zadeve z dežjem spirajo v – v podtalnico. Če bi Mesto Ljubljana, država in pa – kaj je? Ministrstvo za kmetijstvo naredilo tisto, kar bi moralo in bi v skladu z uredbo, ki sem jo prej omenjal, pa tudi še kasneje z uredbo iz leta 2004 – ki jo je tudi vlada – prejšnja sprejela o tem, kako naj se varuje, torej telo vodonosnika ljubljanskega polja – da bi že davno morali pač tem kmetom, ki – ki kmetujejo v ožjem vodovarstvenem območju, pa tudi v širšem vodovarstvenem območju, bila – morala biti ponujena renta. Zato, da preidejo na sonaravno obdelavo hrane. Oziroma, da pridelavo hrane oziroma poljščin opustijo. In, da se jim pač da, ali renta za to, ker so opustili intenzivno kmetovanje za izpad dohodka med ceno pridelka, pridelanega z intenzivnim kmetijstvom in pa z ekstenzivnim. Torej, to ni bilo narejeno in tudi, bi rekel – Odlok o oskrbi s pitno vodo o tem ne govori nič. Popolnoma nič. Tako, da še enkrat povem, da pač verjetno je bil ta odlok sprejet samo s tem namenom, da se – bi rekel – kazenske določbe povečajo. In, da pač uskladijo z novim – z novim Zakonom o prekrških. Če pa se, bi rekel še nekoliko obregnem ob to, da je – da je ta, da je to, da je ta osnutek odloka obravnaval samo Odbor za gospodarske javne službe in promet, o katerem je gospod Omerza prej en stavek izustil. In pač tukaj vidimo še, da je prejel, da je odbor sprejel tudi sledečo pobudo – da pač Oddelek za pravno kadrovske splošne zadeve, pravna služba tega oddelka, naj prouči, na kakšen način je možna tožba proti državi, zaradi nerazumnega zadrževanja cen storitev javnih služb, ki naj bi bile trikrat – torej, voda, vodarina, bi naj bila trikrat nižja po kubiku, kot pa stanejo, bi rekel – kot pa je lastna cena.

Zanimivo je, da odloka, pa glede na to, da bi moral bit bi rekel nekako tudi usklajen z Zakonom o varstvu okolja, Odbor za varstvo okolja sploh ni obravnaval. Oziroma ga sploh - ja, torej, jaz sporočila nimam. Se opravičujem. Torej, ga nisem dobil. Če pa je, se pa – se pa opravičujem, ne? Jaz poročila nimam v dodatnem gradivu. To sem preveril. Če pa grem na kratko še skozi posamezne člene, iz odloka. Pa pač ugotavljam, da – bi rekel – pravzaprav predlagatelj osnutka odloka, v nobenem delu ne – ne nalaga, bi rekel – izvajalcu gospodarske javne službe, da bi moral pač delat v skladu z Zakonom o varstvu okolja. Edino, kar sem zasledil je, tlele ena deseta alineja – 13. člena, kjer pošel, da mora izvajati notranji nadzor, skladno s predpisi o pitni vodi. Verjetno o – o tem, kaj je? Predpisu o zdravstveni ustreznosti pitne vode. Pač pa pravi naprej, kjer govori o obveznostih, torej, kaj je? Porabnika

pitne vode, da se mu takoj odvzame - torej, voda oziroma, da se mu zapre vodovodni priključek. V kolikor, v kolikor le ta oskrbuje – torej, poslabša, torej, če se ugotovi, da spušča v podtalnico, ne vem, da mu greznica ne tesni, ali kaj tazga. Ne? Torej, na eni strani rigorozni ukrepi proti – proti, kaj je? Uporabnikom pitne vode. PO drugi strani pa, bi rekel – nobenih, nobenih – bi rekel – predvidenih ukrepov, ki bi se jih moral držati, torej izvajalec gospodarske – obvezne gospodarske javne službe.

Omenil bi še to pač, daje stari odlok, iz leta 87 pač govoril o vodovarstvenih območjih. Jih določal. Medtem, ko novi odlok, osnutek odloka, pa pač o teh zadevah, o teh, bi rekel – okoljevarstvenih zadevah, ki po mojem pritičejo k temu odloku. In ta odlok, osnutek odloka, ne more biti samo – samo en suhoparen pravni akt, ki naj bi, zdaj – bi rekel pa samo bil zato sprejet, da se – da se vzpostavi gospodarska javna služba oskrbe s pitno vodo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa za vašo razpravo. Gospa Dunja Piškur Kosmač. Izvolite prosim, do tri minute.

GA. DUNJA PIŠKUR KOSMAČ

Hvala lepa gospa županja. Odbor za varstvo okolja je ravno zaradi tega, ker je v preambuli odloka o oskrbi s pitno vodo, naveden tudi Zakon o varstvu okolja, ta osnutek odloka obravnaval. Precej smo imeli poglobljeno razpravo s tem v zvezi. Dali smo – kot zainteresirano delovno telo smo to obravnavali. In smo dali poročilo matičnemu delovnemu telesu. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Morda samo še dve, ali pa tri pojasnila. Leta 2004 je Vlada Republike Slovenije oziroma Ministrstvo za okolje in prostor zaščitilo vodonosnik ljubljanskega polja in sicer na osnovi podatkov, ki jih je pripravil naš zavod za varstvo okolja. In to je bil prvi tak primer v Republiki Sloveniji. To je ena stvar.

Druga stvar – res, da teče kanalizacija seveda tudi skozi to področje. Ampak, meni se zdi edino logično, da to kanalizacijo kar se da uredimo. In jo v nadaljevanju premestimo, ali najdemo zanj drugo pot. Nikakor se pa ne bi mogla strinjati s stališčem, da pustimo zdaj kanalizacijo tam tako, kakršna je in naj čim bolj pušča.

Tretja stvar – kar gre za izpust tetrakloretilena in pa seveda tudi vseh gnojil, ki jih uporabljajo v kmetijstvu, za to vi natančno veste gospod Jarc, ni pristojna Mestna občina Ljubljana. Tukaj so pristojne republiške inšpekcijske službe. Veste, da smo jih kar nekajkrat že poklicali. In, seveda tudi za nadomestilo za zamenjavo poljščin, ki naj bi jih pridelovali na teh področjih, seveda nima sama edine in zadnje besede Mestna občina Ljubljana. Ampak, je to stvar dogovora med Ministrstvom za kmetijstvo oziroma Vlado Republike Slovenije n pa Mestno občino Ljubljana. Toliko samo, no – v pojasnilo za teh nekaj osnovnih stvari.

Zdaj pa ima besedo za razpravo gospod Sušnik, za njim bo razpravljaj gospod Jazbinšek. Izvolite.

Repliko. Joj, nisem videla – gospod doc. dr. Gomišček, replika. Name? Minuta.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Ste rekli, da niste za to, da kar pustimo in da stvar kar pušča. Mi se vsi globoko strinjamo. Najbrž tudi gospod Jarc. Ampak, dejstvo je, da od leta 2000 naprej, bi morali nekaj delati, kar

bi stalo 18 milijard, pa še nekaj, pa še nismo začeli. To pomeni, da že dve leti pustimo, da pušča.

GA. DANICA SIMŠIČ

Glede na to, da vam nimam pravice odgovoriti, bom poskušala najti kasnejšo priložnost, da bom to v odgovoru, morebiti komu drugemu, pojasnila. Drugače pa, kot rečeno, besedo za razpravo ima gospod Sušnik. Za njim pa gospod Jazbinšek.

G. PETER SUŠNIK

Hvala lepa. Odlok je relativno dobro pripravljen. Vendar, nekatere določbe verjetno potrebujejo še nekoliko premisleka. Do faze predloga in nekaj pojasnil. Na začetku bi vprašal, v pojmi, v drugem členu, kjer opredeljujemo kaj in kako pravzaprav javni vodovod in vodovodno omrežje – kaj ga sestavlja? Jaz bi tukaj predlagal, da na nek način dodamo k temu tudi zajetje vodovoda. Oziroma črpalne postaje. To se pravi črpališča. Ki so tukaj bolj ali manj ključnega pomena. Namreč, skozi celoten odlok se samo enkrat pojavi pojem, ki je blizu temu, da pravzaprav lahko napeljuje na to, da je tudi črpališče del vodovodnega omrežja. Namreč, to pripelje do druge točke. Mi sicer sprejemamo ta odlok za območje Mestne občine Ljubljana. Vemo pa, da javno vodovodno omrežje sega tudi preko meja občin v določenih delih. In se mi zdi, da če predpisujemo pogoje za mestno javno omrežje, mora to veljati za omrežje v celoti. Tudi v tistem delu, ko se nanaša to na neke okoliške občine. Oziroma na teritorije izven Mestne občine Ljubljana. Čudi me 3. člen oziroma 3. člen, kot je napisan, je pravzaprav jasno povedal, da s sprejemom tega odloka vsa vodo oskrba v Mestni občini Ljubljana preide v javno podjetje. In se izvaja v okviru javnega podjetja. Ta določba se mi zdi, da je vredna dodatnega premisleka. Predvsem zaradi tega, ker bomo prešli na naslednje vprašanje v zvezi s tarifnim sistemom, ali torej, ker je javno podjetje edini izvajalec javne službe na območju mestne občine Ljubljana, je upravičen do zaračunavanja miksa cene vsem uporabnikom enako. Ne glede na to, ali se napajajo iz lokalnih vodovodnih sistemov, ali iz centralnega vodovodnega sistema. Če namreč javno podjetje, kot eno, prevzame vse vodovode, potem je praviloma tudi delitev stroškov za vse enaka. In nima več vpliva. In je pravica vseh v Ljubljani, da – ker so priključeni in oskrbovani z istim, na osnovi istega odloka, s strani enega izvajalca, da nudi tudi enako ceno, ki so po tem odloku oskrbovani, ne glede na to, ali so oskrbovani iz enega vodovodnega sistema, ali drugega. In se mi zdi, da je to lahko zelo, zelo, zelo problematično v naslednji fazi, če se bomo tazga sistema poslužil.

Preseneča me, da v 14. členu nimamo nekih določb, ki bi napotovali na to, da neke kriterije, posamične uporabe, to se pravi obveznosti izvajalca do posamičnega uporabnika, ne definiramo z nekim pravilnikom, ki bi bil javno sprejet in javno objavljen. Kaj si pod tem predstavljam? Pod tem si predstavljam neko stalno, nek stalen pritisk, v minimalni količini predpisan. Predstavljam si, da bomo zagotovili najmanj nek tehnični standard vodnih cevi. Ki ga bomo določili tukaj. Ki bo nek minimalni standard javnega sistema. To pa vodim v to razpravo zaradi pretekle politike Javnega podjetja Vodovod Kanalizacija. Vemo, da so pač v preteklih letih potekale precejšnje razprave. Kjer je pravzaprav Javno podjetje Vodovod Kanalizacija se konstantno odločalo za najboljše in hkrati najdražje cevi za vodovodne sisteme. Ki pa izpolnjujejo jasno vse kriterije maksimalno. Hkrati so pa tudi velik strošek za investicijo. In posledično vplivajo tudi na bistveno povišano ceno amortizacije. V tem primeru se je seveda potrebno odločati. In tehnična razprava, ki jo je vodila tudi Inženirska zbornica, je bila, v katerih primerih se odločati za cevi, kakšnega kakovostnega razreda. Pri čemer je treba določiti minimume, ki jih mora pa seveda voda izpolnjevati. In, ki jih mora

sistem izpolnjevati, kot tak. Da kvalitete vodo oskrbe ne zmanjšamo. Hkrati se pa ne vozimo z Rolls Royce-om takrat, ko bi se lahko vozili z dobrim Passatom, če karikiram. Pa povem. In na tem segmentu se mi zdi, da je ta odlok zelo meglen. In prepušča zelo, zelo, zelo obširne in svobodne roke izvajalcu vodo oskrbe, ki lahko pravzaprav sam določa kriterije tehnične narave. V tem primeru si želim slišati pojasnilo do faze predloga, na kakšen način pravzaprav bomo kontrolirali. Pa še enkrat ne želim, da bi bila interpretacija moje razprave – želiš slabe cevi. Ni res. Želim tiste cevi, ki jih Ljubljana lahko premore, ob vedenju, da je infrastruktura taka, da imamo izgubo iz vodovodnega omrežja, čez 45%. V tem primeru seveda vemo, kakšne investicije sledijo in je potrebno delati na tem, da delamo z minimalnimi nujnimi standardi v tem območju.

Nekaj – drug segment je tudi naveden tukaj notri, ki pa moram reči, da me je razočaral v tem odloku. Gre za odnos do uporabnikov vode, ki jih tretiramo enako, kot pred letom 90 in v času družbene lastnine. Če si pogledate določbe, ki po tem odloku spadajo za osnovo tarifnemu sistemu in pa cenikom, potem lahko ugotovimo, da glavni problem, ki ga danes vidijo stanovanjska naselja z več stanovanjskimi bloki ali z več stanovanjskimi hišami, jih še vedno jemljemo, kot sto stanovanj, na en priključek, je za nas en uporabnik. Zakaj sem razočaran? Zaradi tega, ker bi morali z mestnim odlokom določiti ali pa privzeti realnost, da imamo danes opravka z etažnimi lastniki. In prisiliti etažne lastnike, v nekem razumnem časovnem obdobju, spremeniti sistem tako, da imamo z njimi individualen odnos. Ne pa več kolektivnega. Ker po tem, kar tukaj notri piše, seveda mi še vedno smatramo en priključek. Od tam naprej interna kanalizacija – interni vodovodni sistem. Če imate števec, kot neko vrsto aranžmaja, na kakšno boste se z upravnikom, ali pa med seboj zmenili, kako bo ta obračun šel. In tako bo šel. Skratka, mislim, da po 17 letih skorajšnje privatne lastnine in skorajšnjih štirinajstih letih, trinajstih letih uveljavitve stanovanjskega zakona – vemo, da na tem segmentu nastajajo veliki spori v stanovanjskih soseskah, zaradi nepravilnih sistemov obračunavanja porabe vode. In tukaj bi pa želel, da mogoče je ta odlok nekoliko bolj ambiciozen. In, da določi neke, kot rečeno, razumne roke, v katerih bomo pri prenovah dajali pogoj – če je seveda Javno podjetje Vo-Ka tisti, ki bo zdaj izvajal javno službo izdajanja soglasij h gradbenim dovoljenjem in drugim posegom. Potem pričakujem, da bo lahko imel tukaj osnovo, da bo zahteval tudi tako preureditev vodovodnih cevi. Ki bodo enkrat, v doglednem času, pripeljale do tega, da bodo med izvajalcem in uporabnikom odnos med dejanskim etažnim lastnikom in pa izvajalcem. Zdi se mi to ena izmed ključnih priložnosti, ki jih ne smemo zamuditi. Ko sprejemamo pač ta odlok, ki bo vendarle služil ureditvi javne službe.

Bi želel, če lahko predlagatelj te stvari prouči. In do seje, ko bomo obravnavali predlog, tudi ustrezno odgovorili. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Replika. Gospod Miloš Pavlica.

G. MILOŠ PAVLICA

Hvala lepa. No, samo dve, tri podatke – mogoče bi bilo dobro reči. Prvič, kar se cevi tiče, res so ble, so bla obdobja, ko so se cevi resnično najboljše kupovale. V nekem obdobju. Zdaj že nekaj časa...

.....konec 2. strani III. kasete.....

... res. Res pa je, da je struktura cevi pač taka. Ker slučajno vem, ker sem slučajno v nadzornem svetu v tem podjetju, da bo potrebno nekatere menjave naredit. In v nekaterih primerih se je težko odločit kaj je tisto, kar je soliden Passat, ne? Kaj pa je Rolls Royce ne? Drugič. Vodne izgube nekoliko padajo, ne? To sami tudi veste. In to kar precej tudi v zadnjih letih. To je tud delno zasluga tega, da se ugotavljajo izgube po vejah. Pa tudi kvaliteta cevi, ne? Ker nekatere cevi v posameznih območjih, predvsem te plastične cevi, črne, ki so bile v nekih fazah vgrajevane. Izjemno, izjemno velikokrat pokajo. Tako, da na primarni vodi pokajo, ne? In mogoče bi se strinjal s to ambicijo okrog individualnih odvzemov vode. Res je, v mnogih blokih je to problem, ne? Je pa res, da je – da se napeljava v mnogih blokih – tako narejene, starejših blokih, dvajset, petindvajset let, tako narejene, da praktično, ker maš vertikalne vode, ne? Da bi moral za eno stanovanje naredit tri, štiri števec. Ker maš vertikalne vode zgrajene. Je relativno težko. Vendar mislim, da ob predelavah bi ta napor kazalo naredit, gotovo. Bi blo pomembno, da bi imeli individualne – do tega, kar se sicer kaže tudi v količini porabe vode. In bi tu verjetno meli nekatere prihranke.

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jazbinšek, replika na repliko. Minuta. Izvolite.

G. MIHA JAZBINŠEK

Spet se je zgodilo Pavlica, ne? Da diskutiraš o logičnosti stvari tam, kjer je zakonodajalec, takrat jaz, ne? Vpeljal zahteve...

GA. DANICA SIMŠIČ

Zakonodajalec je bil pa vedno Državni zbor.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja, ja - Državni zbor. Točno tako.

GA. DANICA SIMŠIČ

Niste bili to ...

G. MIHA JAZBINŠEK

... oskrbovanje in tehnične standarde za javno službo. Tisti, ki so bili za mano, teh standardov niso sprejeli do danes. Odgovor je seveda v tem, da morate vse vaše ministre naučit sprejemati zakonodajo tako, kot se spodobi. In, da bo Klavs mel seveda tisto, kar je v zakonodaji not napisano. Tehnične standarde za cevi, niso stvar tvoje diskusije. Še posebej ne v okviru replik, ne? Ampak so stvar tega, da skoz, kadar ste na oblasti – pripravite nekaj, da bomo lahko, seveda naprej delali. Tudi niso to, rekel bi – neke subjektivne zadeve. To zato, ker diskutiramo pametno, ne? Tam, kjer je pamet že zdavnaj vgrajena v normativni sistem in je postavljena, kot zahteva. Mi pa smo pametni, kakor da je to na nas, da odločamo tudi, na konec koncev, kakšen je tehnični standard – bo apliciran...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Seveda. In, seveda, vsi dobro vemo, ne? Da je problem odštevalnih števecv in tako naprej, ne? Kar se te vode tiče. Ampak, to ne izhaja, seveda iz stanovanjskega zakona. To izhaja seveda iz gradbene zakonodaje stoletja nazaj. Ne? In tako naprej. In seveda notr mora biti vgrajen, če mi teh standardov nismo dobili vsaj to, da v nekem smislu pa mamočasne svoje standarde. In v soglasjih pri novogradnjah, seveda zahtevamo neke določene reči.

GA. DANICA SIMŠIČ

Rolls Royce se niso vgrajevali v času, ko je bila na oblasti koalicija, ki zdaj vodi mesto in ki ga upravlja. Replika na repliko gospoda Pavlice, pa še gospod Sušnik.

G. PETER SUŠNIK

Se strinjam, Rolls Royci so se vgrajevali v času gospoda Kranjca. Holding, v katerem sem bil tudi takrat sam zaposlen, je na te stvari prav posebej opozoril. In to je bil eden izmed ključnih sporov, med tedanjim vodstvom Javnega podjetja Vo-ka. In zato to stvar tukaj pač prinašam na dan. Vendar, v izogib nadaljnjim pojasnilom. Ker, seveda zelo lahko je reč - za Ljubljano je dobro samo najboljše, ne? Zelo lahko. In glede tega, seveda, bom z veseljem prisluhnil diskusiji kolege Jazbinška, kako bo potem v razpravi znal – povedal, kako bomo zdaj tehnične standarde sprejemal. Ker sem prepričan, da nam to sledi.

Kar zadeva pa gradnjo več stanovanjskih blokov. Poglejte, jaz sem se pogovarjal s predstavniki mesta Berlin. In danes, ko smo pač bili sprejeti v mrežo evropskih prestolnic. In zdaj to mrežo vodimo, bi jaz predlagal, da se sooči... pogovorimo tudi s predstavniki mesta Berlin, ki so prav jamrali, da njihov največji problem je bil...

GA. DANICA SIMŠIČ

Prosim, če zaključite misel.

G. PETER SUŠNIK

... prevzem teh strnjenih stanovanjskih sosesk v – v vzhodnem delu Berlina. Ki kar na enkrat niso bili kompatibilni s tistim standardom, ki ga zahodni Berlin je imel. In vem, da reševali so te stvari, samo treba je povedat in pogruntat kako. In te stvari mogoče prenest tudi v naš odlok. S tem, da jih ne prenesemo, nismo ničesar rešili.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Glede tega, kdaj smo bili vključeni v kakšno mrežo, bom kasneje povedala. Ker to ni bilo danes. Ampak, kakor koli že – besedo za razpravo ima doc. dr. Gomišček. Za njim pa bo razpravljajl Dominik Sava Černjak. Izvolite.

Joj, sem vas že skorajda odkljukala, ker ste imeli repliko. Se opravičujem. Gospod Jazbinšek je najprej.

G. MIHA JAZBINŠEK

Ja. Zdaj gre Peter takoj ven. Ja, ker zdaj bo – težko prenese, ne? Da bo – kakšno pametno. No, ta odlok je dober v segmentih, v katerih seveda obstoja rutina in v segmentih, ki so že par desetletij enaki. V stvareh, kjer bi bilo treba pa mal, rekel bi – podrezat naprej, pa bit bolj določen, je pa mal, bom rekel – humoren. Iz naslova intencij zakonodaje, ki ene stvari zahteva, ne? Tako, kot je bilo prej govorjeno, že takoj na začetku, ne? Za nalašč je bilo, seveda, zato, da bo popolnoma jasno, kaj je to infrastruktura. Neke javne službe. Ne? Da ne bo tuki tavanj, ne? Na primer – povem primer, ne? Na železnicah je infrastruktura bila po zveznem zakonu z vagoni, ne? Ne? To se pravi, vsak zakon, tehnični zakon v stari Jugi, je določal, kaj je infrastruktura posameznega sistema. No in seveda, ker se po svoje šteje, ne? Če bi rekli, recimo – se po svoje šteje, kaj je infrastruktura. Je potem postala po zakonu tudi last občin, ne? Smo seveda zahtevali, da je v odlokih popolnoma jasno. Kaj ta infrastruktura je. No in seveda že prva definicija – javni vodovod sestavljajo primarno, sekundarno ... ter objekti in naprave, ne? Keri objekti in naprave? Ki služijo za in tako dalje. Pri priključku pa tok alinej, ne? Da vidimo, da na priključke se pa spoznamo. O.k.

Zdaj, ni bila za šalo določba, ki ima tlele dve kratke določbe. Organizacijska in prostorska zasnova opravljanja javne službe. To ni bilo za šalo narejeno v – v zakonu. V zakonu je bilo tako narejen ravno zato, ker smo imeli prej tiste točke okrog lokalne samouprave in tako naprej. Da se – prvič, pove na kerem teritoriju veljajo posamezna oskrbna območja in da se ve, seveda – da se ve, seveda, v kakšni obliki se ta javna služba izvaja, ne? Tle v prehodnih določbah mamo zanimiv stavek, ne? Ki je sicer napačen, ne? K se glasi: Do sprejema drugačne odločitve, na MS MOL javno službo še naprej izvaja izvajalec, ki jo je izvajal do sedaj. Torej izvajalca javne službe nimamo, ker je bila pol razglašena za javno službo. Mel smo dejavnost posebnega družbenega pomena. Ne? Ampak, se je vedelo, kdo jo opravlja. Drugi pa – koliko pa mamo izvajalcev, če mamo 23 lokalnih vodovodov? Kdo je v lokalnih vodovodih izvajalec? Je vprašanje, ne? Tle ma izvajalec funkcije notr. Oziroma, kdaj – kdaj uprava, namesto izvajalca, ki ni sposoben opravljat funkcij, pravzaprav stopi notr, ne? To se pravi – kaj? Še naprej izvajajo izvajalci, ali kako to je? Ne? Že takoj, pri vsakem stavku, seveda naletimo na problem, saj ga vsi poznamo ker je. In ta je, al bomo decentralizirali sistem? Ker je tehnično decentraliziran. Meni so rekli, danes jih imamo 23, ampak, potem bomo mel pet ali šest, kljub vsemu lokalnih vodovodov, ne? Lokalnih. A bojo povezani? A ne bojo povezani z magistralnim omrežjem, da bi lahko uveljavljali isto kvaliteto vode? Kakor koli to je. Ne vem. Tu not ne piše. Prostorska dimenzija je po navadi taka, da je tudi prostorsko opredeljena. Da se ve, ali je to vzhod – do Ljubljane. Ali je na zapadu Ljubljane. Ne znam si predstavljat prostorske, ne? Zasnove, brez - brez teritorialne jasne karte. No in zdaj smo pred vprašanjem, da v okviru tega odloka, tako smo si napisali pri prejšnji točki, ne? Določimo, ali bo kaj padlo na – iz tega javnega podjetja, padlo kaj tudi četrtni skupnosti? Ali zadruzi? Tisti pod 50%, pod 50 uporabnikov, tistim, s tistimi se ni treba kaj dost pogovarjat. Nad 50 uporabnikov, sta dva principa. Eden je zadruzi ali pa kon..., ne? In tej se dodeli brez koncesije. Neposredno. Ampak, neposredno se lahko dodeli tudi četrtni skupnosti. Ali bo kakšen sistem seveda koncesionarski sistem? To je treba na nek način povedat. In zdaj me zanima, ne? Mi mamo tlele javno podjetje. O.k.. Zdaj pa poglejmo naš praktičen problem. Kero javno podjetje? Ne? To je naš praktičen problem. In kdaj bo dobil infrastrukturo? Ker, v Zakonu o gospodarskih javnih službah je eksplicitno jasno. Lastninjenje tudi lokalnih vodovodov je v občino. To se pravi, na lokalnih vodovodih, mislim, da ni problema s tem, da se ve, kdo je lastnik. Ne? Tuki se izogibajo vprašanja lastnine, ne? V – v teh zaključnih določbah, ne? Lastništvo, ne? Je določil Zakon o gospodarskih javnih službah. In sicer v 76. členu. V Mesto ga je določil. Ampak, določil za vse vodovode, ne? Infrastrukturo. V Mesto. Ne? Tudi vaške in tako naprej.

Če zdaj je lastništvo avtomatizem, potem mamo zdaj, v tem trenutku seveda dve ločeni reči. In zdaj seveda mamo tukaj neke določbe, da bomo v dveh letih – kaj bomo v dveh letih naredili. Mora izvajalec prevzeti v upravljanje v roku dveh let, po uveljavitvi tega odloka, s pogodbo na podlagi, ne? To se pravi, eno javno podjetje v Holdingu, ali pa kvazi javno podjetje bo prevzelo kaj? Tudi tisto, kar mam v – že v lasti. Ali kako? Želim veliko sreče. Zakaj ne v enem letu? Zakaj ne v šestih mesecih?

No, tu, seveda ni odgovora na nobeno vprašanje. Tudi ni odgovora na vprašanje, ali magistralen, ne? Vodovod prihaja tudi, rekel bi, do Iga. Ali je to tudi infrastruktura, ki je črpališče na Igu – tista, ki je za potrebe te javne službe. In tako naprej. Skratka, ta odlok se izogiba nekaterim stvarim, ki bi jih moral se za v naprej – v naprej določiti.

Kako je zdaj z upravljanjem eno leto, ali pa dve leti? Tistih stvari, ki jih mora izvajalec upravljati? Pri lokalnih vodovodih. To so soglasja, mnenja in tako dalje in tako naprej. No, to se pravi na prostorski organizaciji tle ni nič narejeno. Glede načina izvajanja javne službe ni tle nič narejeno, razen to, da rečemo – kaj Holding? Ne vem, kdo bo? Javno podjetje? Kdo bo? Ne? Zoprno, ne? Zoprno. Mam javno infrastrukturo, ki ni v javni lasti. Kdaj bomo to razpucal? Ne? Poglejte, nekaj, kar bi moralo biti dobro narejen – vrsta in obseg objektov in naprav, za izvajanje javne službe. Mam sekundarno, primarno in magistralno – bi šel obratno, ne? Omrežje, s pripadajočimi objekti. Kaj so to? In tako naprej. Ampak, problem ni v tem, ne? Problem je v tem, da na nek način moramo met prilogo, na kateri bomo povedali, da je to infrastruktura ta, ta, ta... Kako je teritorialno razporejena. Kataster mam, pa ga ne znamo v sistem vključiti. In še nekaj, ne? Ta javna infrastruktura – jo bomo morali razglasiti za javno dobro, ne? Da ne bo v pravnem prometu. Da ne bo mogel en gospod Cerar javno infrastrukturo v pravnem prometu presest, ne? Leta 2001 iz lasti Mesta, v last Holdinga, ne? Ne? Kajti, grajeno javno dobro se zaznamuje na lastnini. Javni lastnini zato, da ne bi naslednik predhodnika v pravni promet spravljali javne infrastrukture. Ne? Tako, da bi človek pričakoval tlele, da bo iz te točke nakazano na določen kataster. Da se bo opredelilo tipologijo objektov, ki se vodijo v katastru. In, da ostalo, seveda ni javna infrastruktura. Posebej pa seveda, črpanje je zelo zanemarjeno. Zanemarjene so lokacije črpanja. In zanemarjeno je vprašanje, kdaj in kako se bojo med sabo združili ti vodovodi, v celovite sisteme.

No, mislim pa, da kršitve ne morejo biti samo za tisto, kar so - da nadzor ne more biti vezan samo na kršitve. Nadzor je kompleksen po zakonu, ne? Nekaj je teh stvari – zapade kršitvam. Nekaj teh stvari se pa organizacijsko rešuje. Skoz nadzor in podobne reči. Ne more bit nadzor omejen samo na tisto, za kar je predpisana kazenska sankcija, ne? To je ta 39. člen – je v taki dikciji mimo zakona, ki kot nadzor ima veliko več funkcij. Uprava. Hvala lepa, da ste mel potrpljenje.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ja. Hvala lepa. besedo za razpravo ima doc. dr. Gomišček. Za njim bo razpravljal Dominik Sava Černjak. Izvolite, gospod Gomišček.

G. DOC. DR. GREGOR GOMIŠČEK

Hvala. Kolega Jazbinšek, smo mel potrpljenje. Jaz upam, da ga boste mel še mal z mano. Bom velik krajši. Mal. Obljubim mal, še posebej, ker sem zvedel, da po tej točki gremo domov. Čeprav, dobro.

Glejte, čisto na splošno, mi ta odlok nekako pušča eno – tak grenek priokus, da so izvajalci oskrbe s pitno vodo, veliko bolj nekako pod manjšim pritiskom, kakor je uporabnik oskrbe s pitno vodo. In sicer – zakaj? Glejte, če pogledate 4. člen. Piše, da mora izvajalec opravljati javno službo, skladno s programom za obvladovanje kakovosti poslovanja. In sicer s – s

programom, ki ga izdelava izvajalec vsako leto do konca oktobra za naslednje leto. To pomeni, kaj bo on naredil naslednje leto. Kako bo vzdrževal. Kako bo delal rekonstrukcijo, tehnološke izboljšave. To je stvar, ki jo izdelava sam. In nikjer, nobenemu ni določil, kdo mu to pregleda v resnici. Jaz si predstavljam, da je to vzrok, zakaj imamo trenutno stanje vodovoda tako, kakor je. Toliko in toliko cevi. Toliko in toliko puščanja cevi. Zdaj, jaz mislim, da je to ključni problem pri naši oskrbi z vodo. Kako bomo mi rekonstruirali in tehnološko izboljšali naš sistem? Kot smo videli, stane to, reda velikosti – 20 milijard. In mi, v 4. členu prepuščamo to dejansko izvajalcu. Če pa gledamo, kako mora pa vsak uporabnik narediti priključek in vse to, mislim pa, da je zelo dobro definirano v tem osnutku. To se pravi, kar bi si jaz želel je to, da nekako tudi veliko bolj točno definiramo, kaj vse pa mora narediti izvajalec te oskrbe s pitno vodo. Še posebej, če mi že kar avtomatično rečemo, da bo to nekdo – neko javno podjetje. Ni nobene konkurence že v naprej predpisane. Oziroma možnosti za to konkurenco.

Druga stvar mi je pa in to je v približno podobnem kontekstu padla v oči – je pa ta 36. člen, kjer govori o obveznosti izvajalcev del. In to piše, da kdor koli drug bo kar koli delal v bližini vodovodnega omrežja, bo jasno rabil privoljenje tega, ki skrbi za oskrbo z vodo. In, če bo karkoli pokvaril, bo jasno moral vse narediti. To je vse napisano tukaj v štirih odstavkih. Moram pa reči, da pa pogrešam nekaj, kjer bi prisililo izvajalca vodovodnih storitev, kako naj se obnaša, če vzdržuje oziroma napeljuje vodovodno omrežje. Moram reči, da je to za moje pojme veliko bolj rešeno pri oskrbi s plinom. Kjer v 19. pa 20. členu čisto natančno napišete – recimo – za zagotovitev nemotenega obratovanja vzdrževanja plinovodnega ali pa toplotnega omrežja, mora lastnik nepremičnine, preko katere je potreben prehod za dostop do omrežja, dovoliti prehod. Lastniku nepremičnine iz prvega odstavka tega člena, pripada za prehod nepremičnine odškodnina ter vzpostavitev nepremičnine v prvotno stanje, kar zagotovi izvajalec.

Potem 20. člen. Izvajalec del mora po končani gradnji ali vzdrževanju plinovodnega ali toplotnega omrežja javno površino vrniti v prvotno stanje. Moram reči, da jaz to pogrešam ravno tako pri izvajalcu, ki skrbi za oskrbo z vodo. To je en tak drug kompleks, kjer se mi zdi, da je izvajalec malo bolj v privilegiran – položaju.

Tretja stvar, ki se mi pa zdi, pa to najbrž ni v pristojnosti tega odloka, so pa ti kazenski – določbe. Največja globa je 350.000 tolarjev. Kar se mi zdi za tako resno stvar, kakor je oskrba z vodo, ena zlo mejna globa. Ker se igramo z resnimi stvarmi. To bi bilo vse. Hvala.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Besedo za razpravo ima gospod Dominik Sava Černjak. In, kot zadnja je prijavljena potem gospa Miklavčič. Izvolite.

G. SAVA DOMINIK ČERNJAK

Hvala lepa. Spoštovana gospa županja. Cenjeni kolegi, ki so razpravljali pred mano, so bili že zelo izčrpni. Zato naj v bistvu dodam samo nekaj podrobnejših vprašanj in komentarjev. Dejstvo je, da me, seveda, kot vse, najbolj zanima, kako se bomo lotili tudi skozi osnutke, tudi skozi določbe tega osnutka odloka – kako preprečiti vedno pogostejše onesnaženje posameznih vodnih virov.

Ampak, jaz bi se bolj dotaknil javne infrastrukture. Eno je vprašanje, kaj to pomeni za dejansko čedalje večje, eni pravijo, da sicer manjše – izgube vode. Pri sami infrastrukturi me pa žuli, ko govorimo o tem, da smo kupovali Rollce Royce. Jaz sicer ne vem hudimana, kje je takrat Šiška ostala, ker mi se vozimo še v Fičotu. Namreč, v Šiški mate večino svinčene in pa železne cevi. Tako, da ko boste kupovali Passata, se toplo priporočamo. A – me pa bolj zanima, v bistvu, kje dobiti teh 18,3 milijarde, o katerih se govori. Predvsem, eno skozi

terminski okvir. Tukaj piše obdobje 2005 – 2011. Torej, če se ne motim, se čas že odšteva. In drugo skozi tarifni oziroma cenovni okvir. Pri čemer, če se ne motim, gospodinjstva predstavlja pri celotni porabi vode cca samo 3% od celotne porabe. In obenem me zanima v bistvu, koliko je sploh realno razmišljati ali pa stremeti pri novogradnjah k dvojnimi sistemom, ki jih nekje uvajajo. Ki bi ločil med gospodarskim in pa higienskimi vodami.

Ko pa govorimo o nadzoru, bi se samo še tega dotaknil, za zaključek – me zanima kdo in kako učinkovito, bo opravljal nadzor nad izvajanjem oziroma ne izvajanjem odločb tega odloka.

In, za zaključek, v celoti se strinjam z g. Gomiščkom, da je višina predpisane kazni vendarle res zelo nizka, glede na, o kako pomembni temi govorimo. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Replika – kdo? Najprej gospod Jazbinšek, potem pa gospod Jarc, ja.

G. MIHA JAZBINŠEK

To se – repliko imam na to, na nadzor, ne? Tipičen primer je recimo to, da se nadzor tukaj izvaja nad stvarmi, ne? Kjer so kršitve, ne? In za katere je predpisana kazenska sankcija. Ne? Ter – tle mammo pa temelj, temeljno zahtevo zakona in tudi – in tudi sicer, ne? Ker ni konkurence na trgu, v tem primeru. Zato mora izvajalec opravljati javno službo skladno s programom za obvladovanje kakovosti poslovanja, ne? In, zdaj, seveda, on naredi program ali pa ne naredi program – ne? Nadzor nad tem, ali je naredil program, ali je program dober, ali je program slab in tako naprej – seveda je v tem odloku izločen, ne? Po zakonu se pa ve, ne? Da je to predmet nadzora. Tudi ta program, ne? Zakaj se to oža v 39. členu, pojma nimam.

GA. DANICA SIMŠIČ

Ste končali? Hvala lepa. In še ena replika. Gospod Jarc. Izvolite.

G. MIHA JARC

Ja. Kar nekaj razpravljavcev, vključno tudi z gospodom Černjakom, se je spraševalo, od kje naj bi Ljubljana vzela 8,3 milijarde za sanacijo javnega vodovoda. Jaz, ko sem omenjal tisto kaloto oziroma črpališče oziroma tunel v Krim, ki ga predvideva tista študija. To, ta višina tega okna, tega – tega predora, je na višini 350 m. Torej, problem vode oziroma puščanja vodovodnih cevi ni v temu, da bi vdrla nesnaga v vodovodno omrežje, kar piše tuki gospod Klavs, ampak v tem, Ljubljana, voda v Ljubljani že dolgo časa ni bila biološko onesnažena. Ampak, je problem stroškov električne energije, ki črpajo, bi rekel vodo iz podtalnice. In pač te pumpe, električne, k laufa v prazno. Ker pač gre 40% vode v – v – v zemljo – namesto, nazaj v zemljo, namesto uporabnikom. Jaz sem samo rekel, naj se mestna uprava oziroma Vodovod in Kanalizacija mejčkn sooči s to cifro 18,3 milijard za tesnenje kanalizacije in pa vodovoda. In pa tisto investicijo, ki bi – ki bi prinesla 2 kubika vode na sekundo. Ljubljana iz pogorja Krim, na višini 50 m – iznad poprečne kvote nadmorske višine Ljubljana. Se pravi, da bi v veliki meri odpadli tudi stroški električne energije za potiskanje vode. Ker bi v ta vir vode, 50 m nad nivojem Ljubljane, poleg tega pa še nagnjene za 2, 3 stopinje. Jaz sem samo to rekel. Nič druga.

Kar ste pa vi, gospa županja, prej meni odgovorajala, je pa očitno to, da se ne spoznate. To je glih tako, kot da bi en inštalater k vam prišel, pa vam rekel, da bo peljal cev za čisto vodo stran od kanalizacije. Vi ga pa silila, da naj jo napelje skozi kanalizacijo ali pa skozi sifon

straniščne školjke. S tem ste dokazala pač, da – sej, ne bom rekel – žensko umevanje problemov, no. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Da o moških ne zglublamo besed. Sicer pa ima zadnjo besedo v tej razpravi, gospa Miklavčič. Izvolite.

GA. BARBARA MIKLAVČIČ

Hvala lepa za besedo, gospa županja. Jaz bi samo mela nekaj pripomb v zvezi z obračunavanjem porabe vode. In sicer bi rada opozorila na določbo Zakona o varstvu potrošnikov, po kateri mora izvajalec obračunavati v več stanovanjskih stavbah porabo vode, po dejanski uporabi. V kolikor to omogočajo tehnične možnosti. Sicer se lahko lastniki dogovorijo drugače, s pogodbo o medsebojnih razmerjih. S tem v vidu bi rada pripravljavca tega odloka, rada opozorila oziroma, da preveri, ali je ta razdelitev stroškov za porabljeno vodo v več stanovanjskih stavbah, ki je v bistvu, ta interna razdelitev, ki je – ki je v bistvu prenesena na samega upravnika stavbe – ali je to zdaj res – do kod sega dolžnost izvajalca. In, kje se začne dolžnost upravnika. In dalje – da je v bistvu, da uporabniki, to se pravi potrošniki odgovarjajo nerazdelno solidarno, do popolnega plačila dolga. Tukaj bi jaz mela neko rezervirano in sicer sem – zlo podpiram solidarnost. Samo, da ne bi tukaj šlo za v bistvu medsebojno plačevanje obveznosti.

Druga pripomba, ki jo imam, je pa na drugi strani določba o prekinitvi in omejitvi dobave vode. Namreč, te – dobava vode se smatra po evropski zakonodaji, kot univerzalna storitev. In je izvajalec sam dolžan zagotoviti varovalke za socialno šibkejše skupine. Skratka, vode ni mogoče kar tako odklopiti. Tudi, če račun ni plačan. Ampak, je potrebno preveriti, ali je razlog mogoče lahko tudi kakšna druga težava.

No, pa še ena pripomba je pa to, da bi morala biti, da bi bilo mogoče dobro vključit eno določbo, ki bi določala pritožne postopke, v primeru neopravičeno zaračunane porabe vode. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa. Moram vprašati, ali želi še kdo razpravljati? Ugotavljam, da ne. Razpravo zaključujem. Gospod Klavs, morebiti nekaj kratkih pojasnil. Če je potrebno? Mogoče tri stavke.

G. PAVEL KLAVS

Ja. Hvala lepa za besedo. Jaz, mogoče, bi še enkrat opozoril. Ta odlok je na osnovi Zakona o gospodarskih javnih službah in Zakona o varstvu okolja. Seveda, sam odlok ne povzema določil zakona in ostalih podzakonskih aktov oziroma pravilnikov. Ne? Ker so pač to že napisani. Saj jih citira. Mogoče samo tok.

Mogoče, glede razprave gospoda Jarca. Je županja povzela. Seveda, zaščito podtalnice – je stvar države. In, mogoče smo to bolj natančno napisali seveda v odloku, v obrazložitvi odloka. Za odpadne vode. Kjer je pa še hujša zadeva. Seveda, tam mam 83 milijard stroškov. Ne? Vse skupaj da seveda ta sistem – v Ljubljani. To je županja že večkrat povedala, nas košta 100 milijard. Seveda – 120 milijard. Jaz sem že tud povedal, seveda, kakšna je cena. Da je cena 50 tolarjev, lastna cena je pa...

... iz dvorane – nerazumljivo...

GA. DANICA SIMŠIČ

Gospod Jarc, vas nihče vas ni motil pri razpravi...

G. PAVEL KLAVS

Jaz bi prosil – jaz bi bil zelo vesel, da bi ta mestni svet lahko sprejel – pa bi rekel – zdele, evo 100 milijard. Pa bi dal Vo-ki, pa bi najbrž – to situacijo naredu. Ker program so pa naredili. 2004. Najbrž gospod Jarc veste, da ga je 2002 država sprejela. Potem ga je pa umaknila. In seveda ga je 2-4, na podlagi – je že županja povedala, sprejetja. Sej je tudi finančno ovrednoten. Pač, je to tok.

To je mogoče. Zdaj, še enkrat bi tud poudaril, da seveda javna služba je monopol. In je, ker jo Zakon o gospodarskih javnih službah lahko v organizacijsko obliko – še enkrat rečem – Zakon o varstvu okolja pa določi, da je to obvezna gospodarska javna služba. Mi pač z odlokom ne moremo kar tako reč – zdaj ena konkurenca. Jo pač ni. Ker sta dva zakona določila, kakšna je organizacijska oblika. In kakšen način je.

Mogoče bi še opozoril, da seveda ta odlok ne prinaša vse. Mogoče v 4., 14., 16., 20., 34. in 37. členu – natančno pove, da mam vrsto pravilnikov. Po sprejetju tega odloka bomo sprejel – pravilnik kakovosti. Pravilnik za tehnične smernice. To se pravi materialni stroški, prijavljeni – pooblastilo. In tarifni pravilnik bo ta mestni svet seveda moral sprejet. Tam bojo pa vse te zadeve, kar smo se seveda dons pogovarjal v razpravi. Mogoče še pogledam...

GA. DANICA SIMŠIČ

Hvala lepa.

G. PAVEL KLAVS

Sem vse. Hvala lepa.

GA. DANICA SIMŠIČ

Najlepša hvala. Spoštovane svetnice in svetniki.

Na glasovanje dajem

PREDLOG SKLEPA:

Mestni svet Mestne občine Ljubljana, sprejme Osnutek Odloka o oskrbi s pitno vodo, skupaj s pripombami iz razprave.

Ugotavljamo navzočnost.

Ugotavljanje navzočnosti zaključujem.

27 svetnic in svetnikov je prijavilo navzočnost.

Glasujemo. Kdo je za tak predlog sklepa in kdo mu nasprotuje.

Glasovanje zaključujem.

ZA je glasovalo 28 svetnic in svetnikov.

PROTI 1.

Ugotavljam, da je sklep sprejet.

Zahvaljujem se vsem za razpravo. Gospod Klavs, vam pa opravičujem, ker sem vam morda vzela besedo. Ampak, obljubila sem, da bomo okoli pol desetih končali, pa smo morali končati, ne? Hvala lepa.

Zapisala:
Elizabeta Vadnal Gorjup
Ljubljana, 20. oktober 2005